

ספר

סִירְמָרְעַן וַעֲשֵׂה טֹוב

וְהַוָּא

הַקְרָמָה וְדַרְךְ לְעֵין הַחַיִם

טֶלַא יְרָאָתְדִ' . דְבָרִים מִתּוֹקִים . שְׁבָעִים מִזּוֹקִים .
הַלְבָבוֹת מִלְהָבִים . לְעָבוֹדָת הַאֱלֹקִים . לְסָרָר מִמּוֹקְשִׁים .
וְהַדְבָּקָה בְּדַרְכְּ טֹובִים .

חַבּוּ רַבְּ הַגְּדוֹלָה . הַמְפּוֹרָסָם גְּרוּרוֹ בְּגַנְלָה וּבְנַסְתָּר .
בּוֹצְינָא קְרִישָׁא . חַסְדָּא וּפְרִישָׁא . נָרִ יְשָׁרָאֵל וּקְדוּשָׁו . מָהָר רְבִנִּי
צְבִי הַיּוֹרֶשׁ וְצְלָלָה"ה מִזּוֹדֶוטָשָׁבָב בְּעַהֲמָה"ס עַמְּתָרָת צְבִי
עַל כָּל הַוָּהָר וּסְפָר פָּרִי קוֹדֶשׁ הַזּוֹלִים וּוֹרֵד סְפָרִים קְדוּשִׁים .

וְנוֹלוֹה אָלִיו , הַוּסְפָות מִהְוֹרָצָ"א אֲוֹם הַנְּהוֹת וּהַסְּפָות מִאת
כּוֹבָר הַרְהָגָה"ק בּוֹצְעָק מָהָר צְבִי אַלְיָמָלָק וְצְלָלָה"ה מַדְיִינָב
בְּעַהֲמָה"ח סְפָר בְּנֵי יִשְׁשָׁבָר , וּוֹרֵד סְפָרִים קְדוּשִׁים .

לוּבָלִין

תרע"ב לפ"ק

שנת

וועתה נדפס מה חדש בארץ ישראל

שנת תשכ"ט לפ"ק

הקדמה

מאת המחבר הנספה מהרץ". ניוו כבוד הרב הנאון והקרוש המפורטים
מו"ה צבי אלימלך שפירא אצוקלה"ה אב"ד רק"ק דיןוב .
בכל המתר ספר בני יששכר בינה לעתות בשנה . וספר דרך
פקיד על תרי"ג מצות וספר מעין גנים . וספר בלי הרואים
ועוד כתמי קודש אשר עדין לא באו נדרטום :

ה'זוקקה והצמאה לי"י באリン עיפה .
ועלה בדעת שואת היא עצה התוננת
להנפשות הנאנחות לעסוק בהוכחה
הנפלהה הלו . ושה"י היה בעוזרם . כי
לא יעוזב את חטויו . וכבר נשמעו
דברינו לפני אנשי נילנו החפצים
בקורבותינו דורשי האמת . אך להיות
שנפשי יודעת מaad שפל ערכיו ומצעבי
ונסות החומר המינע אין לי דעה
המושבת לחשוף את הדברים
הקשיבים וליעצם בrangleת הלימוד
ההכמה . עד אשר זכית לקב"ל פני
אפי רברבי הרב החסיד המקובל הנ"ל :
ORAITHO MA'AGDOSH BKDROSH HATCMA
הטפוארה הלו . ובבר היה ליفتحן
פח לפניו בענייני ה학מה . ותנה עצם
השתדרתו לגולות חכמה הניל .
ולחפיצה ע"פ חב"ל אין לשער . וכיהום
נשלח לידי בכתיבה יד הרב המקובל
הנ"ל דברי דודים . אשר פעל ועשה
כעין הקדמה לספר ע"ח אשר הoil
זהב מכיטו להדפסת ולהפצת ע"פ
תבל להגיד תורה . יהי ה' אלקיו עמו .
ודבריו דברי א'קים חי' בזקוקין
דנורין ובערון דasha . להלדיב
הלבבות להחמת האמת . וכמה
הברא

ערבים עלי דברי דודים . אשר
הפליא עזה . הנדייל חושי .
כבוד הרב החסיד הקדוש המפורטם
ב"ש מוחרכץ"ה מזודיטשוו . ומעט
הייתי מזלנו בצל קורתו . ומצאי
ראיתי אשר לב הרב מבאות בחכמה
חקדישה . הוא חכמת הקבלה . ובמעט
לא ראיתי ולא שמעתי בדורנו דונגטו
מי אשר העמיק בחכמה הנפלהה
כמוחו . ומ้อม עמד עלי דעתני הייתי
משתוקק לחכמה הלו . אך שלא
מצאי לי סעד וסמק מחכמי הדור .
אשר עלה לשמים שיאם . הם רבותינו
הקדושים נוחי נפש . אשר בודאי
נחיין לדע שבילי דרך . והסתירנו
חכמה הלו במתוך לשונם . ואין דורש
ואין מבקש מדלת העם לחתובון
בפנימיות דבריהם . ומוגדל מוסה
הבוישת אשר הוטבעה כי לא היה לי
פרחון מה מעולם להעיר בפנירבוחוי .
לשאלו את פירם בענייני השנת ה학מה
ותנדונת . ע"כ מעולם הייתי עמוק בה
בדרכ רצוא ושוב . ונמ בזאת הייתי
לפעמים לمثال ולשניתה ולשיחה בפי
הבריות . ובஹם שגופ רבותינו הקדושים
חלכו למנוחות . אין לנו משיבת נפש

הקדמה

ב 3

נווגן בהם טובת עין יחווקקס בלבד
החבריים הקשיבים ולא לו תודוק
והנני משתעשע בדברי דבר הנ"ל.
ובאתי פעם כמוסיף ופעם כפרש
ומסדר. ואתם ידידי כשי"י דברי
אלת לננד עיניכם. תלכו פבטה
דרציכם. יהי"י אליינו עמו. אל
יעובנו ואל יטשנו. זהה החלי בעור
הצור. קונטרם הרבח החמיד והקדוש
חוטפה מלון אשר תנני הש"ת. והנני

היכתא נברחתא איבא למושמע בדבריו
הטהרים. ובקראי שעס ושלש דלות
ראויי כמה דברים אשר כבר הי'
השיות עמו. ונשנו הדברים בבית
מדרשו. וכמה דברים ראיו אשר
דלהן ה דבר החטיל הנ"ל חספה.
ואשכחנא מרגניתא הותי. ע"כ הנני
מעתיק דברי הרב החסיד הנ"ל דחיות
למושרת. לאושי גילנו עם אויה
חוטפה מלון אשר תנני הש"ת. והנני

סור מרע

ליחרא שמא דקוב"ה ושבניתה :

ר' אלה אתה ארומטך אורחה שמק כי עשית פלא עצות מרחוק אמג"ה אומן אורך
על כי נוראות נפלאות נפלאים מעשייך ונפשך יודעת מאך שלפ רוחו וטעות
ביןוי טיא נאכוי ומוי ביזוי כי הבהיר ערד הלום אשר שמת חלקי עם ידרות נש
חבריים מקשיבים (ה) בקהל אליהם חיים נתנות פלאות חכמה להתחלק בתוך הנן
להטיעני מפרי נטיעות עץ החיים לתורה ולתורה וטעמי מצות המלך לעובדה
עבורה ולהדריכן בדורכי ייחיר השם הנכבד והנורא כסא רוד להבין אותה ולסערה
(ב) ה' אלהינו לא עזבנתנו בעונינו בגלותינו ושלהת לנו מוער ותרופה כח לסבול על
הגלוות לבורר וללמן שרש נשותינו לטהר אותנו ולהעלות כל טוב (ג) להרבך
בשורש ומקור החיים באורך נראת אויר להבין ולהסביר באיר פני מלך חיים והמשכילים
זהרו כותר דנהור וגצץ זוריק שביכין לכל עבר בספר הוור מבטח גאולתינו ופדרות
נשנו יבא מלכינו צדיק ונושא הוא (ד) ומה נאמר לפניך ה' אלהינו בדור האתרון
זהו ימים רבים. לישראל ללא אלהי אמת ולא בהן טורה ולא תורה איש כל השר
בעינו יעשה ונברה יד המינות נשארנו יתומים ואנן אב ואתה י' אלהינו באהבתך
את אבותינו קיימת בנו כי לא תשכח מפי זרעו והופעת עליינו בהדר גאנן עיר
להתגנות

היספות מהרצ"א זיל

(ה) הנה שיכמ כלכ לאפס יטכרכ' מאכל (ב) ייזוט לאחזריס סמקצייס. ב"ע" מס' ס' ס' ב"ע' ל' יטן לו חבליס
החכמלה טוסיס סעד וסמכה לאכינט
מקצייס. כי זו ס' ס' סגולה סחכמה .
ונפלט לדולומיט עקבות משיח. למלודס
ללהרים . ושי"ז ימסוף קיחוד בעולמות
עלוניים מד ה"ס להויס בסוד מספיע ומקביל
גינע קן סימן : (ד) כמ"ס כמ"ס געניזס .
ומקובלן דין מן דין וסמי"ז :
דס'ס'

סור מרע

ג 5

ונפשנו ותורתך שעשווים ונודה שטך יי' אלהינו על כל התובה אשר גמלתנו להטעינו מפורי עץ החיים לעבורתך וליראתך יהי ה' אלהינו עמו יוסיף לנו אורך ימים ושנות חיים וישוב שבות ציון וירושלים ונילך מחול אל חיל להתחלה לפני ה' בארות

הומפות מהרצ'א ז'ל'

טווד כתוב סס רמתוך סדריות זו'ל כתוב טולס החרצ'ן (ס'ינו צהלב סמויי כל פיסו דה'ס סטייח צ'י סקס'ר סנפ'ר למקהית). גלגולו היה גם עשרה קרויג מלכות כ'ה וחדך לפ' זמינו ונתנו. טיש גלגול ונטול ספקון סמתקין וナルב שטולס גטול ומוכטול ספקון סמתקין וナルב שטולס כמו טיש גמלכות קרמלי מפי קגרכ'ו סט'ם ונתוך וכו'. ווס דוקה צהלב סחמייט' ביכך סמלן. וכורי נספ' למתקימות בסוד ותקע כף ייך יעקב. וסיש כויה דוקה לעקע בילמן של ישלוח וו' לבן עמדו עטלה קרויג מלכות לרמיי אלף ישלוח סמס וכו' וממסו נפס' וו'ום ונטמאם קלאפ' ידוע לנו מלנס' וממעדים ומ' ש'ס לאירופי הילק'יס ווי' סוד סמתקת קדינס' וב'יטולס צ'ך ופ'ר כס ת'ר וכו' לבן צה' לבן פה'ק בגודל בכתם צל'ה (די' קה') לה'ק קבשי. נט' מורה על ח'ד' דז'יל' כידוע מפיקס' וו'ם נט' צון דהפלין כ'ה כלול מיו'ר כס טיש ח'ג'ם דז'יל' כ'ה כלול מיו'ר כס מסתים כס'ה דהמם יסוד סוד מסדרים מסטס' (כנדעת טיסודה كل' מיסוד דה'ה) כס מגלה מלו'ו כיסוד דה'ה געריהם קתיכון חמבריכ' מון וכו' וגשר מלה'ק ססט' פ'ר (גנימ' פ'ל צ'ך צ'ך ני'ל) ט'ה גנימ' היל' נ' האמתיק קידוץ קדינס' הו'ק (ו'ס לנו בז'ה קדרורי דברים בסוד סכט'ג ואנגי ססת' למיטר פ'י ביטום סטוק וכו'. וילחמי בפלו'י פ'י מעד הא'ר ינכח עליינו רום ממלאו. וככלנו בל דרכ' מוקול בידיע טה'ם חותיות סטולס צ'ל אלף וס'ה יומל כ'ה במא'ט ועת' (חצום) מלה'וטו זמן וחלך סתמו'ו' לסתנו'ך נזוי נטמו'ו טל טולס סטיקון ע' ר'וי סודות דה'ה ית'ה. והות' נטו'ו בLIMITED ססת'ו'ם כמו אגנולות. כי בLIMITED ס'ה לנו וו'יס' מאנז'ור גה'ולס בקסטול דטכינט' לחדרה מס' בטל'ה ע' קתטוליות קתטון' ובלימוד החקמה הנפלחה קול'ה היל' מטוטרלי' ר'זון לדש'יל'ה פיטוריות דה'ה מז'ס יול' בג'ול'ה סחתיות צפפ' וברכה לטולס עכ' ז'

טולס החרצ'ן (ס'ינו צהלב סמויי כל פיסו דה'ס סטייח צ'י סקס'ר סנפ'ר למקהית). גלגולו במדל סומיס. א'ל' כי זמן מלמו' ז'ו'ג' זמן ביג'ם' מ'ס ב'ז' זמדל האמניס כס'ה צהלב סומיס על מכופ' . כס' ח'י'ם' סמגדלים סומיס מוכופ' . ו'ז' טטו'ב יכפל ולע' יטמר פ'יט דרכ' צלה' כל'ו'ה כגדול בכתם צל'ה (די' קה') לה'ק קבשי. נט' מורה על ח'ד' דז'יל' כידוע מפיקס' וו'ם נט' צון דהפלין כ'ה כלול מיו'ר כס טיש ח'ג'ם דז'יל' כ'ה כלול מיו'ר כס מסתים כס'ה דהמם יסוד סוד מסדרים מסטס' (כנדעת טיסודה כל' מיסוד דה'ה) כס מגלה מלו'ו כיסוד דה'ה געריהם קתיכון חמבריכ' מון וכו' וגשר מלה'ק ססט' פ'ר (גנימ' פ'ל צ'ך צ'ך ני'ל) ט'ה גנימ' היל' נ' האמתיק קידוץ קדינס' הו'ק (ו'ס לנו בז'ה קדרורי דברים בסוד סכט'ג ואנגי ססת' למיטר פ'י ביטום סטוק וכו'. וילחמי בפלו'י פ'י מעד הא'ר ינכח עליינו רום ממלאו. וככלנו בל דרכ' מוקול בידיע טה'ם חותיות סטולס צ'ל אלף וס'ה יומל כ'ה במא'ט ועת' (חצום) מלה'וטו זמן וחלך סתמו'ו' לסתנו'ך נזוי נטמו'ו טל טולס סטיקון ע' ר'וי סודות דה'ה ית'ה. והות' נטו'ו בLIMITED ססת'ו'ם כמו אגנולות. כי בLIMITED ס'ה לנו וו'יס' מאנז'ור גה'ולס בקסטול דטכינט' לחדרה מס' בטל'ה ע' קתטוליות קתטון' ובלימוד החקמה הנפלחה קול'ה היל' מטוטרלי' ר'זון לדש'יל'ה פיטוריות דה'ה מז'ס יול' בג'ול'ה סחתיות צפפ' וברכה לטולס עכ' ז'

כור מרע

בארצאות החווים לפתחו לנו שעריו אורה לאור החווים עם נשמה הצדוקים
נשמה חיים אמר :

שמעוני אחוי ורעי החרוביות הטעתוקים ומבקשי אמת אמתה עבורות הלב
לחוות בנועם יי' ולבקר בהבלו נפשי התוחח ותדבק בספר הזהר
כאשר ידוע ומפורסם מון קדמוניינו סגולה העתק ספר הקירוש עין בפסק הנאן מהר"

דרלאטש

הוספות מהרצ"א ז"ל

בascalנו ונשמעו כי האכל מכך היוו דעתינו
באתונמו וגס טה מקיף כל סמוסכל וטה' כ'
כסהads מתקזון בטולות סעליזיס טה'
במקום שלון רשות לכטס לסס מקנעה כי
לה' גוירך רע כתיב וכבן מהוד וגס לטיתו
מחפה בגמייח דמלכת טה' וזה חאל
ימלענו לבנו לבטול ולקנער לעלו צין (ואמון)
הס' ידען בריין מלין דחויכייח הפי' טווי'
סמייח פון מלחתין וכו' וסוי' צוי' דעט
טמקין ומילין מלה צלע' גילה סקדוט ז"ס
לכיה וחוזה ומל' נמליך ומג'ע ען לה'
להת' וכו' מה רב' טווך וכו' ונפח
טיסודות דהו' ל' לסמיה אכפע מן אצמן
פרקוט וטבורה כ"י עס' ח'כמה בגמייח'
ס' מן (ול' נלה' הי' ח'כמה י' בגמייח
סמן'). וידוע ס' מן נקעה ח'כמה. וו'ן
כ'ינה טה' סוד י"ן הקומול ס' מן וו'ן בגמייח'
ב' פ' ר' גל' סוד ט' קם' ה' ב' פ' כלות
ההכמס בגינס. ובינה חממה. וא' פ' סס'
ההכמס בקלהות חכמה למת דמלגן לבוני'
צתי ר' גלייס דקנטטו קהי') ונשמעו טה'
מן שלחות מהיכוות פנימל בקס טוב
וועצאיו נברחו שטולס וכו' וסוי' טה' מתהן
הט' כל סדור טה'. וסוי' בירר ולבען ווילאך
וועיכר ה'ת כל המקומות סקסליפוט טה'
גופריך היילו מלך פמות ט' נכנע נפיאו
ועל' ק'יעט כללן (כידוץ מינעסה דר' ימתק)
ועל' פ'קכ' ס' פ'ולר גנדול טה' דוקה צלאך
ההמץ מתק פ'חוטך הגדל סואו יומך כל
ט' ז'ר' פסוד כל סיטס ד'וס' כ' לר'ינו ח'ו
ה'גוזל הו' הו' סכנתה זומיס לבן עלינו
ולה'לן הו' מון מל' המקטניים על סקדוטה
בלימוד ר'זון דחויכייח (עפ' פְּסָטוֹ הַפִּיק
ל'ז' טסק שחממה טה' בגנולס הו'ה צי' כי
במקום טה'הוס מתקון טס טה' דזוק

בדרכ' ר'טכ' נ' ט' עד דרא' בתמייח
רכ'יח' רטמיג' מייע' מנה טאו' כל יומך
ולקטען וכו' באלטנו מה ר'טיג' ט' נ' ט'
ול' פלא' דילו' ג'ל'ו' מה ר'טיג' ר'טיג'
משימינ' וטה' וכל נסמן דלדיין ט' נ' ט'
ב'לו לאחסטעט ולה'קעטן מילין וסוי' טה'
מסקון כל פדור בימיו הפי' טולין ווילקון
סוי' ידען בריין מלין דחויכייח הפי' טווי'
סמייח פון מלחתין וכו' וסוי' צוי' דעט
טמקין ומילין מלה צלע' גילה סקדוט ז"ס
לכיה וחוזה ומל' נמליך ומג'ע ען לה'
להת' וכו' מה רב' טווך וכו' ונפח
טיסודות דהו' ל' לסמיה אכפע מן אצמן
פרקוט וטבורה כ"י עס' ח'כמה בגמייח'
ס' מן (ול' נלה' הי' ח'כמה י' בגמייח
סמן'). וידוע ס' מן נקעה ח'כמה. וו'ן
כ'ינה טה' סוד י"ן הקומול ס' מן וו'ן בגמייח'
ב' פ' ר' גל' סוד ט' קם' ה' ב' פ' כלות
ההכמס בגינס. ובינה חממה. וא' פ' סס'
ההכמס בקלהות חכמה למת דמלגן לבוני'
צתי ר' גלייס דקנטטו קהי') ונשמעו טה'
מן שלחות מהיכוות פנימל בקס טוב
וועצאיו נברחו שטולס וכו' וסוי' טה' מתהן
הט' כל סדור טה'. וסוי' בירר ולבען ווילאך
וועיכר ה'ת כל המקומות סקסליפוט טה'
גופריך היילו מלך פמות ט' נכנע נפיאו
ועל' ק'יעט כללן (כידוץ מינעסה דר' ימתק)
ועל' פ'קכ' ס' פ'ולר גנדול טה' דוקה צלאך
ההמץ מתק פ'חוטך הגדל סואו יומך כל
ט' ז'ר' פסוד כל סיטס ד'וס' כ' לר'ינו ח'ו
ה'גוזל הו' הו' סכנתה זומיס לבן עלינו
ולה'לן הו' מון מל' המקטניים על סקדוטה
בלימוד ר'זון דחויכייח (עפ' פְּסָטוֹ הַפִּיק
ל'ז' טסק שחממה טה' בגנולס הו'ה צי' כי
במקום טה'הוס מתקון טס טה' דזוק

סור מרע

ד ?

далאטש (והוא היה נאון מפורסם מובה כמה פעמים בחשיבות הר"ז) ובפרט בספר אוֹר גָּרְבָּן וּבָשְׁלָה וּבַחֲדִימָת מִהְרָחָיו ז"ל ובפרט כמה אמריו ותיר מועתק בספרים דבחברוא דא יחרנסון דרא בחראי וכבר"מ פ' נשא (דף קכ"ד ע"ב) במאמר מהחילה איש איש כי תשטה אשתו וכו' ז"ל והמשבילים יהיו כו"ה הרקע בהאי חבורה רילך

הוספות מהרצ"א ז"ל

רק ת"י גלוּ קָלְקָלָה עַיְיָקָה לְלָאָ צִיְּנָה קָלִיפָּה עַיְיָקָה לְלָאָ צִיְּנָה. ולג' יוכן מן טיסוד דקליפה סנק' ה"ז מלפני היחסית ה"ז (מבין חוליותם של הון ימ"ס נק' ה"ז גליון בניין וסקע עין בקליפס) ויחמאל היפיס (בן יוקט כ"ל) אף בטל קליפ' בכוחם ה"ל ס"ו כי לעונ סולדס) ויעקל ייניקטו אליהם בלילה רוזן להוציאם וכטולו סודות מליוניס. דהו"ה (סוד י"ז ו"צמן שכתצטוי לעיל ב' פטמים סקליפס) ולהם רצב"י ע"ה צהלב סחמי"ץ גאנכו יד ס"מ ונמא. והנחת טיה ערכות (ה"ל צמ"רום סוד קליפה טיזווע האר מאי'ן בן יוקט ינטלאה במלחה. עין בקליניס ווזן יידן) וכו' וו' מבלגן את השולש כלפ' כתבי' למלה. ונעשת חומרת ברו"ל סמ"פ' ביני. הלו' הקליפות בס' סוליך ומוקול כל טיפטוף ה' לדפ' (כ"ל כוונתו לאנטיר טיפטוף ה' ביה"ט ב"ס אמינו"ת לדפ' סדר' כפטעו. ואלמוד תלמיד צה"ל ב"ס. וספ"ה וו' מהליב' צה"ט ב"ס ותמל'ה כוונתו) לנכן כל אלה רלה' עיטו. ולכן פגינע כל הדריס וקליפות ברמי'ז חרוי'ת ופסח את טהורות העליונות לההיל ולגן עליינו וביתם ברכש לדורות החריו' כדריהם צור ויחי קח נגנית סמן לאמ' מלחת עד דרכ' בתמי'ת בס' צור נס' ברכ' עיט' מיטמיכ' נגין דעתידין יעלאל למטען מילינ' דחו"י דחו"ס פל' ס' ספר פג'ן פג'ן ע"ס ורינוי' ס' ס' ורינוי' ס' ס' יט' יפקון צורן ישלאל מן גלוטה ברכמי' ויתקיים בסון י"י בדר' ינמכו וו' וכו'. ואלענ' רטו"ל דחו"ז ליט'ר ויט'ר ויט'ל טומקה ומלהה גו' יטלוט על יט'ר. ואלמי' קמו חכמי' סדרות ומלהו פמח פותח פס' טהורות עליונות וקמוץ' ונגע' מן ספץ וו'לוות עליונות. ונעצת בטיס' בימיס' נגון רב' וחלמי' סדרות וייסודות

סור מרע

דילך ראייתו ספר הזהר מן זהרא דאמא עלאה תשובה באילין לא ציריך נסיטין (א) ובנניין רעתידיין ישראל למטעם מלאנא דחי ראייתו ספר הזהר יפקון ב' מון גלהתא ברחמי ויתקיים בהון ה' בדר יונחנו ואין עמו אל נבר עכ"ל ע"ש כל המאמר אי לזה באתי דורש שלום חבריי אגשים בגין ליהות חרדים על דבר ה' לקבוע להם עתים לעין בספר הזהר לירע מקור האור מתוק הוא לעיניים ושלא לצתה ירי חוכמתם במה שאומרים בבלבר כמו איזה פיות (ב) אבל אריך לעין בו ולוחש שורש מקורו הימבר בעזחות האורים ובשיעור. קומת יווצר בראשת אשר שואלין את הארכ לעתיד בני צפיה במרכבה כו' מכף רגלו ועד קרכרו כמה כמנואר באורך במדרש שוחר טוב במשל ומובא בכלל ספרי וראיים וכל ספר הזהר מיפור ממש על זה. ומופרים גורליים על אין

הומפות מהרצ"א ז"ר

וילוק"ל סוף כליר טיעי המתוסס סלהיך לעטוק במקוללת וליקת מהחכמה עבדה צלימה וממה. כתאבך יתגונן המכילה בדרכך תלמידי הקובל סס טוב חסר קלבייש. הם עניין החקמה בצלל הנכס במקוללת וירועת מרע כי גם יוכנו לדכי תלמידי הקובל סס טוב זלה"ה אה גם נמי רחניט מייס וועלה למשים קילס לאכין ט"ז עסק החקמה עניין עסוק הנטורו :

(א) טפ"י קדרליים אלה פצין מטה שכבתיי נעלם לבני ויקבל מזקה שלמל סקייק'ן. באלף החמיטי וtica ה' התגבורות קורינט עד טפואך לטויות טרקל טרוני מלות לפקון סיינורות ע"י כספיות. בממ"כ פועל כ"ז. קדריך ע"ז עס הקדרלים ע"י הסודות התרבות. ולח סולרכו נסיוות וכן בכל דור מי שיטנסק כסודות פהלו סבם' טוואר גם ימך לנסיון וככל יספוץ וזה תקובל שיטנסק צוותה החקמה בלהמת לחם ופקו בכם בחמא יפסו נ"י. ובכל עת מושר נספ"ו בלהמ' טפה. קדרה טה ער טהון ליריך נים"ג בפונט ופק חי' מוש שעה להן תכניות צהדרה סאגנו בדרכיקות נפלן :

(ב) המת שמקובל בידינו סגס מי צלום ידע כלום. נסזון הاجر מסוגל נזך גילך חמוץ וס פוך נמי סכח צינטו כל' מכתיג הפל נמי שחקן לו הפס ית' בבי' בפסוטי התרבות בודליך ה"ס. יסח צבוזו נס כן נסצין מפיקות החקמה פלאפה : נכין

מייסודותיו ה"מ על רקע מלכות בית דוד זו"ג בזוג תמיiri בסוד הגהלה והחימות הטענות האכומות כל טולס סטייקון כו"ט לנו מדרגת האכומות בכתמת ס"ז ויח"כ מכתמת ס"ז ואילך מהוייניס האכומו לפקון כ"ה ואחר כר"ג מלהטו ואלה כל השולש כלו נכו ; מ"ג ליחד וללקן ונארף נזותה קדומות רכזי דחוידייה וסתמנסקות דכבי סוכה . וט"ז עפ"י דכבי מוו"ר כלכ סהורייז'ן חסר בלוון הלקיטס לפאינו נסחים לנו מטה שמהק וסהפלת צערם ענקתיה ומקיח חופה ונגןoid סודות חילם בלהיכות היין יוננו יוננו סל קליפות הלוון בלילה צינולס וצינולס כל קרבן עפ"י טולס סטייקון. لكن קרבי סרכט'ן. לבני הקדלה מהלדי קקליה סקמאניס ומחוליס מן האדרה חיבר בככו י"ז עכ"ל :

ומעתה אלה גס להסידיד האביס. היה כל טה בכוונה מופגנת בסזון שנולד נס בגזירת קיזיל וממנה סכן לך כל מלהמק לשלטן מלחתת י"י וסתס יק' עמך ויריע להס' לך יידי גאים' שקבלה מלהם עיט ססתנוות פלאה מתקומות כל טולס סטייקון ס' מטנוויאס בכל דור ודור מסכת צל"ה ואילך ועדין טה רוכ כטולס טי' מגחסיס צהדרה ולכדו על החקמה הטענו מערדריס וווקפיס . וכמה מסממעסיקס הלוו מערדריס וווקפיס . וכמה מסממעסיקס בחכמה גם סיו יודעס מהריך נסזון נסזון בדרכיקות סחמה וצלה' לידי הגזט' כהדר נסזון נסזון בדרכרי הרכ. עד חסר צלה' נכו ספ"ז נמחי' נסמת פקודוט סבנט'ט

אין שיעור ובפרט להיות מוכנה ליהוד קוב"ה ושכנית" (ח) ומעיר עיני ישנים מתרדמתם ומטרו לב האבן. אם אכן הוא נמיוח ונמ הוא סגולה להנצל על יהוד מימי הדרונים מים המרים המאורים חכמת החוץנים וכל הטועם ממנה יטועם בעצמו אשר אין חכמה בעולם בחכמת עמקי מתרי טעמי תורה וכל חכמות מבלעדת מאפס ותורו נחשבו. כמו שיבואר לפמן אי"ה. יטועם טעם אשר אמר דוד הנחרדים מותב וכ"ז מותקים מדריש וונפת צופים (ט) עיין בש"ס על פסוק זה וכל הרוצה לטועם באמת תורה לדברינו אלה והרי בהערה מועטה שלא להלאות הקורא אהוב נאמן:

אמנם ספר הזהר סתום וחתו ונוולם מעין כל חי. הנה הגם אשר הראויים כמו הקודש מורה"ס רקאנטי וחכיריו והר"ם נבא"ו ור' יהודה חייט פירשו כמה אמרים. ובפרט הקודש הרט"ק אשר יגע בעצמו בספר הזהר לרשו ממש בכל רמיוחיו ודרדק בו ממש כמו בספר תורה. (י) אמן אחוי מי שלא טעם מעץ החיים ומהכמת רבינו האר"ז ו"ל עומקי שושנת העמיקים. כלו מחמדים וחכו ממתיקים לא טעם טעם ספר הזהר. כי רבינו האר"ז ו"ל הנידיל עצה וחוטיפ חכמה ואנחיו לנו שבילו דריין שבילי ונחרדע. בפליאות חכמה האלהות באור טעמי תורה והעbara. אשר עליהם יסוב צורי דלהות ספר הזהר. והוועתק בספריו בעניינו יראה ולכבו בין אשר אין כח בשכל האנושי ואין כח בעולם להשיג השגות צנורות רקסים אם לא אשר שלחו להאר ולפתחו עינינו העורדים בספר הזהר ומשם יראה עמוק מהותינו הקדושה זו במרקאthon ובש"ס ספרא ומספרה תוספתא ובריתא ובמאמרם הפליאות במדרשים ובבראי רבוחינו הקדושים אשר כל דבריהם נתיסדו על רيون דארוייתא כדאיתא בר"מ בפרשׁ פנחת (דף ר"ד ע"ב) וכמה ישמח ויניגל במאמרי רבוחינו בפליאותם וחידותם אשר היו עד עתה חתומים וסתומים. וופקח וי"ג לי חושך העורון

אשרינו שכינו לוה בדור האחרון הו:

לבן אנשי לבב אנשי גלי וחכיריו אחריו אשר הודיע ו"י לנו ונילה לנו ע"ז מלאכו האר"ז ו"ל וורהה לנו מבוא שעיר דרכ פתחו חכמה. אוור וחוקו וראו ראו ותדרעו לעסוק בתורת האר"ז ו"ל. אשר מי שלא ראה אור תירתו לא ראתה מוארות

הוספות מהרצ"א ז"ל

תוספ' ללו דוקק הלג הפיilo נחמדים גס כן מפי רב. משה מפונן בסוג פ"ז כ"ז דוקק וכן בעסק סמתקיות למדך מפיקס מדקס ואותו ללו דוקק הלג טgas מונפה נופיסקס מפיקס. משה מפקפט בסוג כופת נופיס נלו דוקק רק סליכין ח"ז לדבל לליהז דבל צנולס סגניזס וסחמתה סטמוק לטבל לתהון. וזה כלל מוקן דרכיו.

(י) נמת כון לדבל. סדרבי הוסף סקלוט. יס מוקס לדבלו בפכימיות לפכימיות כליזות ור"ה וס"ת ממקס כמו בסולס וכבל להינו ברכבי קוזי טליויס פליויס פליות נציגות

(ח) להצעין עליין כס פה"ז סס קוליכס טל דרכ קלו מלהוד לריך ססידס הילנדכ בעין צדליך תלמידי סצענט"ט ולדרדק בדרליך ווילל טוב טעס ווילת דרכי מפן לטצדוקה הסס יתפרק בכל חטעה ומוועה: (ט) למ' חלחד חממי קוזס חאך כתע סרכס סקרום צעל גור ה"ר' סספר פהלהת ישרחאל מל כפל קלען זסב ופו רב וכן דבש ווועפ' נופיס וככט סמוך רולה לפפלייג מועלם חכמת הפקולס ומפיקתה שלין עיר דונגמהה צנולס הפיilo לכלום טעה מהת הייה סוג רק ס"ה נלו לדמות שמעין רק בטעןוני צנולס גנרטיס לנוין לדבל הלוון הצל סאסכל יROUT ירע טהיינס גנץ קסוג קלחוד ע"כ חמל סגנאליס מזב. וסנס

מוארות מיטיו. ואס לא עבשו אימתי (יח) כאמור ר"ש לחביריא בריש אדר' תניא ואם רב שמעון לחביריא עד אמתא נהיב בקומה חדד סמכא (עיין פרק ג' משברת הבלתי) כתיב (יכ) עת לעשות לי הפרו תורה (יג) יומין ועירין ומרי

הומטופות מהרצ'א ז"ל

rangle חדד כי סיס מדין הסיגיס מועלטיטיס וירחמי כפלווי פ' רק תכין טטה"י ברכו ולועת להלכה ע"כ טיה כורה טולמות ומהרין כי זה מ"ט למדני תולה על רגנ' חדד. ולכך לר' סמחי (ולפי מ"ק לעיל תכין לממש דחפו סמחי בלח"ת הובנו סוד אה"ט טליתוים וכמו טנקהוי נעליל בלבון הרב ברכחה עלה וכל נפמוד על רגנ' חדד סמחי סוקהה לו מודכנייך ועמדו רגלו בוסט סטוח ועמדו רגלו דוקה (ולס טיני סכלך נך תכין שאלמר לו כל דעלך שני לחכבר לנו העבר הייך פלוצה הוה שטוח כל גודל ולהבת לשליך ממוק לי כבד יודע טפחת טכנית פטנלה פ' טלה סיה כלהות בח' אלהך רק בח' סיליחה וכ' קיבל חלקן וחלק חיינו בכינול מה'כ דמיון המתקלם נעלר בח' הרכבה וזה סודיעט כלל מעין הכל' רוחם ומילוי יכין וסקמן מלהדי כי מסניר שערות טלהק לטכנייך הדברו ולס נפקח חמeka בתורה תכין טמחי מושך הגבורות וטילנה ע"כ מה טלהו קוריין (ולק) נקידות מלוי הרים וס תחת זאת לטכיב וימלוך תפתיו ומיטו וטרכזון טוח ב"לט טסוח קודס לתיקון ולכן ב"לט סמות לנמה וסבב לרוזן (יג' ב"לט ב"ל וסמות סרלטן בבל) סמת ב"לט ה"מות ל"נלה ר'כ' ב'ל. לנמה יגולט ונ"ז ב"לט ב"לט ב"ל. דליהו ננלה ואליאו כהוד וכו'. וננה להיות טרכז'י רלה שפהולט מתמונגע טלהפי' מוחוחר לנו טיה חזות אליה מהר סמכה לה טיקון במלכות הכהן כדי טוטה חזות מגן ר' ז' וג' ויהר' ויהר' ג' ב"נ' ר' ז' ויהר' ג' ב"נ' ר' ז'

(יג) בסוף קול ברכמה ב"ל פ' ע"ט טוח מלכות כהדר ביאר רטב' פ' וימי ג'ן

זה גנון דברי מכר"ט מהוטטפליטו כל חיך טפומס יברך ברכך סחלה מהמקומו לרחיםו: (יח) סכבר בגיט טזון וכלו כל הקליין ואין קדבר תלוי חלון נתזבצה טלהה וא"ה נכו להצגת המדרגה הכלו רק טפ' הצעת החכם' הקרוין' בפתחת גלגולות טליתוים וכמו טנקהוי נעליל בלבון הרב בוקפל מס' :

(יכ) טס מנוקר הפ' דתيقת קיומל דח' סמליך טיעו האפריות של טולס גנדוקים ה'ט צילחו זו מהת זו ולמי יאלו בכם' קו' כמתקלח וכוכו' קהמר ר' ס' עד האמיט נלה נגה נגה נגה טולס גנדול נתקנו בסוד הפלוטיס כל טולס גנדול נתקנו בסוד סמקלאה ולמי על רגנ' חדד כמה טולס הטע אבסר כל זה גנלה לנו הרב' קהיל'ז'ל ו'ל' מרכ' ז'ל' זטפל קול ברכמה בקיומל דח' סמליך פנה בדרכות זכתכנו על מעין מלכים דמיו' וקס חמרנו סקדוס כתיקון סי' ט' טפירות או מל' גב זו (ולחו דוקה סי' טפירות רק סי' ח' ונקלה רשות טרכיס נפי טלה סיה מתקפניטים בדרכ' קois טאות ר'ה'. וננה לס פה טס טמוד חד סוד שמכ' וטא' סי' מהטמקרים החכירים הנו לאס הרכז' יעד חיימתי חקס מתחסקים ב'ה' בס' זכל' טסוד קודס כתיקון טסוח סיה ר'ה' להטהיל ולבדル'ellas מדר כתיקון ל'ה' הרב' מה' ר'ה' קוויס וגטטו פ' פלטופיס טאהו כתיקון דרכ' קוויס וגטטו פ' פלטופיס טאהו כתיקון מל'ו' כמו טכתיו וה'ל' וקס כתוב הרב' מה' ז'ל' ו'ל' בקיומל דח' סמכה פצץ הדרכים סי' טה' סטט טענויד על רגנ' חדד ליט' יכול לטמוד כהלהוי ולמי ימן ר'ה' (וננה התבונן מפ' סדרדים הלהה מפני מה אה'ט מלבין לבוני' כי אה'ט סוד המתקלח ימין וטמאל' ומאל' ט'כ' הו' מל'בנ' לבוני'. וקוטטה קה' וזה טמולס נתקויס מה'כ ודע טסוח על

(ד) ומרי דוחבה רחיק וכו'. והנה רביכם מן החבירים מתייראים לנפש לעסוק בעין החווית לשליל בפרדט הgan שלא יארע להם ח"ו במעשה אחר ובפרט מה שהותר מהרחה"ז ו"ל בעצמו בהקרמת עין החיים ו"ל בקייזר וייך מגנתו בוריות החכמת: זאת היה לבעד קוזים מן הברים. כי לנו נקרים העתקים בחכמתו זו מהצבי הקלא (טו) ובבודאי שיתעוררו הקליפות נגרו ח"ו לפתחו ולהחטאו. لكن יודע שלא בא לידי חטא אפלו שונג (טו) שלא היה בהם שם שייטה בו. لكن צרך בו (יז) וצריך לפרש מבשר ויין כל ימות השבעה ואחריך הורתת טר מרע וכו' וע"ש כמה תנאים ואחרות שיתבאיו

הוספות מהרצ"א ז"ל

כס מו"ה וכיון שפחים קלויים לרייך כל אחד לא קטלן בתולו וIALIZEDות כדי צמן מועט כל מיזומו טלים להם נפשו וכקמתו וכו' ומארני דחובג דחיק מד סיל"ה וקו"ס ס"מ דוחק حت' קרלויס לטעום יציחו פסינטלה כן בנופס וכן גמוננס כדי שרוכב פסקות אף יש לאס פג'ל לטסקוק בחרמה ו' סכל זונן סאהלט ווסק חמכם ו' כהלו סול טופך קליפות פלה ינקו מן סאכלי' עכ"ל: (טו) צפ"י סהדרה צמ' ק"ז ח"ל נק' צפ"י סהדרה סכלו מחדל"ץ חקל"ה סכמו שפצה נריך לנקו ממנה פקளיס כדי שחק וונק פפלி כה סקסו נבדן כי מי תלמוד בחכמתו וזחוף קליפות מלינק מהפצעה ותקף' שפצע ליטולן וכמו מי שקהל קמקוינס סול טוב לדעתם ולסתם כן מי תלמוד בחכמתו סול מומר ערלייס ומטריך הווטס מארקיסס וכו' ומארני דחובג סההו סיל"ה מעככ למא"חcosa לא לכיין לדטנבר גנגדו לטסקוק בחכמתו סולות למתקן חותן קליפות טכ"ל:

(טו) הנה שונג חיין בידו לטסול כי שונג בלהי קורע היל ידענו שפונג לריך כפלא כמזהר בגמליה (עין ריש מסכת שבאות) ולמה טפי' וזה היל ט"כ בגס לכהוג קהולד מסכח ודבלנו מוש נמקוס מהל וכלהו קיל דבל יטסק לטלמיו גדריס כל רבד ויתפלל לאקס ית' טימזרכו קיל ית' לוי שונג:

(יז) סכל קולר בכלהן מלון מסחה"ז ו"ל ולסיות לפי דעתם הקלוב' לריכון ובכליו ביהו. لكن הנטהיך ונזכר כס ו"ל لكن לרייך סהדרן לטסול מסקנות כי קקב"ה מודדק

על פטוק וסיה הומנת עתק וכוכונה לומל לפטום פכנה בטע סתיו מלכות כדי שטיה רלווי לזוג מס ז"ה (ו"טינו ע"י הקנסקוט הוכחתה קהימת לקשט קאטטי כללה ובזס תפלה כן צמיי המלך וגאנ) וכיינו נל' ומלה גאנשנות וסיה מלצון וע"ז דוד כס ר"ל לבנומה ולקנטה מי שטסה לרוי מש"ר מטה פהפלו פרוכן קאיו קליפות נקיסים מן היבוא וסיו מביביס קטולס סכ"פ וויא סהולה דזע"ר למ"ח ר"ל קטיים בת זונו חז"ה ולז"ה תולטך ר"ל אהך וגאנטס מ"ט פטום דקלם דקלט מל"ט שטום מלכות גאנשנות תיקון לי"ו סהיה ושיר כדי שטס להו לי"ו טמקלב טס בת זונו דסוט פריקל מני' מכם טוונות:

(יז) רכתי ב' ב' לת' ידין רוחי בילדס לשומס כ' ולמ' יקי' צאי יחו כמו קודס לנו' הלה וסי' ימי מלחה ועטbris סנה וזה כתוב נט"ח ומ"ס כלן יומיין ועילין' הס כ"ט וס"ה קי"ז וב' טיבות וסגולל פיח ק"ז צאי מסה ז"ה (ל"ל סרמוני לסוד ה"ג בטלה דמנזרותה ונגה תרלה בזס ליה ריכוז כזא' זא' דרכו בזא' ר"ט וס"ה כמו בתוכה ממס כט"ע לשליל) ומדקה מלרי מלהי ד"טבש דחיק ולכך דחובג ממשן קחוזר לס"מ ונ"ח' צפינו לו'דים דהו'וטו טון טין בטיקויס. ספה כ"ס וכו' לגדי חוויהם וסוח חטול הילס האכל ממנו נמכן כל מי טוונת ומוכין וה' מלרי דחובג סמתקיק וז'ו'ו מית לסת נטה לטסקוק בטעו צמ' חותם מודדק ט' סהדרן מטה שטסה וכדי סלה יטלה מס"כ יטקה מה שפצעה וכדי סלה יטלה מס"כ לאלה זונין זטראין מוכן קיטיס כל חותם סהדרן מונטיס כס וכו' ומיטען זומין וסגן

سور מרץ

שיהתבאו בعروת השם להבא איה אשר לאו כל אדם זוכה לקיימים ונפרט בדרך זהה החלש מכובד הנלות:ומי יקרב לנשת אל הקודש פנימה:

ךע לך אח' ייריך נפשי הקורא נעים (ימ) אמרה שהעוסק בחכמתה זו מתנאים בו החיצונים ומבקשים לחחתיו ח' אחר שבכל מנתנו לבערם בין הכרם בין גם בתב הארץ' ז' כל בשער התיודים שווה היה סיבת מן אותן שנכנטו לפדרם ולא יצאו בשלום אלא ר' ע' כי נתנו בהם מיטלות ים ע'ב. אמנם שמע בקולי איעץ והיה אלהים עמר אל המנע בשבייל הפחר לבנות בעסק החכמה כי מה נפש ווותך אשר אתה בעולם. אם ח' אין לך חכמה ומרע אין חיך חיים. והבתוב אומר עליך למגעך נתוי לפניך את החיים. ובחרת בחים. והגע עצמן אם איש יעמור עליך למגעך מרים. העמוד עמו למלהטה זו למות והן לחיים. או תמושל בו אי ח' להיפך וככל אשר לאיוש ניתן بعد נשׁו ויקל בעיניו כל הפעילות ואטאדרקי שבעולם לעבור בים ולעלות לשמים (וכן כתב הרמב"ן בפירוש התורה ע'פ' ועתה ישראל מה וכו' מהרץ' בזה קושיות הש"ס אותו יראה מילתא וותרתי היא. כי הפסיק מסיים לטוב לך עי'ש') עד שיבנינו את העמוד הנדר ורוצה למונעו מן החיים. מה נעשה ומה נאמר בחים והנזהים חיים הנקראים חיים ולא בטרמה. על אחת בינה וכמה שמחוויכ כל ארם להלחם להקהל ולעמוד על נשׁו נשׁ חיוות ולבסר נשׁו לעמק בחכמתה זו לבער קויצים ולהכרית חוחים. אם יזכה טוב ואם ח' יפל במלחהה בשבייל וזהו מלחהה. ובמ' הש' החסיד בעל חובת הלבנות ז' כל בוה נגר מלחמת היצר בא וראה מלחמת החיצונית הסכנה עצומה בו. ומגנים עצמו לסכנה בשבייל ספק אם ינצח יזכה לשכל גדול. עאב'ב במלחמת היצר מלחמת גrollה. אך תמנע עצמן בשבייל ספק. כמו ששון ושםחה ובבור וחוי נחת יגיע לך אם תניצת ותוכה ועין בפסק הגאון מוהר"י דלאטש בהקרמת מהרץ' ז' כל בשם הארץ' ז' כל בכ' עצמו. ע'ב אחוי אל הראו ואל

אמנם אחוי כל'ן של רבirim האזהרות הנאמרים שם בראש עץ חיים מחוויכ כל בר רעה ובבעל נשׁ לחתאתם ולקיים אף ללא העסק בחכמתה זו ואבל שלם נא ידריות נשׁי כל הרברים נאמר בהן אחר בונת הלב זו חן הדברים ושורש ומקור הדברים

הומפות מהראצ' א ז'ל

במול עוגר על לנו ערומות כלמך כ' דוד'י הין זו לסמן עס ולהארדים מס' י' קויל' ולייך להבון סדרלים מה קויל' כוונתו אה לומך שיזכר מסתה קל לך יתק סטטס ט' צי הקכ'ס מודרך וכוי פלמי זומת וס' הנסס מליל' נגידיקס לטזרול ה' פ' י' היפלו זם יטניטסס ס' ט' וע'כ' נזיך לומל סלון כוונתו על חמוטיס טהומס טולס ווילאנטו זם דעת מה ס' וע'כ' ס' כוונת דיס ווילאנטו זם מטחית מיס וגומילט זם יון לחס ייכס טוד :

(ימ) קודס צ'י להצ'יק דכרי הכלב הילג' נחטף להמון טס האכל נחטפים לחטף לוד'יקס דס'יינו כמו סמאטור בז'ס' גודל סטומס למ' בחליוו קס בחלום היליק' כויל' נחטף עס נום ימצע זה להמוך כ'כ' מצח'ס. לוד'יקס וכמו שמטייל ז'ס' למי סטטטס מטטו יק'ב'

סור מרע

๑๓๒

הדברים שילמוד בחכמתה ויעסוק בה לשמה . כאמור בדברי מהר"ז : "ל' לבער קוץ'מן הרים יבואר א"ה להבא איך ומזה היא ביעור קוץ'מן ע" עסך החכמתה . הנקרים העסקים מחרדי חקלא ובתחלה נבואר האזהרה הפחותים הצריכים לעסך זאת החכמתה :

ראשונה מה שכח מהר"ז ז"ל . ו"ל ואם אותה נשוא לבא בחדרי החכמתה קיבל עליו למור ולקיים כל מה שאכთוב ויידע עלייו יוצר בראשית (ט) שלא יבא אליו היק לא בנפשו ובנפשו תחת רודפו טוב עכ"ל . והנה וזה הוא עצה היוצאה של א' ולמוד ויעסוק בזאת החכמתה למען יוכל להשיג השנה או רוח'ק או מראות הנבואה אבל עיקר ליטמו דרי' למור ולקיים כל הכתוב בספר . והנה אם הראה שמרבר באורות עלינו ברקע השמיים . רע כי עיקר החכמתה למור ולקיים . ליקח ממנה מוסר ועכודה השם כמו שירבהר להבא בעז"ה יתברך ואו יעד עלי'ו יוצר בראשית שלא יגוע אליו שם פגע רע אבל יכנס בשלום ויצא בשלוות יובואר עוד להבא ברכ"ה :

שנית מדברי מהר"ז ז"ל לטהר ולקרב ראשית הכל יראת י"י להשיג יראת העונש כי יראה פנימית אי אפשר להשיג רק מתר גדלות החכמתה ועicker מגנתו וכו' כב"ל ע"ב ואציריך לדעת מה השנה יש ביראה העונש . (כ) אמנם הדע כי כל היראה הבאה מלבושים התורה ועונשיה ואזהרותיה ודקורתה הכל נקרה יואת העונש וכבראיותה בחקירתה והר בראשית דעתך יואה ואות יראה עי"ש וכל היראה המלובשת בזאת העולם הכל היא יראת העונש ועליו אמרו במשנה אם אין יראה אין חכמתה . כי מתחילה צריך להשיג יראת העונש הינו יראה דעתך מפושטי התורה"ה מספירה יראת יאמ. אין חכמתה אין יראה הינו יואה פנימית מגרות ורוממת ריאעת שמו י"ה . בנים דאירו

הופעות מחרץ"א ז"ל

(ט) נס זה הlatent מוכחים ככ"ל בכאלה חז'ק כל עלו לגמור ולקיים כל מה שאלת'ו טכ"ל סנס מרלה שאלת'ו בלאו יקבל עליון טהור יכלו יתנו יקיים כל . הכלא נפי"ז דודו טהור ומתרן מלטבוק במקומה עד טק'יס וגס אך סוך יזרק לפמ"ל דרכווגה סוכ טיקבל עליו לקיש ולח'ו ימתן בלימוד מחכים על טק'יס . אך לח'ו יטיק קבלת'ו להמאות בלב בסגס חמ"ו יטערלו בגנו קטרוניס לח'ו תבטל מהתemptה חמת' הצל עיקל היראה סבויו דבוק עדין מתקן עוזמת להצטט טולס זה יעד טלי'ו יכל בלהיות כי תוכ'ה ומלה'ה חי' יעד טלי'ו יכל בלהיות כי תוכ'ה יודע מעלומות לב יעד טלי'ו חי' סגלו לפניו תעלוות . וכן סרואה לאט'ין ח'רנו גו' מפק'ה האבת טולס ולוה' לאט'ן צהמת' רק סי' לגנו מכודים מנמיות סבוך י' , ובווטר כבוד גגולות וחלוקות גוג'יס מונע לכל ז' ו'

וז מה טנלה לי :

(כ) לי הקטן נלה' כוונת סדר'יס לטפל באנינה ולקלגה לול' וסוכ' נקלגה יה'ת

יקבל עלו לגמור ולקיים כל מה שאלת'ו טכ"ל עליון טהור ימל'ו יקיים כל . הכלא נפי"ז דודו טהור ומתרן מלטבוק במקומה עד טק'יס וגס אך סוכ'יס מנטיס מלטביס וט'ח'ן לקייס כל היראות כל ימי חייסס וכי נקביל וס' יתבטל מהתemptה חמת' הצל עיקל בעט היראה סיח' לקד'ל ט'ע לקייס הכל בעט היראה ולטה' נדר'ן חומד סל'ם יונס מה'ע ולט' יפתטו ינדו' לומל לו טה'ח'ן לקייס ובכל ררכ' דעטו ונוד' כ"ל לדקרך לדבריו קקוווטס שאלת'ו וקס חומ' נפס'ו לטוח במדרשת החקמ' טקל'ו ולומר סבוד'ו מן היזק ללמוד החקמ' מפ' ספר'ים ומפי' סופרים כל'על' מתן' ידו הצל קרי'ס הוטס נפס'ו לנכו' צמורי'ס ספר'ים קינ'גלה סכלות' עטומי'ס ופטומי'ס בתורה נלי' :

לקייס וכו' זה מה גנ'ל' וט'ו יודע :

דאיה רב ושליט, עיקרה ושרשה דבל עלמין ועלמן כלוחו כלא חשובין קמי' בראותה בוחר הנ"ל. וסידר בכאנן ה' שבחן רב ושליט הם ו'ה עיקרה ושרשה הם י'ה כי אותן ו' הוא רב בטוט תלון אריך בראותה בר'ט פ' פנחות (רף רלב') ובפוד מאן דאותו רב איהו זעיר' ואות ה' היא מלבות שלט בעליונות וכחחותינוים ועיקרה היא י' סוד החכמה כלם בחכמה עשית ושרשה הוא ה' ראשונה סוד בינה שורש ו'ה כידוע לירועים במוד בהיבת השם ועלמן כלוחו כלא חשובין קמי' הוא בסוד קוין העליון של היי' טאן דאייה זעיר הוא רב. כן פרשנו המאמד בהגנתה הזורה. (כל) ועין בוחר ויקלח (רף רט'ז) וזה כהיב את י' אלחר הירא. וכתיב ויראת מלאhook וכו' (רמשמע מקצתה) מי' מלאhook אלא רוא איהו מלאhook מהאי אחר רסחרא מואה דלנו ודא הוא מלאhook דחילה דא למדרח ליה דהא המן שראי ואיהו דינא דاشתאב טנו דינא דעלילא בהאי אחר אית אשא ואית אשא וכו'. ובג'ב' בעי למדרח מהאיasha דרחל' שראי ביה. ומנייה אהפטש אשא לביר דרחל' אהרה. ועוד כתיב לא תראו את אלה העמים. דאסור למדרח לטהר ולקרב ראשית הכל שלא היה וראה חיזוניה דרחל' אהרה (כג) וזה שבtab' לטהר ולקרב ראשית הכל שלא היה וראה חיזוניה דרחל' אהרה שהוא וראה הקדושה דלבר המוטבעת בקהלות ואטור לירא ממנה אבל ה' יואת העונש וראה י' וודוק (כג) וודוק (כג) ועין ותשביל בחכמה ותבין ממארינו זה. ולא נאריך בכאנן

שלא יצאה מן המכוון:

שלישית

הומפות מהרצ'יא ז'ל

סום צ'ה כי כה ס'ג' וג' ס'ח וס'ס מ'ג' רלהק י'י גנדעת וופ בקיומי' גטול' ואינזום סלהס קטטל' ילהק טונגס כי ממנס ה'פי' ביללה מקיס נולחנה ומלא'ת שלהס ילהק טונגס כי ממנס בלהס המונס זוה נקרלה סנגס טיסיג' כ' ז' סגונס זיס סבאליס ה'יס דרכ' נקמה ה'ל כהלהס רק סיסיג' סלהס גטול'ו פוטל במענטז' כ' ז' כהלה' גולס טהכיניה התמלה' גדרין ח' ז' חי' גטול' מגיטיס טונגס אל כהלהס כי סיה' טווכ' נסומת יסרג'ל אל סגיטס ונגה כל זס סוק' יdot' גענזרות פצול'ה דרכ' כלל וידיע' זדרך פרט ביללה הפנימית סוק' כהלה' יעד בכל פרט עקה ולט העצה מוש גולס בשלה' לזרות טליונס זוה ה' מזגן רק חלק' יודעת גדרות סמכה' זזה מ'ס סל' וסיגין יכין :

(כל) סנה זיס לפרט סטמלה' ביהונן ה'חל צטומחים אלנו ה' ר'לי' לכהריך מה טהון' גונטיס לטנייניס סרל'יס לדב'יס טהנח'טו טופקיס וצין' ז'ה' מטענער סיל' מטומחים ה'לו ווונטס לך :

(כג) סנה לטיות דכרי' בעל' וועל' סלקיט גדר'יס מלה' לאמטבון' במעיק' סיל' והכבר' זס ה'נו מלו' ביר' כל' ט'ל' חטוק' גטונו' זוס ו'ל' ירחה' ממיד' סמלות טיר'יס וה'ז'

כך קמפלטך :

(כג) ז'ל' סקטן סנסנלא' זס סטמתזקן סלהס צויה'ת קעונס בעט' קמנטרך יזווין סטמום פטומטיס גטול'ס טיר'יס וה'ז' יער'ו

ספר מרע

ח 15

שילישית ועיקר מנגמו ביריעת החכמה הזאת לבער קוויצים מן הברג וכיו' רע הבהאה מן טוני ו' מלכון והנה בלא יריעת החכמה הזאת הוא כבහמה כמו שקראים וזהו אטימי לבא סתימי עניין ועליהם אמר דור פה להם וכיו' כמו שהביא מהרץ' ז' ו' לא רק מונחו מן התיקונים תיקון שלישי כל הבשר חציר כל הון איןין כבערין דאלין חציר. וכל חסרו כיצד השדרה כל חסר דעברין לגרוטיו הוא דעברי' כו' ע"ש. בזאת ירענו אחוי אחר שעשוזה המצוה ולא טעם רק מצות אנשים מלומד' ודמיין לבערין דאלין חציר שאין בו טעם אכילת אדים. והנה אפילו יראת שמורתו רדק הקהוב לומר והתהו יראת מצות אנשים מלומד' וכיו' יראת דיקא והנה המתירה ועובד ה' צדיק ליהר מעשיז לשמים במאמרם וכל מעשיך יודי' לש"ש מנואר בכל ספרי וראם. והנה מי שלא למד דרכיו רבינו האר"י ז' הנם אשר בדרך כלל מיחד מעשיז לשמים כגון שאוכל בכדיishi בריא וחוק לעבודת בוראו או ישן בכדיishi מוחו צלול ובחרמה מן מעשי הנשמי' הכל הוא לשמים. אבל אשרי מי שיורע פרטיו כל דבר שבועלם ע"פ דרכיו למורי האר"י ז' שרוש כל מעשה אשר נעשה על הארץ מראש ועד סוף על מה עשה הש"ת (ע"ד משל) להזות אורים יצטרך לאכול (כד) ה' ולחיות ולא אכילה וכודומה לווה קויות רבות והעוזמות. (עיין בספר שער הקדושה לרץ' ז' חלק ב') במעשה ד' כי נורא הוא אבל בדרך ולמוד ואת החכמה מהרא"י ז' הכל על עמוד החכמה מיסוד בכל תנועה ותנוועה וכל אבר וכל הנמצא בעולם על חכמה מורה ולהור' לעס' י' הדרך ילבו בה הכל לרבר וללבן ברורי ו' מלכון קדמאנין דיטרו בבדויishi שכיר ועונש וע' סוכב הולך ממש. כל רוא אדרות וס"ר וכל מודות התורה כת"ש בליקוטי תורה פ' פנחים בטעמי מצות נחלות עי"ש צוא ולמד מלמורי עץ החיים מפראו תאכל ואכלה ושבעת וברכת. ותמצוא טעם מותק בכל תנוועה אפי' בציורי האברים בשעריו במצויא באורני בעיןן בידין וברגמן

היספות מהרצ"א ז'

ס"י די טיקמל וסתמוד ללמוד תוכה. נס כתנעם סלמאן סלינה יורט' לך ותולס שטמן' יロזקה הטעפ' מוואר וווגית זו וכיו' נס מוס סומ' קכוונה גלומורו וכל מגנטיך יט' ז' וגס גלומורו זט' ז' ולמ' המר לאטס מילן חמאנו געניטיגו נפרט סומנאס טולת לחזקת סיד דנסס ז' לא רגדמג' ז' סטודט ז' קדמאנין ערעדיס נאטלר בכלהן סלינה התחם ווועה סיילל חדס למול פער האנדאט שסחכמא סלקטייט זלט טמילע' דבל נאריך הלאן לעניין וכי כל פיעויס טחתזון בקסוכ' ג' מענישס לרמעזקיס ווא מוש כרכוק וו' נס מה טוֹר קכוונה טהוואיר לקלישס מונון קאיו חזיב' כבלו הא סכווה שלג יפסידעט סוח' מוואר מון-סטולה וכיהס יפסילטו יט'ה במווכחה לבלס ע"פ כ"ד ובחלס ככוונה שלג יקן לו מלה סלינה סוגנת גאנא גאה מוזכר לפאי מוערכ' נס נידן לסתזון בטאנן מעלמי וכיו' נס נידן לסתזון בטאנן בטולס סוח' יחיד אין רטס זלט ימען הלאן

סור מרע

וברגלין הכל אשר לבב צירום וצינורות דקים לעברות בוראו ב"ה וב"ש. ואו בכל מלאכה ומלאכה ומעשה תמצא דבר חפץ אך להשליך הרע ולהעלות הטוב. ויבואר עוד להבא בעזה"ש ית' מיה זהה בדרך כלל ועיין בלק"ת פ' בהר ובשער התפללה ובכוננות אהבה רבה:

רביעית سور מרע ועשה טוב עין בהקדמת מהר"ז י"ל ועיקר בשער הקדושה למחדריו י"ל אורך הדבר וכח שם לקים כל מולי ריבנן ולתקון המתוות ושלא לבא לידי חטא אפילו שהוא ע"ש דע לך אחוי שעיקרן של דבריהם רחמנא לבא בעי שרש כל הדברים شيء מחשבתו ולבנו נטבעה (עין בשער הקדושה למהר"ז י"ל חלק א' שער ג') בטבעה שמקבל על עצמו לעשותות ולקיים. וליחיד קובה"ז בכל אבר ואבר לעשות נחתה רוח לבבו או יוצרו עשו בלב ובנפש רגנח' ולהשיג כל

הומפות מהרצ"א ז"

וכו' וקס יתמר ליט סכני לנו רוחם שוטה וכטנו וכטו סוקע צעולס ולנו יגע בם ואחרים עוזרים הוטנו וכו' אין סדרך להטיל ית' שטוף סמונת הכסיל כמו כן עזב וכוי. ועת' פ' טהור נח כרכוב מומו זו רכשו יולא לטבריו לבנות ערמון כליל יופי ולנטוע כרס חזוב וכו' ואפרר טיסת ערמון סתום מזומן ליחס חסוד כל בלחירות קיים. וחחס יוס חד בקיור מן קקריות כסס וכו' נז סבב לאנגל מומו (וכבר שמענו בזמנינו שפעת הרחת מקום הנט"ט זלט"ה עט מעשה כהה שרחה נטוש' למלחיקת בזנחו ערמון ט"ז' ניסים ולנו פטלים וצט' הרחת יילל חסיד חד מחד מחייב הרגנית חמוץ וככיו' מקס והוא חסיד נפל קבנין והו ידען ומפלוטיס) לו יקח מן כרסס קוה כוס יין ביזט חד לטבות ממנה זרי הנקה פורייה קה וימלט צו מן סמות היחס תפיס וטלא הצל נטעו סחף וכן מגג קקדושים ברוך סוק ט"ל עיין טס:

ו Fifth לפ' כדיניס האלה בודאי מסחרוי למקבל שלה לטוקן בעסוק הקטולס ובודאי הטע"ט זיימין לו ד' מהסכו וננה הינה רוחם פעולות בטבע מתנדיס לו דיווקה לפ' זה מה ברכ' הטע' למ' פה סדרם צוותך לאטלאס חסרונו. וכיון געל חסרון צוותך לאטלאס חסרונו. וכיון שהנו כוחם טסט' זכרה מה טולדס געל חסרון יונקן זטבע לאטלאס חסרונו ע"כ טיה חפץ כצורך נטסוק בטבע לאטלאס חסרונו ע"כ געל טולס פה הצל בעלה זי' מס' מון נס גול

חיד בדור נון קדוכות. קפסוב' לשס סקלאנטיס הסס גנמלהיס וכו' לטימות מקומותים לה' הסס כל הנקה מזקקיס חכם נחתת תיקון קטולס והגד מין צ"ח מון שטוף דים מوطביס מפי קהדים המכ מוחוד וילטך לדברים רכיס. וסיס נזרך למדוד חריפה וזריפה וקילר. ולודום ולטרון ולמיות ולמקן כליס למלהכות קהלו' והן בחי מותקם מוש טיספיק למדוד מלהכות סהלו'. ומתי וכו' מווא פנלי למדוד ולקנות חכמה. ט"כ נמלחו זחל נוי לודס לתקון הלהן טים מהמסיס היליס היליס צמדין' כד. טים מהמסיס היליס היליס צמדין' ותקי חחנמא מוי' ומה טוב חמר סהומל נולג מהמסוגים נטהר השuls חרכ' בלין צטולס שגנון דומה לאטזון לדס טהות חלט כבשך וDEL הרכככ' והוא נס עט מתחלה בגלו' הצע' זו' גלילות הייסוד עד כוף סקט' וכו' שעדר ימיס צימי מטורף וסולק צהאן מלוחות דזון חמוץ וכזמן סחולב וכזון ומסתכן נפטו לחות טדים ולרטמים כד' טרימות זיניס. כטבק' כלוס מן זוהוביס שטס נפסו קטלאס ויסס לו מאס חלק יילק חותם להומיניס לגנות לו יסוד על טזוב אלין צסיד והגניס כדי לטקיס גלו' קיל טיטמו סלייס רצונות והו יודע טלה נטהר מזקמת חייו מה סיוכל נפס נכלות פסוי' מגומן כסיס שטוח וגענון כוה. וכן כל תעונני עולס זהה כס פולגולות וסללות גמור הצל כס פיצה לייסוד קהן וכטולס

סור מרע

ט 17

כל אשר תמצא ידו לעשות בכחו יעשה אמנים אם ח"ו באיזה פעם נלבך באיזה מעשה אשר לא יעשה אל ייה' נסוג אחר בשבייל זה לעזוב קדשו ולוועוב לימודו ודרכו והלכו על זה נאמר אל חבט אחידך. וממורוי שמעתי מן לא חתו רוחרי לבבכם שלא תהיה מורה לך הדבר אחידרי לבבכם כי לא חתו רוחרי קשור מן הברוא אם יארע לך אחידרי לבבכם שלא ח'י' באיזה פעם לבך ברשותך יידך ונזר לאחריך עכ"ז לא תעוזב עבורתך אמנים תשעה תשובה ותבקש רחמים מבעל הרחמים ויחכפר לך כי رب שוב וסלח הוא. ואמר אפלו בכא דבר עבירה לידו מן פנים הבריות ח'י' יעשה תשובה ורוי וחרטה באמצעות הלב עד דכא ישבר לבו בקרבו והקיש על רלהי הרחמים נקרא נטער הברית ולא נבדר שם צדיק ממן אחר אשר עשה בכל בחזו מה שיוכל לעשותה עכ"ז. יויש לה ראות רבות ועיין בהדר לך רף צ"ג ע"א וע"ב) ודורק ואין כאן מקום להאריך בוה (כה) כל הרבר נאמר אשרי איש שלא ישכח. והמייר ובכל עת ובכל שעה יבור

הומפות מהרצ"א ז"ל

לעשות עד מוקם צו' סכלו מגעט לעסוק בפליטות כל דצל ודצל במלוא הלהחת לימי השוליות והסמות סטוליס לזה השכל במלוא היזמת מילוט נגד השכל פכני השכל במלוט היגר לח'ר וכן בטעמקו בעניין שטולס יקיא ושה טבודה למד ייחודיים וקומות וחולות :

ועפ"ז נרכך מלחמר התרנול ישי מנון חבירך חייב עליך כבלך ומספיק במלון המני' היל חיירך ציון ספיק מני' בטבע הטulos הסט טהה"ט רולך בנהגט סטגע ימליחו הס"ז לך בעט סמלטיך ע"י מסה קטנה שטעהה כי הין מעולר ל"י וכו' ולך טמלהה אה לפיך בנהגט בטבע בפליטות ומספיק בכללות. היל בעזודת לך מספיק לך העבודה בכללות. רך ו"תקון ע"ל מפרק כל עטוטה כל עטומתך בפליטות לנווד טורה ועבודה בסנס טיקטו עבודה' טעםות הכל כהבר נזה בדורו מגלי התרבות שרטוי העממיים הכלומים לך יהמר ההלדים הינה יספיק לך בעודה כלות והעוז בטעמיים הכלומים להקלידים חסר " קולו וווני העטוק במלות כהבר נזה בדורו מגלי התרבות מגלי יהליד אה נפסי בפליטי בטעמיים וגס בעסקי בעניין הפלטי' הילדה ובתיה וכוונת כסות העטקה למטען יש' לי גם בעזודת ולין התרבות כתובות הכלים להר' נפסי בנהגט עטומת טבודה שלימה לך רף צ"ג ע"א וע"ב) :

(כה) בסנס טדבכי סרכ' חמיטיים וכפליט שמוקוס קוז' יאלטו פום מל רבדנן

כג'ז

בית 2

וגם מהרמי ח'ז'ל נכהויה מגנדייס זהה כי מבולר דבדוי ר'ז'ל ספיקת נזלתה סכולה מברלאה טעל סטטב שטעל כי מבלעד' גל' יון' נעויס ממה להקפלים ונסת נכהויה בזומכתה היל טהדרס יטומך במטבעות ומבלעדס להם יתפלנים וכן הילו ר'ז'ל נסרג בסנס מג'ג ד"ה. וכתקסב זהה מהט טרין' הסכלה טינטג השוואט בטצער דרכ' כל חבל היה מחיון סחים להט פלטי לך' צון עטוק וכקס' וווק' להתפללים כי יספיק לו כקס' וווק' השכל קול בבלנות כי הילס. וט' פאמציג טיבות יסבב נקמיין לו' בעט סמלטיך לספסה כוונתו לטמיים לה יעצרו היל מטולר נקס' לסתוקט ברכ' הקטדרות היל צעטן' וסנס כ"ז בעסקי טוואט אליל בגעני טורה ועבודה בסנס טיקטו עבודה' כלותים פלט כל כהבר נזה בדורו מגלי התרבות שרטוי העממיים הכלומים לך יהמר ההלדים הינה יספיק לך בעודה כלות והעוז בטעמיים הכלומים להקלידים חסר " קולו וווני העטוק במלות כהבר נזה בדורו מגלי התרבות מגלי יהליד אה נפסי בפליטי בטעמיים וגס בעסקי בעניין הפלטי' הילדה ובתיה וכוונת כסות העטקה למטען יש' לי גם בעזודת ולין התרבות כתובות הכלים להר' נפסי בנהגט עטומת טבודה שלימה לך רף צ"ג ע"א וע"ב) (סור מרע)

יוכור בבוראות' ויפשפש במעשו עד מקומות שירדו מגעת לברוק בחורין וסדרון כראיתא בוחר פ' בלק (רף קצ"ה ע"ב) (כו) ותמיד ישא מותו ושבלו ולכו את כל גופו ומעשו לייחוד ואם באיזה פעם נבר יוצרו עליו ותפטו ח"ז באיזה דבר תיכף ויתחרת ויתבוניש. אמרם ז"ל כל העובר עכירה ומתחביש בה מיד מוחלין לו ואמרו טובה מרדות לבנו של אדם יותר ממאה מלכות... כי זה הוא תכילת התשובה החרטה עד רבדוכה של נפש עין בר"מ פ' נשא (רף קכ"ב) וויל פקורה דא תשובה דא הוא מצוה ובונותינו מרחיב ב' מקרשא לא אשთאר לנו אלא ודאי דברrios לבך. דא היא מלבות וכו' דאתה ה' וראי איה ידיו דברrios וראו רملלה קחו עמכם דברrios ושובו אל י' ועין שם (ברף קכ"ג) וכי מכמה מינין איתו תשובה רעברון בני נשא בלhone טבון אית שער נש דאייחו רשות גמור כל יומן וועבר על כמה פקוריין דארויתא דלא"ת ומתרחט ומרחה עלייהו ולבתר לא עביר לא טב ולא באיש לדא וראי דימחול ליה קוב"ה אבל לא ריובה לתשובה עלאה ואית ב' נבדר ריתוב מהחטאוי ויתכפר לי' אול בדרכ' מצוה ומתעסק בכל בחו בדור"ד רקוב"ה דא וכי לחשובה תחתה. דאתקרי ה' וכו' ואית בר נש דלבתר דמתחרט מהובוי ויתעסק באורייתא בדור"ד רקוב"ה ולא ע"מ לקבל פרט דא וכו' לאת ו' דאויה בון

הוספות מהרצ"א ז"ל

כבוד תלמי"ל סרב סקוקס מס"ג יעקב מבני נוקדעל נ"ל כתבו מקובלים ללימודו יצחק זללה"ס מס"ז נח דעטעי לחיטו מכוכב קבchio. כי לדעטעי סקלוט' היי כויה טום מקומות צזכל מוש. ותפקיד כוונתו על כל דהמלוי כס צואר וויל ונתקך כלס לדיקיס וכי כלוא יטרחאל דידי. ניגטו וה' כמה מייבין מה כס פס בימלול כמה מטלין וכמה רצעים וטבעו על פקודת דוחורייה ה' ה' נח כי חנני כרוי דמתהיטין וכחנן ח'ינן יטראול דעתדין קולג'ן דרשות לקוב"ה דמקילדין בכיהו נטמניה יומין לקרבען וכד' ה'תגנוו טהלו בסחי' טעה וקוב"ה רכטיך ולידיך סוד טולס כיוון וטעהו בסחי' חולקן דנדיק הילקין לדיקיס ודרחי' כלס לדיקיס עכ' ל' וגיהפער יונ' לו לגדב מוז טהפלו שהחטול כיון וטעלל בברית ק' לדיק ושיין מוד כס אבל לדעטעי להן מוש פכלח כ' בצל' ה'ין לספספק בוס כי קדרת המתייס בטלמס וטפ' מתקוני קדרים טיה עטקה המתקינות מטהה להומיות נטמא טגלו להויל נטמות לתקליפות לכל לדיק ולדיק ס' טולמו' טפוקשו למפורטי' מל'טן הסכל' ד' לדיק ו' לדיק וכ' ל' דסנא ידוע מתקוני קדרים טיה עטקה המתקינות מטהה להומיות נטמא טגלו להויל נטמות לתקליפות ט' חמץ גקל' ד' לדיק ו' לדיק וכו' ל' ויכל נטלאות בטוטן כמגנה ככוויס קה"ס תולס טבע"פ חמ' נוקדעל ומתקון מה טגלו בסולוידו המפומ מכתה

בן י"ה ועל שמי' אתكري בינה רא גרים דתשוב ו' לנבי ה' וכו' ע"ב ע"ש ותכלית הרוברים שתרכז נפץ בספריו יראים שתורה בכל עת חיזבר לבורא כל עלמין. ובפרט ספר הזוהר עקרה דכלא. והוא ילכט לך' בשלוחובא דאסא (פז) ספר הזוהר הוא המפתח והוא הסוגר:

חמיישית יותר מהכעס והגאות עין זה בשער הקדרישה אמרם בענין הגנות מ"ש מהרץ"ז ו"ל ובפרט בהלכה ע"ש. אבל אין בכלל זה חולה רשותה (כח) ובאה נ"ב מצער אהיות היזחה"ר בראי' במר' העלום פרשת חי' שרה (רף קל"ח) ונאמר נבי יהושפט ויגבה לבו בדברוי י"ז ויעיר הגנות שלא יהיו לו התנשאות על זולתו ועל חבירו כאמור לו לבו שיודע ומפני בחכמה (ועין באורו מעשה בהאי נברא דרבנו רנייה על שרצה לבייש חבירו בהלכה בזוהר פ' שלח (רף כס"ז) ומהנה שא על חבירו אשר אינו יודע במוחו ובפרט בחכמה זו מונע ההשגה אם חשוב בעני עצמו אשר לו ידיעה והבנה בחכמה זו. ברדי' אם יגיע לו אויה התנשאות ונברחות על חבירו שאינו יודע במוחו או ידע בוראי' שלא נגע בה עוד ולא השיג בה כלום וזה לא למחשבתו הגנות על שהשיג באויה הנשמה שתהשש ח"ז במרות זנורות עליונות מזה צומח לו גנות. מחמת שתפות במחשבתו באתר דלית מחשבא הפיסא כי' בלא. יודע שצורך תשובה ליהר באחד אמרת במש"ג לוי' להעלות מ"ג וליחיד ביזירות

היספות מהרץ"א ז"

לטהLOTS נזה נטענו בלחמה הליו י"ה, ועיין נ"ל (כח) ו"ל טס כי' הוטריך ילה"ר נעלמל כטמיה נעלמל רחלמלול ול"ר חרוזת רצמונת רצמונת ליה קוי וכו' ט"ס וגנש מכמן נרלה טמן הקיוב לquietה במח בנטק כהכל' וכן נרלה ממתקדך דרכה כב"ס דפתח בימי' חזרען הלא תקளו'ו ונותן כה הלא קקל' פ' :

(כח) ו"ל טס כי' הוטריך ילה"ר נעלמל כטמיה נעלמל רחלמלול ול"ר חרוזת רצמונת רצמונת ליה קוי וכו' ט"ס וגנש מכמן נרלה טמן הקיוב לquietה במח בנטק כהכל' וכן נרלה ממתקדך דרכה כב"ס דפתח בימי' רצידיקול וגנש נלמר בכתבי הلمידי סבעל טס טוב טפללו'ו חומו תלמידיו כסחים במח בנטק גיטרה כדי מתחמס בגנג' סלאנס מן כתומה ט"ס בדרכיס מה ספק בנטק ע"כ כתומה כן צמאתה בט"כ הילן מן הילן' בלן מן החווב בט"כ נטמות רק לשם נט' ספק סטורין הילן האסכליל על קדרכ' ימלחו טוב' מועס וודעם כתיבין עיין עסוק כלכם ליחד פ"כלה פורה טב"פ נספיר ממנים פמון' וטמן ולפענ' ככלה תעודה כל'ו' ולו' נמנעה

מכהה טס מטלומת מדח ולא אונטליך נטמיה גלמי' וטלרמול עינ' הכל' וככל' הילמיה גלמי' גלמי' לאונטליך נטפלט מלטמי' מן יומם דסוי דליגון חולי' בימה ולמ' חילון להלכתי דלא' יכול להבדק (כ"ל ט"ל' נט' לילך' קה' וטהון חולי' בימה') נעלמן נעלמן מדרה טעי סכנן וככל'ו אנטמקין אנטמי'ו נעל'ל'. סטנטקי' לטטיב' נפומות

טוקוקום לטוב הליו י"ה .
(כז) חביבים ננטקיטיס הנא נזיות כי חכמיינו הנטק הנטה קבלו ברכות קדנס כמה תעניאת וסגופיס ליריך הילדים טל כל' טטו' וחתול. ולגס מי טלו'ה לטוב' במאוב' ימיין בדרכיס במקראים סקדוקיס חוי' יוגג הילחול בצלומו כמו קל' למגנ' עלמו' כ"כ ט"כ חס פראה לרעות למזרק טין נ"ה צספר כתניין נקריה בסס לנטקי' הנטיס קנדנס ממדוז מגלו' זמיינו ותירה טלה טינז'ה וטט' יטוך' לטוב' דלטמת כי לא יטז'ק הנט מסדריו כל'ו' סל דבר טיקר סל פזוב' טיה' קחרט' דלטמת בלב וכודוי צפה' וטקבלה חמימות טלה ייח' וט' נסס ולמ' יטוב' מוד נסלה וטסגופי' כס רק למלך ולטנאר פגונ' וטספ' לגדיהם וכטמיס מכל' וכל' וטה' יטז'ר

ביחוד הנזכר בשער הייחודים בתקון עון הגאות (כט) וביחוד המבוואר בסוף יחוּר הדריקנא קדישא שלא יתאהרו בו החזונות שיבכוין בשני אלהים עם יוד אותיהם המבוואר אצליינו על שם ר' עקיבא (ג) שנכנם בשלום ויצא בשלום. כי שמו מורה על יהוד זה עק"ב חם ב' אלקיים י' הם י' אותיהם שהיה תמיד בסוד עק"ב עונת יראת י' והא' הוא כולל אלתו של עולם שהוא בעורו של א' ידחוו אותו לחוץ מלאי

השרת ויען פ"ז משער ספרית העומר :

אמנם אם מגיע לו שמחה וחודה דשמעה מחרוזי עמקי החכמה הפנימית בודאי מותר כדאיתא בר"מ ובתיקונים דלית חרוה בין חבריא כחדות דארחדרש

הומפות מהרץ"א ז"ל

כל קמנקה כללו נ"ה על קמראות כל' כס פלמי זכר ליטין למ"ך דיקלה פליס צפירים כנודע הוי עפ"י הדריכים סאל'ת בין ממעט' לדב' בטנה וגניות' פורייה מהתמתק כטרכיטו כל מלך כנודע מיחדי חירות גטלייניס וכנה כמו במתגנו' ומיסיקר מטלמי' לבסמל לה גמילון וכו' ובין ואבן סט' מה בטוטיג לר'כ לרב טולח פיה וללמוד הני לריך. כי מסנהג' גנטימות יכין וננסנות הנט חיל ילה' כ' מולך בטע'פ' וכון מלך וגטס הטעו יכפל גטדיין ואל יהマル פיו דרב מל' קרלוו' :

(כט) ערמיהיך לך יהוד קאנכל'ת פקליט' פקיול לאסיטר גג'ה' חכון לגטס י"ה כי גהו' גים' י"ה ומלי' זל' ור'ה בסין כוה י"ד פ"ה הומיות קמל'י' לבד' קוח ור'ה כס ג"כ גנים' גהו' י"ה זה סוד האסירה ל"י' כי ג"ה' ג'ה' ג"ה' כס ג"פ גהה' ה"ל' ה' גטס י"ה פטוט' וו' גמל'י' ה"ל' כי כל' גהה' שלשה גטס י"ה בגנוקיס הטעויניס (ולעטמי' ז"ס עוי זומת י"ה ויסי' לוי ליטומת טע'י' כוותה גטס ה"ל' ו' לי ליטומ' מאהו'ה) כי כס י"ה מלך גהו' לבך וכטא'ת מוגנ'ה גולס פטקליט' צהן לאס ה'ח' ר'ך ג'ז'ג' כס י"ה גנוועט וע' גהו' קילד'ת גטס זיל' וסיד' קקליט' ג' מתג'יס זוינקיס מן מלוי' ב' הומיות ג' מטרזוניס י"ה ה"ל' וס' סוד ז'אד'ה' ה'לו סדרזוניס י"ה ה"ל' וס' סוד ז'אד'ה' גנדמה וכו' כי צו נרמו' ב' הומיות ו'ה' ומלי' הומיות י"ה ואון הטעויניס צולט'יס ה'לו גמל'י' י"ה וסיד' פטיט' מחתון נטה'ר מילוח'יס וכו' ט' ט' בוחר' ומכוון לאטיר גג'ה' זו מן פטקליט' סלה' גנט'ת ולטה'ז' נט''. כי קוח בעל הלאה' קה'ת' כי נ' יהט' ריווה' (וונפ'') פטקאו' קה'ת' מל' נט''

סור מרע

יא 21

(לט) ראתה חדש בינויהו מלין דאוריה ומצוה רבה היא ועדי' והייתה השנה ואין לך דבר שתוועיל להשנה כשםחה של מצוה ויעין בספר הנגנולים וונגנות השמחה הבאה או להורייד מ"ד ולהמשיך השפעות טובות על בית ישראל ובזה שלום :

שישית יתקרש עצמו בשעת הוווג קדושת היוגן אם לא למד בחכמה זו. לרודע לאו כל אדם יוכל לקיים קדושת הגם ולקרש עצמו במחשבתו יונתנו ביחסו צינורי הדור ולהפשיט מחשבתו מטמי נאמן יונתנו עכ"ל מהר"ז זל. והנה באמת שמותיו ית' במקור הוווג בממ"ג באמת לי' ושמערתי ממורי דעיקר קדושת הוווג הוא קורם הוווג לדרכך במחשבתו ולקרש עצמו בכורא ב"ה וב"ש יתברך ויתרומם וויתנשא כבואר בספרי קדושה . אבל בשעת הוווג אי אפשר שלא יהנה וראיתו מן מאמרם זל במדרש שוחר טוב בפרק זה בעון חולתי בכלום נתבען יש אבוי להקימנו ברי לא נתבען אלא להנאה עצמו ושי היה מאותן שמות בעתו של נשח ובספר הקדוש נועם אלימלך (לט) אומר שלכך לא הcano ברכה על תשמש כי אי אפשר ללא הערובות בודאי ירחוק עד' ששמעתני בשם הרב הקדוש מוה' דוב בער ולה'ה ע"ד רבינו ה' לא נתוני אפילו באצבע קשנה של רוח קאי על קדושת הוווג עד' אמר זל לא כל האצעבות שוות אבל אם יגעה לך הנאה תיכף חן הוראה לבורא ב"ע על חלקך :

בכל לשון שאתה שומע ומרב ובזה תחוור ההנא' לבעל' ולא המתול בקדוש :

שבעית טהרה וטבילה בכל עת ולא פחתה בעת הצורך ושם במקווה המכין כי רומיות ליסוד אמא הוא סור התשובה והוא המטהרת את הבן הנעים בסור תבא אמו ותקננה וכו' וכדריאתא בוזה בראשית (רף ל"ג) אמר ר' מוקה הרים דא צריך רבד מטי למוקה הרים אמר ביה וירא אליהם את האור כי טוב . אמרו צരיך כי טוב וכו' וביארנו וזה המאמר בתשו' שללה באורך ומ' המקה הויא מי הרעת כמו שבכתב הרמב"ם זל במקורה מקוואות ובזה שם ר' ר' מאורה המים דא ישראלי שנאמר מקה ירושל'ה' והוא בסוד אכא חכמה עלאה דהוא דעת דז"א דאיו

הטפות מהרצ"א ז"ר

(לט) חמת נכוון סדרך כתוב כן פקדוך נספינו פרשת ויטלם . וכחך כן נספ הפטוקים . ומי גלעניך לך מלחתך כן נספ פוסק . ולמי לרינו חיטו כליה . רק סכיןו נספ הכלמץ זל לדע פיקינו לךך טל קמלה טפלני בדעת חරדים . לרשות לךך לתה קלהה . וע"כ חין מבלכין על סדרך וגס חי' הפקך לךך כלל פטס דמי יודע לךס חמאנכ' ויקיש' במלוא זו פ"ז . א"כ טל הסגנוק נצרך ברכבת הסגנון יעל' גולדבך ומ"ס חין מבלכין לדע מכם לאגלה רק מלה וגו' דלאן מבלכין דמלחת כהית . רק מבלכין ז' ברכבת הסגנון היוציאן ונסוחן . ועיין סטנס בפ"מ ריט' כלות נרכנות ביה' :

ימלחמו בקדוטס פ"ל' וס"מ' :

(לט) סיינו צבאותנו מAMIL' קסמה . וכמו שטטמקתי לעיל צקס קענעט' :

(לט) הכר' סכין דבלוס קלנו צקס מורי כו' כבוד לדמוי' ד. הכר' קדושים מוכרי"ע י' זוקן' קדום נפסו בגן חלקיים חיות' בלמד זכות על טרול . וכן סיס דרכו חמיד ובזרחי נתקבלו דרכיו במתיכתך דליך עכל במדרכך יט' לפrect בזופן לחאל . טנטוכין יט' נסחאת מעלהו סיינו לאכטיר זרכו טנ"כ לרה נצוח על הצעמה וטחרלה טל קיימה . נהיות הלאה ז' עמוינו ולמי טמוניות קיימת ערויין רופפה . פאין לך כ"ז נספ' מ"מ זוונט נפתק' :

והוא נקרא ישראל ונמשכת מנהל עליון מולא עלאה נז"ר חס"ד לאלפי"ם (ר"ה נח"ל) ויכון בכוונה יחורי מקוה (נד) ובאותה תקופה הארכינו באורך בשורש כונת המקווה והי' ה' עמננו שתהצא לאור כי ימוד גדרו בייארנו שם מקור מים ולטבילת קרי' יטבול בפיט קרי'ם בסוד מים קרי'ם על נפש עיפה ושותעה בזוכה הארץ מרחק ארי'ץ מרחק נק' יסוד התשובה כי אבא נק' מרח'ק ק' מרח'ק י' נראה לי וירא את הטיקום מרח'ק מכאן ביסודו בסידור הנה אר'ץ מרח'ק נק' יסוד אמא התשובה (ומרחק יסוד לבינה בטעם מרחוק תביא ללחמה) והוא עצם המקוה ועל שמה נקרא הובשת אר'ץ יסיד מוי'ם קרי'ם מספרו מה' בסוד שנאמר בשם הבש"ט אשר הצרי'ק נפטר מיתה בשרוואה קרי' יסוד יק'ר בעני' ה' הטotta להטי'יו (כי אצל הצרי'ק נחשב לו צער

הוופאות מהרצ'א ז"ר

וזהנה חוטמיך לך יידי' עוד מה שכתבתי
מספר רב' יסוד רב'ך דרכיס ערבית
לונגונת מקווא סמקווא יס' מפק'ס לנוין
ונזרוק'מי הרמילין בלי' במלגה במתיקס'ח
(ס'vio סברישעס פתק'ס) והיו בכוונות
המקווא למוקן שכית יסוד לירק הווע קלוףן
זה כי מפק'ס סוק' ייז' פטעמי'ס', והגנ'ה
יס' בלודס ד' יסודות וכל יסוד כלול מכלס
סורי'יז' יסודות (זוסו לירוק מינ'ס'ס'ז'ז')
מלחות ד' גאנטה ייז' וכל חד מתקבל דס'ס'
וכל חד לירק ס' לבטו טלו ייס' צו נתינט
טנטס מקליפ' וגנ'ה מפק'ס גנ'ים ח'בראס
ט'לה ייז' לחק' (ולפעמי'ס אטמאת סדי'ס'
בחסדים) וכפג' צ מג'ן ע' הלא מקווא יס' צה
מ' סלה. ננד מ' יוס' צל' קבלת כתולחה
וכמו צכלל טהה צקה קביס'ס וցכל קז' ר'
לונגונן כן הכל יויס ד' עטמי'ס וככל טהה
שנות (אגס סקווח צטיפק לין קפideal לטיזות
המספער זוס) כמו שטנקו שאטנק'ס'ס לנוין
כן צמ' יוס' מפק'ס טנותavel שיטורו קז'ה
זי' ג'כ' כלחות סט' משקלס' הילגעס סלה
וכנجد סקונן סקס ר'ם חז'ר וסנו יסאלל
ר'ם מיל. כי נעל כל דבורה חז'ו י' ב' מיל
וৎבו י' ב' מיל קרי' כ'ר' ימוד פטמי'ס כ'ר'
קרי' ר'ם (גמ'ל עניין הקטרה וטלחות נרמו
במקווא ע' מ' מקווא מושל לאנטנת הטורחה
כמו'ס מארח'ז' ז'ל' ולדעתי לירק ליזון זה
שעניין) וכן יירט סולד צמ' יוס' סאמ'
המתק'ס' טנות (פ'רי סטאנדס פוגד במקווא
געטה ככיה חוטה סינדר נמי'הomo.
וכנה

כ'ה' ח' בפתיחה וכדומה ספרהיטי בלויז פוקס
נעט למאlein מביבון ברכבת לאכ'ר يول'
החל כמונת עליינו ס'ק' במא'ס':
(נד) ייחוד מקווא ימעון בפע'ח בפער
הטנקת. סנס מחדך דפסו כוונת
המקווא משבונע'ט. וווע ליקוין סס
ק'ג' מוכלכ'ס סס ק'ג' לא' צוה ייז' הד'
ס'ס' ג' ו'ו' ל' ס'ס' ח' (מדכרי השונע'ט ומלהיטי
החלשתן עיגנתי בדכרי השונע'ט ומלהיטי
אנפל'נוועת בדכרי לדמוי'ר וכל'ל אל'ב'ק' הד'
ס'ס' ג' ייז' לד' ל' ס'ס' ח' (וירטס סטמ'ז
המקודם מכך'ב סס ק'ג' ח' גנימטלי'ז מקווא
ומקווה קוי' ביג'ק' וקס אונ'ל'ז הווע השראומט
ההווין. כל הגבורות ממנו בלאין (ולדעתן
יונל' מבס' מת' ל"עטקה ג'ס' ח' נכי' ל' ביז'י)
זבינה זוינ'ה מטען זוינ'ן וכטמבי'ין לח'ם
הדרין לעטס' המכחכח'ה נמק' בתקרכ'ה. כי
נקלה טלמא' רוחירות. הפל'ו געד הש'ב סס
געטס' צ'ח' כידוט וממייל'ז צטמבי'ין לח'
קסס אונ'ל'ז ננט'ה סס אל'ב'ז גראז'ז ממעו
ומצע' אונ'ל'ז ננט'ה ננט'ה מכה' לאן ייזון לח'
סולדס' זונ'ג'ולס' ננט'ה מכה' לאן זונ'ג' ע'ז'
הס'ס אל'ב'ז כי הלוופ' צל' מעטס' ננט'ה ע'ז'
ס'ס' אל'ב'ז ננט'ה זונ'ג' פט'ר'ז כ'ל' מיז' ז'ז'
פ'ירס למדרגות' סטמ'זונת (ולדעתן ייחוד
זה גנימטלי' קו'ק' מון'ס' טטו סס טויה
פעק'ב' זט'ו צל' עק'ב' טויה סס טויה
כרי'ג'ו יפ' הפ'ה זפ'ו הפ'ה
ומכטילין

הקליפ' הצל' פ'יח' גנד' פק'ז'ז')

סור מרע

יב 23

צער ועל מקרה בליך טהור יותר מצטרע מצער מיתה ובזה נפער מיתה כי מרדרות נדלה בלבו ובזה תבין בסוף יומה על הרואה קרי ביה"כ יי"א ורופא היטב) יק"ר אthonon קרי" ומים על נש עיפה והמי' בסוד מס' ג' למיתה כמו בנסיבות אפים ונתקב בימים קרים ועי"ז יוכה להשנה בסוד שטעה טוכה וירא אלהים את האור כי טוב לנו"ל בזהר ובמקום אחר נהריך ולא באתי לךן אלא לצורך אנב השנת החכמה

וכן קיבלנו מרבותינו :

שבעונית שלא יעבור בכלל לילה ויוחשב בכלל לילה מה שעשה ביום ויתורה זה נקרא בזהר מאריו דחוובנה וזה גדול לחכמה זו. ונאמר ווי"ה לנו היום למלאה והלילה למשמר מלשון משמרת (לה) שמסננה את הין כי היום געשה לעברוה ובשעת עבודה או. אפשר להעמיד בשפלות לאשפלה גראמי' שלא להביאו לידי עצבות יונגר ח' עליו המרה שחורה אבל בלילה איןנו עובד וגם אריה בו"ח (פרשה ויטע יי' אלהים נן בערד עין שם ודוק) שלא לעסוק אפי' בתורה קודם חצות כי התרעין נגעין ע"ב (לה) אם לא ביום החורף הלילה להן מן היום יש לעסוק או בתורה. וגם צוה האר"ז ז' שלא לישן עד ג' שעות בלילה בוראי מהויב או לעסוק ונמצא הן בקי"ז הן בזרוף אנו החשובין חזוות לילה בשווה ונקרא בלשוניו (וינגר י"ב) וממן שינה לשכב (וינגר ט') ובמפורים דלא כמשמעות מספר שערין צוין עין בסוף ספר תכואות سور וכמספר למה"ש (לה) :

והנהachi השינה לא תהיה כشيخת בהמה אבל חכלית השינה תעין בכוונה ק"ש של המשחה. איך להעלות מ"ג ליסוד רמא יסוד ההשובה במס' ג' למיתה בשכבה

הימפונות מהרצ"א ז'

וככלם כקצתה סוטה תלתנו על כללים פול מוטל כפנוקם כמשיח הלו. ואחר כך הנטפקטו טום כטולות חזקה תפטעות הגדירות יושן צע"ח שער ט"ה ומפני) וכל שעני המקין מרכזיות כסם קוו סקלון מרכזיות כסם קוו"י כטהלייר הlein צולמת ד"ז ד"י הי' יט' מספֶר כסם הרכזים (ונגס מ' זורם' כ"ז מספֶר קו' נ' כל רקין ר"מ פנה קוו מספלו כ"ז חכפל' כה' ר' פטעים ו' פטעים ר' סלי ר"מ סליגון תפתק"ס מרכזיות במלוי כ"ז שוק פ"ז חכפל' כה' פ' פטעים ו' פטעים פ' נגימנרטין תפתק"ס ו"ס מקווא יקלה סוויס (ט"כ לדעתך מהכו פמקובליס לטודול ר' טביעות גנד ר' חותמות סוויס וקמעני טמ"ר נלייר קו"ס במחבקתו צפעת סטבילה) וכן ח"י מסלך מ' יוס כסם תפתק"ס קטעם (ע"כ תפתק"ס מנגול לאחמת קו"ס כמו טהורייה דה' מחכים והואן מורה כתורת ה' כי"ז וכן לורכה הנטפה לטבול נגאל דועל

(לה) חיינו יזהר מתקמטות כי נס מסמ"ת נטביל זה נקרול המכנית מסמ"ת טמ"ט תפתק"ס טין מן תפטלום כ"ל :

(לה) ר"ל טלה נטעות זו טיעוריות קדושים לטעוק צפורה כפפלול ולעומיק צערין כי היזן חייו מלילית לה' מחמת טלית כל כך כסוע מכם טיל מילא לטבל כל הולך וצכלך מסמ' עלהן. כתוב וכל אמרכיט מעלה מוד"ס וכן חזן מבדlein הוות:

צקורות רשות כמו טהמלו ר"ל: (לה) קם שמחלוות קדום ס' בז' צפוקים טבל דעתינו יוטה ג' כ' לדעת

וככלם כקצתה סוטה תלתנו על כללים פול מוטל כפנוקם כמשיח הלו. ואחר כך הנטפקטו טום כטולות חזקה תפטעות הגדירות יושן צע"ח שער ט"ה ומפני) וכל שעני המקין מרכזיות כסם קוו סקלון מרכזיות כסם קוו"י כטהלייר הlein צולמת ד"ז ד"י הי' יט' מספֶר כסם הרכזים (ונגס מ' זורם' כ"ז מספֶר קו' נ' כל רקין ר"מ פנה קוו מספלו כ"ז חכפל' כה' ר' פטעים ו' פטעים ר' סלי ר"מ סליגון תפתק"ס מרכזיות במלוי כ"ז שוק פ"ז חכפל' כה' פ' פטעים ו' פטעים פ' נגימנרטין תפתק"ס ו"ס מקווא יקלה סוויס (ט"כ לדעתך מהכו פמקובליס לטודול ר' טביעות גנד ר' חותמות סוויס וקמעני טמ"ר נלייר קו"ס במחבקתו צפעת סטבילה) וכן ח"י מסלך מ' יוס כסם תפתק"ס קטעם (ע"כ תפתק"ס מנגול לאחמת קו"ס כמו טהורייה דה' מחכים והואן מורה כתורת ה' כי"ז וכן לורכה הנטפה לטבול נגאל דועל

בשבבך על צרך השמאלית דמותא אתקשר בה ותעין ותפקח בכל מה שעשית ביום וחזרה ותבקש רחמים ותדרב' מעל לך בגין המתחטא לפני אבוי למחול לך ותבכה אם תובל ותשבר לך בקרבך ואו תעט כל הכתובות הדיניות שבחושך על ירי השינה בגנטרייא שם"ה והם ג' פערמים ק"ץ צירופי אלקיים וזה' אווותות מבוגר בכוונה פיטום הקטורת ותמתיקו כל הדינים ואו אס חשבך לא חפה ושבבת וערכה שנתקן אחר שתעליה נפשך לישוד אמא לפקדון ותשמר עליך. אמנס אחיך בבר צוה הארי ז' ל' בכוונות בירך אפקיד רוחוי הנגנות רבות עין בבודנת ק"ש שלל המטה ואם אתה אין באפשרי לא תוכל לעלות כי הכל בזאת שלא להונאות א"ע וצריך כל בר דעת הרוצה אמר עמוד העכורה למדור עצמו ולמור הכל שלו לכל תנוועות עבדה תמה אם זכאי והגענו לרבר נדול ובאם שמבען שאינו יכול לעשותו היורד בפסקוק בירך אפקיד רוחוי למסור עצמו למיטה ולהעלות מ"ג לימור עליון בפקדון או לא העתיק נס בן בשפלחך שלא תישן בעצבות המרה שחרורה ח' ז' ולא תעין נ' ג' הרבה במעש' היום שעשית שלא יתגבר عليك ח' ז' הדין מחמת העצבות ומרה שחרורה ותדרב' יותר מסוכן שלא יתגרו לך ח' ז' המצלות ים (לט) ולא חבכה ח' ז' בעצבות בי העצבות גרום דרך עוצב כי ונחני ברכך עולם היינו דרך העם הפחותים הבלתי משיגים חכמה לעלות במעלות הצדיק והמלומ מוצב ארץ ובי' בפס' ג' ל' י"י מחמת העצבות ובקש דור שלא ירעך בח' ז' בעת אשר אינו יכול יחד (ועין פריש' ז' על פסקוק זה) למען שלא להגביר הדין ח' ז' בעבורת העצבות (לט). ואמנס לכל זה ציריך מרידה ושיקול הרעת בפלט ובמשפט מעגלי צדק הכל לפי בחק' העצמות הבנות ביום כי בקרים הלילה הולך אחר הים ואם לא תוכל לעין בחושבנא שלא לעצנק מבואר אצלנו על מה שתרגם ויהי היום ויבא הביתה לעשוות מלאכתי ומתרגם למברך בכתבא רחובבנא היינו לעין בחשונות יציר' והי' או בעצר ועצמות וט' ש כי ויהי לישנא רצערא הוא עין בזהר פ' וישב (רפ' ק' ז' ע' ב') ובשבך אן בכתבא רחובבנא גרם ח' ז' אשר ותהפשו בגנדו היהת יבולה להפוש בಗנו וגבר עליי מצולות ים עד שראה דמות דש' א' היא סוד (אבי"ר יעק"ב אותיות רב' עקיבא') ובזה השליך למצולות ים כל החיצונים ינס ויצא וזה כל נדול בדעליל (ט) ואו עכ' פ' תעין בחשובן אחר חוץ בקומך מן המטה וזה שבtab מהר' ז' זל' לעbor כל לילה וכו' היינו עכ' פ' כל לילה שיראה אם לא שב קודם השינה ישוב אחר החוץ הכל עיקר וחשון החושך וורי ותרטה הוא הלילה שמורים לכל ישראל לדורותם כי לך נברא הלילה והחושך שלא ינקו החיצונים מזונא רملבא וימגע מרשעים אורם וורעם רמה תשבר שנייה לרשיים התנה וכו' וצדייקים ישמחו ויעלצו לפני אליהם :

ובכלל זה מבואר שם בתנאי מרחר' ז' זל' לקום בחזות לילה ע' ש ויבכה בדמעות שלש וקרקר קיר וшуע אל ההר ויעש' התיקון המבוואר בם' ח' יומרמר בבכי

הומפות מהרצ' א ז' ל'

לדעת רבנן פ' מ' : מדריך למד סגדו ולן כיימי מכין (ט) מיין גטאל טמודיס עפנין טגנאות לו וסיט כו' כרכבי הספנ' קומס אכלל סס דרבליים להוים למי סהמלויס יטראיס מלatta יס סמגנין בו מהלוכיס וכרכוליס למשיס ומלהום ומיין סס יטוריים זהה : (ט) לפסח כוונס רבנן סגנאלם' לו דמום (ט) כיימי חוקפי טמפני דוגמת זה רכת

סור מרע

ינ' 25

בכבי בפמקים הנאמרים המבכות את נפש הרק המשכלה ואחר זה יראה ללמוד עפ"י סדר הלימוד מתלמיiri האר"י "ול ועiker בלימוד ספר הוחר המஸוגן או להשג' בנווע מפסדרי" ובפרט ילמוד או בכתביו האר"י "ול ואו תצליח ואו השביב ותכל לכתה דרכך מה אומר ומה אדרבר ספר הוחר מלא מזה איך עשו פועלות להערים וליערות lokom בחוץ וקוב"ה אויל ואשתעשע בניגנא דערן עם הצדיקים ועiker השעשעים מבואר בפ' בלבד (רף קצ"ז ע"ש) וסיום המאמר בוחר חרש פ' זו ר"א והוא למחייב לר"י בר"ש בן לקוני חמוי דר"א קמו בפלגות ליליא בו אמר ר"א השטא הו שעתה וערנא דקוב"ה עאל בג"ע לאשתעשע בצדיקיא דתמן. שעשו דא מא' איהו ואיך ישטעש בהו אמר ר"א מלחה דא רוא סטמא איהו טמירא לנבי דלא יריש אל ובאי ברקניא הו סטמיכין רברבען רמקמת דנא בהאי עלמא דלא יריש ולא רדפו אבתריהו למנדע ועל מה קיימין בהאי עלמא ומה הו מתקבאן בהאי עלמא (ר"ל דרך בתמה) פתח ואמר י"י אלהי אתה וכו' ע"ש עד סיום המאמר בוחר חרש הנ"ל וול ואוליפנא האי מאן ריתעד בלילה בשעתה דקוב"ה עאל בג"ע לאשתעשע בעזרקייא בעי למימר פסוקא דא ברעותא דלבא ולכונא רעוותי" ב', ובתר כן יאמר אוריך על כי גוראות גפלאי וכוי לבתר ונחר יוצא מערן וכו' ובתר י"י אלהי אתה אקורטיך כו' והיינו שבחאה דחמיiri קדרמיiri כו' עי"ש כל המאמר ושם תראה גורל השמחה ושבד המצווה של קימת החזות והוא יתר פינה להשנת החכמה לתורת אמת ופתח שער לדופקי בתשובה ובפרט בדור הזה כמה יש לכל בעל תורה ועכורה לעשות לו פעולות ולהוור למן אשר יוכל לקיים בחוץ לילה להיות מן הנמנים בין היושבת בנינים חבירים ואחיה וריעי לא דיו כמו שנרגנו במה אנשים מעשה להיות מפינים וגנורים עיר אחר חזות וועשים התקיון ואחר כך הולכים לישן כי משנים ומהפקין הענורות ח"ז כי עד חזות זמן שנייה והוא עכורה בפני עצמה ואח"ז הקימה בזמנ הרחמים והרצין בחוץ והמה מהחפים הסדר ולא תiol בתאר איפכא לישן כל הליל לחשובה ונגוף דקוב"ה אויל לאשתעשע בג"ע כ"א بما שריצת להיות נער כל הליל לחשובה ונגוף שבת האר"י זיל שיפטור מכרת ונם לוה צריך שמירה רכה שלא יתחביב בנסחו כאמור במשנה הנער בלילה וכו' ע"ש בתוי"ט ואם משער בעצמו שלא היה מוח צלול להפלת שחרית מותר לו לישן קורם היום מעט בראיתא בספרי יראים ספר ר"ח ויש בזה עיר לדבר ולעין ואין כאן מקומו. אבל מי שאינו רוצה להיות געור כל הלילה עיקר המצווה לקום בחוץ ויינדר שנייה מן עינוי מחמת תשוקת נפשו לי"ז באחבה לעור עצמו באחבה עד שתחפי שתהעשה חפצ' של מצוה ובאמת בוחר פרשת אהרי (רף ס"ח) תא חוו פלטנא שלמתא וכו' כמה רתינן ואהבת את י"י אלהיך. דירחים ליה לקוב"ה רחימותא דנפשיה ורוחא כמה דאתרבוך אלין בגופא וגופא רוחים לון כדין יתרבק בר נש לרחמא ליה לקוב"ה רחימותא דנפשיה ורוחה לאדרבק באיה הת"ד גפשי אויתך בלילה וכו' דבעי בר נש מרחימותא דקוב"ה למייקם בכל לילה לאשタル באורייתא ובפלחני" ער דיתער צפרא ויתמתק עלי" חות של חסר וכו' עי"ש כל המאמר על פמק וזה הרוי שאומר רעיקר היא לקום בחוץ לחישק אהבת העשרה נ"ר לקונו וועשו ונם מקיים בוה בשכבר ובគומך דקאי על ואהבת דבראש הרפהה

הומפות מהרצ"א ז"ל

כלהם נפקל למולת יס. ועי' מרת למת נפקן טוקקן מוד טין צפמל סיטידיס כטל סוד מס' נ' זהמ' מ דמיון כ"ט צמכל ב' קידוד טאניך לטנטגולות מלולת יס ח"ז ולוין נפקו לטוות מס' נ' ולס' נפקט' נפקק וולס' מון פלך מוד לפהיך מוד נטמ:

לוין

מור מרע

הפרש והשכיבה הוא עבדה בפני עצמה והקימה הוא עבדה בפני עצמה ברזא דקימה להיות נמנה עם חברים יושבת בגנים. ואין לך בחי אדם מובהר הום ימי חייו כי אם אחר חוץ ויתכוד ויעשה תשובה וידי וחרטה וידבר מעל לנו בינו לבין קנו דברי אהבה וכקשה לבקש על נפשו ולהתרפק על רודרו בשעשוע אהבה וחבקש מוחילה סליה וכפירה על יום שעבר אם לא נהג בפרישות הנאות לעובדי השם והלך בדרך או מ"מ בין בני אדם ואי אפשר שלא עברו ח"ז על אשרי (מל) איש שלא ישכח ונודע שהוכרו ביהוד האל הוא מצות תמיות לא יפזר שדבר וספר עם חבריו ועם אנשי ביתו האיך התנהג ואם קיים מצות בשתחת בвитך ובמבער בוחר פרשת ואחנן (דף רס"ט ע"ש) מדות המכאים בפרש ראהונה שכק"ש ולעתין הוטב בכל טעשו ויבקש ממנו קנו שימחול לו ולבקש מהבורה על יום הבא אשר יהיה דבוק בעצמות יהודו חכמת התורה והנהנות הצעימים ולא עברו אליו לכל דבר שם מקר' והודתן רגע בפגע ח"ז אבל יהיה מקשר בפרא ובתורתו וב悍ך אל כל היום וינצל ממחשבות ורות ומאש וורה רק ביראת י"ז כל היום :

תשיעית למעט בעסקיו זאים אין לו פרנסה יעסוק ביום ג' וביום ר' וכ' ע"ב והנה אחות אם אי אפשר גם בהה למעט בעסקיו להעתרו על יום ג' ור' ויש מי שעסקי נדילים להה ומלה ופערן חונן וננתן ובפרט בהדר הוה אשר הפרנסה קשה ביותר רעליזו אהתם בהדר פרשת עקב (דף רע"ג ע"ב) ובגין דא במדה דא יתפרקון הה"ד ואת עם עני תושיעו ועני לישנא דענין" הוא וכו' עיין שם (מל) ואסור לבעל מ"מ לבטל מעסקי כי יכול לעשות מצות רבות לוכות מי שאון לו ובפרט כדור הוה בעול מסים וארכניות כבוד על הגנות אשר בדור הוה עקיבא דמשיחא עמא דארעה אולא ודילא על טו לנו להשען וכו' אחוי בשבל וזה שאתה טרוד בעסקים הן בעשר והן בDALI דלוות ח"ז לא חפטור מעסק חכמה זו ח"ז כי על מה ולמה אתה ח' ולמה נהג' לנו ולמה שלח' י"ז לנו להנתנות בדורינו מה שלא נגלה זולת בדורו של ר"ע ורשב"י וחבריו היא עסוק חכמת האר"י ז"ל ובדור הוה רוכא דרובא דעלמא הצריכים לבקש פרנסה למג�� ועד קטן אפילו צדיקו הרור אשר כל מגמתם וחפצם בהפשט עצמים בנס"ג לי"ז בכל עת ובכל רגע אין להם מנוחה מחמת גודל קושי פרנסה עם י"ז הולכים ודלים מעוניים ומודים ממש כל ראש לחלי וכו' ובמדתך דא יתפרקון ומה יעשה הפטושים בני עמיינו עם י"ז ולמה נגלה אורה וכו' ביטים הם כתבי האר"י ז"ל בכואור דברי הזהר אלא וראי אף מי שאינו יכול למעט בעסק כל כך אמרת מה שיש בידוכו מהווים יותר על כהו (מנ) ואח"ז בוראי איינו פטור מעסק החכמה והצפונה הזאת ואדרבא עסוק החכמה לבקש' כמטמוני' ולהփש אחריה לבחת רגלו מוחיל אל חל מושיכה לישבה בין גROL' ישראל וכל עת ומון מה שכבחו לעסוק

הומפות מהרצ'א ז"ל

(מל) הין כסוק וס' גמן"ך טיט' כסודך (מל) כוולי קרב ל' דיכר על כל חפין עליו כלחו. רק טו מונומת פפלט טוין. רק כל ריכך ועפו כתיכ. רליך כסנא. רק רכו כסוכה כלחוין על זה כי צהמת ציטול קאו"מ קוא' מתרמימות טילר כסמל לך פן פקח וכו' ווס לנדך וטלחם וכו' רבו מספֶר ורככ קביה וס' גלטן (מן) גלב מוד כמדה גוונקה כלון בסיוויי יודע כוונתו לקמיס לך נרכיב כוכ מפי סלמות :

סדרונא

סור מרע

יד 27

לעטוק בביתו יקבע לו שיעור ללימוד בחכמה ומקומות יש בראש ובזמן ללמידהumi שלמי שרצה
ויריו שלא יבטל ולפי לכך בודאי תלמוד תחלה הלכות פשוטות ולימוד גמ' ופוסקים
לא תבטל הרגלה ושיעורים שלך בשום אופן אומן זאת תשעה כגון אם היה רגיל
לימוד ה' דפין גמ' ה' פרקים משניות וכדומה התקמץ מעט בלימוד ותלמוד דף אחד או
שנים לפי יכולתך (ובמדרשת שה' ש אמר ר' לוי לשער היהת הפרותה מצויה והיה
אדם מהאה לשימוש דבר נושא או הלכה או תלמוד ובעשו שאין הפרותה מצויה ובוחר
שהם חולמים מן השubar אין מבקשים לשטע אלא בדברי ברכות ונחתות ובספריו פ'
ראה אמר ר' יוסט רצון להכיר קינוך עסוק באגדה) למען ישאר לך זמן לעסוק בחכמת
ו (מד) כי היא יסוד התורה ועיקר האמונה ועליה הטוב צירוי שלתוכה בתורה והעbor
ומבעלורה לא תרע מה הוא תורה לשמה כי לא תרע צירוי שטוחו ב'ה' וב'ש' ואי
אתה בגין חורין להבטל ממנה בשליל העסוק מ'וט בשם שאיתך פטור מקבילות עתים
לפושטי התורה ואפ'ילו אם העסוק גדול וציריך לפרנסת כי ע' שואלן קבעת עתים
لتורה ק'ו' שאין אתה פטור מפנימיות התורה כי מבעלודה הארים בכחמה שור אובל
עשה כנ'ל בשם התיקונים מפסק כל הבשר חזיר וכו' :

העשיריר מרבררי הרוח ז' כל דבר שאינו של מצוה והכרחי יהר ממנו ואפי'
דבר מצוה יהר בשעת חפללה ע' כל דבר שאנו של מצוה והכרחי יהר ממנו ואפי'
להשנת החכמה אורך יה', דברך קודש כי תיחדר דברך במחשבתך ונעשה יהוד כל
קול היוצא מפייך תכוין שהוא בחו' והוא וכל דבר בו חיוב לך הדבר לטבע (מש) וזה אמרם ז' כל
לנדר ענייך הו' ארני ותרגיל בזה ערך שישוב לך הדבר לטבע (מש) וזה עשה
כל העסוק בתורה לשמה וכבה לדברים הרבה רצה בזה כי כל דבר שיצא מפיו ישא
בו יהוד במeo שיתהכאר להבא אויה ואו יוכה שיוכל לדבר הזהה למען תיחדר שלו
ב'ה' וב'ש' כי בכל דבר הוא יוגט כטעם רואה מדרבת ובשם מורי שמעתי בזה אחר
שרקרק מה שאמר וכבה לדברים הרבה מה הן הדברים חוץ טמה שהוחשב לקמן ולא
עד וכו' ואמר שואה מלשון נזהן כטעם בהא וכי הנ' ר' וא' ודברים הרבה הם
חיזונם וקליפות בכל מקום נקראים ובאים בסוד זה רביהם עתה עם הארץ הרמו
בכור

הוספות מהרצ'א ז'ל

ס' ז' ר' רק כל גדול הכל דרכיך דעתך (מה) ס' כת ר' נדר ק'ר'ס' ק'ו' מ'חכמת
וسمך יבן :
(מד) לי פקטן נטה שחלילה لكمון גמ'
- פרךן פקודס למחרצתה סהו כח קאכל אכל
עו' מוסכט על דבר וכבר ידעת כי ר' לין
מ'חכמת ק'ל ד' ז' ר' ס' נדר ל' טולמוות
הכ' ע' וכפה ר' לין נרמו זמ'ת ה' ד'ס' מלזון
ל'דרס' טלזון וכפה פקליל ותבנן חד'ס'
מ'חכמת ק'ל ד' בדור גנייטרין חצמת'ה
ר'מו סיט' הדרזרויס' סמחים וסוק' גניימ'
יעק'ב' במלחו וכבר ידעת כי ל' טולמוות
נדר הכס' ק'ז' ב'ז' ו'ס' ז'י'ס' ינק'ב' לאכו
ונכללה בדור ק'ז' ר' ל' סוק' יעקב' זביח'
ב'ז' ס' קיינו טיבס' סוק' ח'זן יעקב'
ב'ז' ס' קיינו טיבס' סוק' סטול' חי' לכל
בחול ק'ז' חי' יקי' גניימ' חד'ס' זחצ'ב'ת
על' בידו :

ויל

סור מרע

בסדר שכירת הבלתי בדבריו האר"י ו"ל עכ"ר ורפה"ח ושפטים ישך (טו) ועל פי דברינו זוכה לדברים הרבה הרבה ר' ל ע"י דברים אשר מדבר בפשטות דברים מזה העולם מלובכים בעסקו העולם ומחשבתו קשר ודקוק בברוא ועשה יחוּר בקהל ורבbor היה אידי כראיתא בחיקונים. ע"ז וזה זוכה הרבה בסדור הרבה ארבה את ורעך וכBOR והעמיון בעסקו העולם ומחשבתו קשר ודקוק בפרק פנוי של כל אותן עולמות עליונים תלמידים הרבה וכן הוא השבל משכיל בדבר מטה השעה למה לנו ליגע עצמוני באחר נטשך מן אחר הרבה והוא ג"כ עניין עספ זמלה רבנים אותן אותיות למקורה ליחדס באחר נטשך מן אחר הרבה והוא ג"כ עניין עספ התורה בדברים ובחלבות אשר נראים שלא יבואו לידי קיומם לעולם כמו מי שאינו בעל מושם לא קונה ולא מבור ולוטר דיני ממונות דיני משיכה והגבחה וכדומה או אחצנו לומדים בספר קרשים ומתרות אשר לפי השעה למה לנו ליגע עצמוני בHALCHOT רבורי מ' בפלוני או בפלוני וגם יש דינים מופלאים בהלכות בש"ס אפשר לא יבואו לירינו לעולם כמו שיתבאר להבא מקצת אמן ע"ז עספ התורה והדברים אשר זקירה בליטומו הרבה מני כלים דבורי ועספן הא הוות הכלים וקיומם אחר שמציא בהם קורתה היהוד ע"ז עספ התורה ע"ז נטשך עליהם חיות מקורה התורה ע"ז חיים הוא ושם חיים אחר שאמר שוה טמא וזה טהור דוחה מהם החיצונית ומכור החטוב מן הרע וכן ערך במלמו פ' המוכר את הספינה עם כליו ופי' המוכר את הבית עם כליו והקונה אילנות וכל עסקי העולם נפרטם בתורה שמים וארץ וכל המעשה זורישה זורעה וכו' ואילנות ודרשין ושבין וחיוון ועופין ובעירין ובעירין ובעם קורתה והרבור בה טעה כל הרבורים למקורה בהיותו עספן לשם וכן עס' ק' מס' פ' משער השמות וכשנופר קומתו של יוזר בראשות כנורע מן אותןיות דר"ע ועין פ' משער השמות וארכן סור שיעור בתורה מן כל עניין עולם ממשיך יהודי תורה המיויחדים בשמו יתרך לכל הדברים והגעשים תחת השימוש. ממשיך קומות ויחור שמותיו ב"ה מלא כל עלמן וסובב כל עלמין (זוכה חביב נח עספ החכמה וו הפנייה המרב') במשמעות ומדותן ואורותן עלינים כמה ותורה הנפש יגיע לך אם תעטיק בה לקוים נטשׁ וחויר וזכה לתיקון טרותיך אשר יתמזגו לדין ברואך וזכה להשגה להבין ולהשכל בה עין בעין נש בעפ"ש) וכן בכל דבר ודברו שארם השלים הדבק בברוא מרבר בפשטות וشيخ חולין של ת"ח צירכים למודר ר' ל' שציריכם תלמוד איך לרבר ואיך לשוח בשיחה הנה וכל דבר שמצויא מפיו בוראי דרך התורה בו ובתווך הרבורים נטשך לו וכורן דברים וענינים כהרברים מרווחים ממחשבתו והם רוב גנדי המוחשנה ואינם בדרכי אחרות לנו הם דוב דברים אם מדבר ואני עושה ח"ז יחוּר במחשבתו בוראי לא וחרל פשע כי לבטלה הוא מזיא הדבר וידוע כי ברית הלשון מכון כי בראותא בחרדים וועור בוראי מחייב להעמיר עצמו מן דבריו כי סיג לחכמה שתיקה וכמ"ש מהר"ז ז"ל בהקדמתו ובשער הitudים שווה סגולת להשגת החכמה אמן אם ת"ח נטשך בדברים בכונתו:

הומפות מהרצ"א ז"ל

קו"ל רצ"ל סתום נגד חי"ר יע"ב זוכת מילון מזק ומטר שמעטל ומוזק סלמוו לקי' ודי צוק נטש : את סדרלי"ס קלכ"ס קלותם המפויס כטול סלסלו סקס סס"ה וטקליפות סוק (טו) טפ"י דברים כללה כנעל מילון סלטן : סלטן

בכוונתו לשמים כנ"ל הגם אם ח"ו לא ייחל פשע יראה תיבף לשוב בתשובה ויעשה מן פש"ע שפ"ע ועוד יבואר זה להבא ברכ"ה (מו) :

מעשה טוב

א' מקום בחזיות הלילה ולעשות הסדר בשק ואפר ובכי גROL ובכוננה כל אשר יוציא בשפתיו ואח"כ יעסוק בתורה וכו' הנה כבר דברתי אח"י בעין החזות ועתה אומר סגולה החזו' תעין בשער תיקון החזה בדברי האר"י זל' אגנום החשך שתוקם ויעורך לחזות תחלה קורת השינה ובתפלת ערבית ובברכת השביבנו ובברכת המפלי התקש ורחמים מבוארך יוצרך עושך מ"ה אשר ישלח מלאכו ללוות ליתת חן על ראשר בעת שניתך להקימך וליעורך בעת מבונת החזות וכאשר נדפס בטידור הפלח מהאר"י זל' אגנום עוד דע לך אוחי קבלתי מרבתו אשר התקון החזות ליליה מעורר עת רצין למחלול לו את אשר עתה מה שאינו נמחל בכתה תעניתים וסוגיפים רבים. והנה בדור ההיא אין אדם בארץ שיוכל לטגע עצמו בתעניית. כי לחתנית אריך פרישות גROL במדבריות ויערות ומערות כמו שמצינו הבעל זוהר והלוי מדבריות בהרים בטורי קדרו במקומות ממש לא עבר בהם איש והוא פרישי מדברא כמו הסבא דפ' תזו'ה וכל ספר הזהר מלא מזה פלוני ופלוני הוא אולו באורחא עאלו למערתא ופשטו עצם במדבריות מן כל עניינו עולם והמשיכו עליהם רוח'ק בשירות ותשבות דוד מלכא. ובתורה הפניות הללו מעולם כמ"ש בשער הקדושה. צא ולמד מפרישות רשב"י וחבירו. רשב"י ור"א בנו קנו עצמות שלימיות פניות בחרותם בישיבה יג' שניין השינוי יותר מכל החבירים והנדיל ונעשה רב לחבירו הקדושים זל' יהודה בר אלעאי ראש המדברים ולחמי ר' פנהם בן יאיר קדוש עליין כדאיתא בפס' שבת וכן במעשה רבינו האר"י זל' פרישות הי' לו כנורע מספר עמ"ה. ובימינו אבותינו ספרו לנו ממעשית רהבעש"ט זל' קודם התגלותו פרישתו במדבר בהרים וכל ספר הזהר ממש נעשה במדבר היוצא לנו מזה בי באמת השנת החכמה לא מהענית ונסוג בא ולא התענית הוא העיקר אלא הפרישות והברירות והתענית היא רק סנוּף מעזר לרוחו להחלש בח הרע המוטבע בו ר"ל מתחות הנוף ומראת ביתה נודל מם'ג' במעשה מופרש מענייני התאה ומקריב קרבן נפשו לי' כדאיתא בוחר שמות אמנים העיקר להשנה היא הפרישות וכן הרין לתשובה לא כמו שדרמו בני אדם המנוערים מכל חכמה והנה המתענה אם לא יпросע עצמו אל מקום אשר לא יראה ולא יתרעב עם איש חן בדברו והן במעשה ונסוג עצמו בוראי יולד לו יותר מרות רועה

הוספות מהרצ"א זל'

כל צל ימוד לצלcus ומוליח כדרכו לחיתו סקלנס טוֹס קך ונק סקט פוך מזיג ליזן סקלנס טוֹס קך ונק סקט פוך מזיג ליזן סקלנס טולוֹס טוֹס קך ונק יסיק סדיין וכככל ידוע לך סכל סטולמות נכלחו גללוֹס יתפרק ולולוֹס טוֹס מעמידס וגונן צקס חיוט וקיטס וכל מה קגמץ בסס קרלוֹן ציטטל ימלכח חיוטס צוֹטס ווֹל' כל צטעלס טומס

(מו) סרכ' קממייך קרכיב לדרכ' גענין עמק סכלס טוליס צטמק קמיאיות ולבדיס אל' רחבייס מייס ודבלוי סרכ' לא יספיקו לירוט למאן קמאנקוקיס וויס צעל נכסה לאחס נעממייך צדכל צדכל סרכ' צעל קמאניך טוֹס קרכ' לילוקטי למלים כי הוֹס פליג מלך לדרכ' צמוטכל געניניס הלוֹן וכל קדבליס

רעהו (מח) כי החענית עוד יעורר עליו דיןיהם ח"ז עיין בכוונת התענית כי התענית דהוא ממוחין ורקשנות (מעט) בסוד ملي' דאחים וידוע אשר כל אחות היצר מן הנברות דקשות אלהים ולא שיפuel שיעשה לו התענית השובה למוחל לו על כל עונתו אלא אם לא יעש' התענית בכוון' מכונת כהקרבת קרבן או התענית מחתיאו יותר ח"ז כי מעורר כחותה הדרן עליו ח"ז. והנה בدورה הוה החליש בוראי לא ימצא איש פורש עצמו למדברות מכל עסקי העולם כי אם אחד מני אלה אלףים והთואה נבראה ר"ל עליה עד למעלתה ראש בם"ש הרב צמה בהקרמזה לעז חיות ויבואו לקמן בוראי התענית סכנה עצומה יותר ומביאו לאדם מדאות רעות ומגנות עצבות ומ"ש וקרפנות וככען וגאות ח"ז ר"ל וכאשר עינינו ראו ולא ור כמה אנשי מעשה הלבנו בוה וגנרטפשו ר"ל כי לא פרשו להתבודד מבני אדם מן היישוב ולהמתיק והרים בשכליות וייחודיים המבואים ליריעות לעוסקים בחכמה התעוורו עליהם דיןיהם ביותר ר"ל (ג) והנה בא

הומפות מהרצ"א ז"ל

לנודע) גימ' ק"ל פ"כ י"פ הליקס בבדטה זו"ה ונמנלהו או יט ככ"ה י"ג הומיות עקלס פעמיים י"ג כס ק"ל. כי מעניות קו"ה מוחין בקשות. כסוד פיס וצדור מוחן ולענ"ד צזועתי בלחוף חכל' י' פעמיים אליקס גימ' מת"ס נצלה ט' מותניות טיה ס' ח' הליקס כ"ה י"ג הומיות קרי ס' ס' הופיות. ועס פ' הליקס לו ט' הומיות אטולס קלי ט' עכ"ל מילך' ז"ל קקלת טניו לדון. ומוספה צילוך. וכ"ל דמס"ס תעניות כל' מזוכס חיינו מועיל רק תמסוכת סק"ס למלה לו מספע לו סוד החלב סייזון ממנה קמן בסירות לו מדין מוחין בקשות: וממנו סוד הגללה להגן ולבסיכיל. ואקס בטוב יכפל בעדיו :

ונ"ל דמס"ס בכר כי רב ריתכ' בתעתית וכו'. כי יופל טוב לטסוק בתמורה ממש בינה וודעת מוחין בגדלות (טיען פס בדרכ' מילך' ז"ל) מסה"כ כבמאתנה על חטחו קו' נכסכם כי הן חוטה הכל' ח'כ' בכנים כי סמסאלקן מוינו זוב' דגדלות וחטף במוחין דקטות וקורס טיטקסין ח'ן מבטו למוחין בגדלות ט' כ' יתענה פטעי' מ' למקן מוחין דקטות וע' סמסוגה חמ' ח'מ' כל' ויבחו לו דחוכס מוחין בגדלות ו' ז' כל' סל' יטוח פינו דבל' כל' כל'ו : (ג) כבל כסבגו טרכ' י' ספריז על קמלס כי לח' מל'ו ולח' דרכ' מון טהיל' ז' כל' סל' להענית בתעדות ציערים ושין נ' (במן וס' יטב' ח' ר' סלהן צמי' ניחון

טוסק ב'כל'ה קרלן סוק מומיך חיים ס'לון' כל' שטולמות ע"י בתזונת קרלסה וויחס דעתך :

(מח) סרכ' פטפיו על מהורפיו כל'ן כי למ' כל'ן קו' לדעתו שתמיית כל' כתבוזדות למ' יויטל כל' כי מי שמלק לו כה' י' בדינה יכול להתבוזד במחזקתו געמדו בז' בע' לודס רק וחת קו' בדלאי סב'ois הצעמיה למ' יעטוק בענייני טoulos כי בצל' יכול לחיות ציבוקהו סיל' לפנ' קרבנו במחזקתו וכלה בקרבן בכם' סמכייב' חל'ס ורמא מחזקה מושלת פג'ל מכת' כ' חלב' וו'ס' קחל'ס :

(מט) ז' ל' הר' מילך' ז' ז' צענ' מיקון צוונות. סמאנטה חיון ציון ב'ו'ס' כתמיית הלא' למוחין וקמנית לנד' כי קו' חיינו ח'כ' במלוי יתקיס הלא' סמאנץ' לו טפע מוחין דקטנות. וממנו קו' יונן. וסנה ח'ך נלמ'ו צו בתענית מוחין דקטנות. קו' בלהון וס' כי תענית גנימטריה תתק'ל' (ונין צנונו של ח'ר'ס הרא'ן צכל' כתטל'ס צ'לים מנד' מנג'ן קדעת טו'ר' ג'ל') וס' לא' ח'ול'ר'ים דמלקיס דסטי'ן כו'ה ח'ל'א. ח'ל'א נמ'ר ס'ב' ז' מ'ר . ח'ל'א נמ'ר ס'ב' ז' מ'ר ז' ז' . ח'ל'א נמ'ר ס'ב' ז' מ'ר מ'ס' בני'י' ח'ל'א (עס' ס'ול'ל ג'ל') מס'ו נמ'נו שפ'צוט (כ'ל' ח'ול'ר'ים ס'פ'ק'ו'י) ס'ה' ר' נט'ל' ח'ט' (עס' ס'ול'ל) ח'ט' מ'ה' מ'ה' נט'ל' נ'י' (במן וס' יטב' ח' ר' סלהן צמי' ניחון

ועשה טוב

טז 81

בא ואראך ט"ש בוה בספר חרדים בעניין התשובה להפטר מתחננות וסגופים ויל' עוד תקנה אחרת, מצאתי בכתב יד המוחסת להאר"י ז"ל בספר בית מרות (אינו אותו בית מרות שהוא ברפורם) שם מצאתי כל מה שתמצאו ברבר הראשונים התקחח על עון סגופים ויטורים קשים שלג וחורולים והפסוקות ענויות לא נכוו אלא למי שאין עטלו בתורה אבל מי שתורתו אומנתו ווירע רעת ייראה י"ז ואת היא התקנתו לא ייחלש ולא יבטל מלימודו אך יוס אחד יתרחק מן בני אדם ויתכorder בינו לבן קונו ויקשור מהשנתו בו באלו כבר עומד לפניו ביום הדין וירבד לאל ית' רבות כאשר ירבך העבר אל רבנו והבן אל אביו עכ"ל ע"ש כמה תקנות בם' הקירוש הוה (ה') וכן נמצא בספר האר"י ז"ל לבעלוי תשובה סכום ומפני הענויות לפ' פגמים מסר לכל אחר יהוד אשר ייחר שמותיו ב"ה אשר פגמים בהם וזה עיקר התשובה כמו שיתכאר עוז ברצ"ה להפינו אלמא עיקר התשובה התכדרת ופרישות:

והנה אхи אין לך מבחן העת להתכדרת ופרישות שלא יבלבלו דעתך כי אם בשעה זו לעמר ולבקש על נפשו האומלה אשר נהתקה בעוותה, מן מקור החיים הוכים ונתקבטה בחומר הנם בעפר יסודה במ"ש החסיד הרוי לפניו ככל' מלא בושה וכלימה ויופש בשעה זו כל מה שעבר וירבד מעל לבו בעבר לפני רבו בכרייה ובהתחויה בפשות ידים ורגלים בדרכם ריכום לאשפלה גרים ובסוקי הרחמי לאמר כבן לפניו אביו ובכל לשון איש ירבך בהפללה בלשון המדרינה שטבר בלבונה ושותע למען יוציא דברו מהר (ג'). מכאב לב אשר כואב על עונתו ופשעו ויבקש מחילה וסליחה כנ"ל ובברבי הוחר אשר הבנו למעלה מן פ' נשא אנו אין לנו אלא ודוי דרכם בלא ע"ש. ויקבל עצמו ויבקש מלאיחיו עשו ויזרו בוראו אשר יעורחו אלהי אמתה י"ז לעובדו ויליראותו לבב שלם ובאתה ויאיריך בעניין זה אхи בוראי זה נבחן מכל ההענויות הניעשים מעורבים ומבלבלים מוחשבות בני אדם וזה הוא תבלית קימת חזות לחשובה תחיתת המתים כי השינה אחר מששים במתהה וכל העיטה בלתי טהור מכונה אצלוינו למיתה ח"ז כאמור והנפש החוטאת המתות ובקומו ומרבר על לבו לפני בוראו מהיה מתים הוא ודורותנו נעשו לו כוכיות (ג') להורה ולהפללה

הוספות מתרץ"א ז"ל

ומין סמאניות חמוטל עליו יפרק לדקה עין נספֵר הינן ונס יוּצִיא לתקן מומיןDKTNUOT U"Y TZOKA B'ZALMAH:

(ג') ועין נספֵר נזודם קוקוט הנדרס מחדך כמה תיקוניים מועילים מלהר למתזזה בלהמת:

(ג') להמת נcin רכבי הרכ' קהה' ח' ג' נז בעניין חלך. הכל יותר טוב לו להמתפלל נלה'ק כי רכבי דעתה הפוקקים בידון פלט שיחיד לאס מותר לו להמתפלל כל' לzon ועין ברצבי חלי' זנרכות ורכ' ריעות סוברים סמלחכי עצרת חייכ יוקקן לקסס לzon לrn קקוט:

(ג') פג' מתזזה מלה'ק דוקה זוניות נטעו כוכיות ובקומו סול' מלח' מלה'ק:

ל' זמקפֵל קינה חכמה עכבי נויעי טעניהם כס. ה' קודס ספקוב. ט'ינו סליריך לפפפפפ' צאנעט'ו מוס חצלו' ומה פצענו וליריך להטנענות כד' קס'יך פזוי מעסקן קטולס כד' לחסוב' חצזון גנטף ולוס ודרוי ארך המתכדרת ולל' דוקה במרבדות כד' לפפפפ' באנגי' צטי' הגנט' ומ' בטה' כסוד י"ז כודרי' ליריך לכון הסכוונות סלוי' בכל' להמתיק קדרין ומ' טלבו ריך יבוק' רחמים טימתקן קדרינס וסבוג בטני מלהקניעס סול' מזוכת הסמקל' לסאנ' לא גוטו פמלכת מס' טנכה' מעכילה' ולדעתוי' וס' יכל' גנטה' הפי' בלה' התכדרת גוטו רק בסמסבד' מתחבצטו צי' לבן קונו לך' כל' ערומים ינטה' בדנה' ונטקה' לפי' כהו' בכדי סלט' ינ' לדי' ביטול מורה ומלא' מלה' מלה'

ויעשה מזב

ולחפה ליתן לו חיים ושותה למצות ולמע"ט והנה בעיוןך בזה קודם השינה ותבקש שיעורו אונך מן השמים בודאי אם תשכב לא חփוד ושלום :

ולבן אхи העשה לך פועלות ותחובילות לטלחת השינה שלא תבטל קימת החזות אחר שאו הוא זמן תשובה אמיתית ופרישות וכדיות לקשר עצם בكونך אמנים אם באיזה פעם מניע לך אונם כגון שtaboa מן הדרך אתה או שatzarך לטבילה ואין מקוה לך הנם שבטפר ר"ח הקדוש מתייר למחר אחר החזות ללא מקום אמנים התשובה להתקשרות נפשך בברוך אתה או שיחי לך מקוה והנה אם לא הוכן מן חזות טmesh אבל גם על זה העשה בכל כחך שיחי לך מקוה והנה אם לא הוכן לקום בחזות העשה הגם על זה ותנדר לצרחה בכל יכולתך (נד) ועל כל פנים תקים ממתק וחראה לעורך על המטה בכל כחך להתחנה בשברין מתני על המאורע ותפשפש מעשיך (נד) ועל זה אמרו אחד המרכבה ואחד הממעית וכו' ועוד יבואר להבא ברכ"ה מעין זה יזכיר השם לעברך בלבד אמר :

ב לדהיות מן עשרה הראשונים בכיה"ב וכך ביה"ב קודם עלות השחר קודם חיוב טו"ת והנה בויה אחר כוונת הלב אין חן הדברים והעשה לפיו יכולך ועיקר הכל שהחיה כל ימיך וורי במעשיך כאמור בברייתא דרבבי תורה מביאה לידי וחוויות ומביא לידי וחוויות (נד) אמנים גם לחוויות צrisk בקש רחמים שלא היה ח"ז ורוי ונפדר במאטרם ו"ל רק היה ורוי ונשבר (נד) ואמנים לי השפל נראה הטעם לעשרה הראשונים כי מן ונדרשתי ברוח בני ישואל למדנו ר"ל שאין דבר שבקדושה פוחה מעשרה והנה עשר קידושים הן עין באדר (דף קל"ד ע"א) ומאה ברכות כי כל קדושה צריכה ברכה כי כל ברכה לשון רבבי כמו שכותב ר"ש"ו;

הוספות מהרצ"א ז' ל'

מרקם מהלכי כל מילוי בזאת נפשי הייניך לסכום בטבעו וכטווים סטוקן חפס בזח
טמיון ובדעתו וקס ומגד טינה מניין צלילה קוח עת המתודה מהלבשת מצוקתו ובצלילה קוח עת המתודה מהחיק טס מצוקתו כמ"ס חמ"ה ט"כ לדקו דבכי הרבה טמיין ודומות נטעו לו כזכיות :

(נד) הסכום כ"י מדבר מקורות לבו ומבחן במקורה :

(נד) כבכ' מהתכו גנס טויללה לנוכח לדרכיו הרצ'ם בלח' לימוד בליך טבילה חנפ"כ יkos וילמוד נאסר כיראתי מולא לריכך מומלא וטבודה בזון לו מקוש נתקשו הדלים ולפ' נחלמו :

(ו) יט' בעניינים אלו גרכות חמלות ויחס תללה ל佗ות נפקד זגנית לדברי ר' פכ'י זכריהם הלו עין נג' זמפל מסילות יבטים מתקו לדברי מדריך וגופת נופים ובנענין זעירות זוריום עין צב'ח ח"ט סימן ה' ודריך עין לדעתינו כס עין כס : (ו) מעלתה גדולה נעה כל הטעול וכמאות זוריונות מולה על התקם סיגרין וכטיף כתיב

מרקם מהלכי כל מילוי בזאת נפשי הייניך לסכום בטבעו וכטווים סטוקן חפס בזח טמיון ובדעתו וקס ומגד טינה מניין צלילה קוח עת המתודה מהלבשת מצוקתו ובצלילה קוח עת המתודה מהחיק טס מצוקתו כמ"ס חמ"ה ט"כ לדקו דבכי הרבה טמיין ודומות נטעו לו כזכיות :

(נד) הסכום כ"י מדבר מקורות לבו ומבחן במקורה ואחרה למילוי לפניו לאח' סטוקין שסמכו כמוני בזאת קוויך לטבילה חי האפער לי נדבר סוט דבך כל קדושים לך באלוקך הצל מ' שטרכ' טל נפשו וטבטו לך מחריחיכו يولל ללימוד ולנטנות סטוקון בלה' טבילה וכדאי קוח בקדושים בטל ר'ח נסמן טלי' וכפלט סנטלה צלילן גדור ל'ז' צן צהירך צהמלו להלמידו פתח פיך ווילרו דבוריך שלין דבורי מורה מקובלן טומלה וכטכיהם זהה כל ספוקיס סנס שלין נטנאל נסיך געל עט זה לנמי'י לבטל טבילה מכל וכל חבל לבטל הלימוד דבכ'יל וזה כטחים ג' לו נטנאל חיינו ורוחה ליumi סייל

ועיטה טוב

ז' 33

ויל וצירבה הקדושה להתרבות ע"י הברכה כראתא בב"מ פרק המקביל (דף קי"א) שאנו מברכין ונעשה כל קדושה בת עשר קדושים והנה קדושה ראשונה נקרא בפסרים יוזרנו קדושנו קדושת כתר וקדושה ראשונה קדשה לשעתה וקדשה לעתיד לבא ונודע אצליינו משער אבי"ע אשר הבהיר היא הממצוע בין הא"ס ב"ה וב"ש ובין כל שאר הספירות והעלמות ונקרו חומר היולי (نم) כמו שיש בין רומים לצומחמצוע הוא החלח (نم) ובין החיזמה לחוי הממצוע אבני השרה (ס) ובין חוי למדבר לשון היולי שהוא מליה יונית כי ר"ת י"י ימלוך לך לעולם י"ד כי מעולם האצילות יורדת לביראה ונעשה שם בחינת כת"ר דרל"א ועתיק דבריאה ונקראה הילך ק"ק וכמה בchinot שנות והויל וצומחות מן מלכות בא הר"ת י"י ימלוך כו' כי מלכות מתחפשטה לעולמות של מטה) והנה העשרה הראשונית רומיים לקדושת כתר והוא לאין"נ נחשב והוא שורש הארץ וסגולות להיות איין אפס ותו כי ע"י סגולת העשרה הראשונית מקשר עצמו בדור הארץ (סב) ויכול לשפוך שיחו ונפשו לפני י"י ע"י שהולך בנדולות אין סוף ומיחיד כל הספירות וכל הקדושים לאחד אמרת א"ס ב"ה וב"ש מצוץ בינם לבורא ב"ע וע"י נמשך החיות לכל הנائلים והנבראים והיזורים והגעשים ווואר סגולת נפלאה לשורש יחוּד האל להעלות מ"ג עד אל המקור קדושה ראשונה לעשוות אחד ואן נגמר ברכבה קדושה יחוּד וזהו קדשה לשעתה בעת אצילות' הוא מקור היחור להיות קדושה נמשך מאותה לעתיד לבא לכל הארץ יחר' ותקדושה ראשונה כלולה מעשר והוא מיחדר בכל הנائلים במאיילים ויש לנו בו שוד אין כאן מקום ביאורו لكن ביטול הארץ ויל הליכה מעוטף בטלית ותפלין לבית הכנסת בכדי שייטה מעשרה הראשונית הגם שהליכה לבה ב"כ מעוטף הוא ג"כ מדברי הזהר ואתchanן ויעין עשרה הראשונית היא מוחה נשא (דף קכ"ז) אבל כל המצוות שנילחם בשאר ספרות.

ויש סגולתה ביחס העצום והנורא ב"ה וב"ש קדושה הראשונה דבוק בא"ס בערך :

ג. קודם שבונם ישים אל לבו מזכות שעשה של ואחתבת לרעך במק' ואח' כ' יכנום ע"ב והנה בת"ב אמר ר' עקיבא על מצוה זו וזה בכלל גדול בתורה ועין בפרק ת'

הומופות מהרצ"א זל

(סח) נזכיר כל טמיון פטול כל זלה
לפירות על חדותם שיווכ' לחדר ילין
כל במחמתן נילאש לי :

(סב) עפ"י דבורי הרכ' רבנן דבורי ר"ל
טהרמו על מי טהור מ"י טהראנים
טהרפיו מהה צהון לחכיו וופל טכל לם.
שכל כס ל"ד הילו היימן נומל טכל ננד
כס לפל' צ"ר טפל נומר טכל כס טהון
טנוול טכל כס לחך לכל חדך קמניגע נו
שייל כס ליל' נספיש ממנו לסייעו ננד קרוועט
טילוי ק"ז נ"י טהוואות כסוייס לח'כ טי'ו
טהראונת המפעטה לכל קדומות רק קמתק'!
לה רבנן ותקפתה וכי ס"ד טהראנים מהרו
לה יס' לאס כלס טס טכל וסתהן טטינו
טולח כוונתו טהור הטומל טכל צעד כולם
וקי' נ"ל דרומניות לה יעתק מוקוס נמקוס

יך

גימל 3

טהיב ולחס טולות נ"ל מהכל טככיאול טככיאי'
ממלהת מהכל ולטבע מלחס טולות כבל
ידעת נמי חילדה במקום עליון ונורח מה
שמלומו ועין כ"ז כר"ה :

(נח) להפכ' לה לממר הרכ' טפוח ר"ת
הס"ס וו' י"מ לוך ל"טולס ו"עד והנה
טייח פרפרחות למכmas. היל פטומו
טוליסופס סניוחו זס פטום לחומר קדוס
הצהר מוקן לקלט כמה מורות קליטו טומר
טיילוי ק"ז נ"י טהוואות כסוייס לח'כ טי'

ל'ו' מקודס :

(סמ) כמודומס טהני קבלתי חצ'ר הלמוג
קי' הממוועט :

(ס) נ"כ נ"ל טקכטני הצל' כסף ח' כו' טומולט. היל נילין דבורי הצל' יותר :
(ועשה טוב)

ועשה טוב

blk"ת פ' קדושים (סג) ו"ל בקצור דעת כי כל ישראל סוד גוף אחד של נשמות כנורע אצלינו בסוד עת אשר שלט וכו'. וכל אחד מישראל הוא אבר פרט' וכו' שארם ערב בשבייל חבריו וכו' וכן נהג Mori ו"ל לומר כל פרטיו הוודאים ע"פ שלא היה בו עי"ש והנה זה סוד טאמרים ו"ל בת"כ ע"ל פסוק זה בן עזאי אומר זה ספר תולדות אדם. בלא נ дол ממנה. ואצירך לדרעת מה מצוה ולימור שיר בפסוק זה שנראה ממנו כי הוא ספרות דברים בעלמא אבל לפי דברי הארץ ו"ל מובן כי אהבתה לרעך כמוך נורע מן זה ספר תולדות אדם. אחר שכל הנבראים בן אדם אחד ואהבתה לרעך כמוך נורע ושל נשות והמשיכל יבין:

והנהachi כמה מן המופר בזה והוא תכלית כונת עשרה מישראל אשרשמו של הקב"ה מתקשרות ומחברך ומתייחר נעשה מן העשרה אחד והקב"ה מייחר שמו עליהם אמן אם יש ח"ז פירוד לבבות הגם שאין הקב"ה מואס בתפלתו של רביהם (ר"ל אף) כשהן רבים ת"ו ואין להם אחירות באחד אחירות שלימה) שנאמר הן אל כביר לא ימאם נראה שאינו ממאם אבל איינו בתכלית החשיבות:

והנה המצווה הזאת לא יושג כי אם ע"י עסוק החכמת הזאת העטקה בשושן יחו' האל בלב ונפש במס"ג ל"י וכאלו נפטר מן העולם. או יכול לקיום מצוה זו לאחוב חבריו הנאמר בלשון רעך וד"ל כי ירע כי בנסחו הוא ואו לא ירדק על חבריו בראותו שאינו שלם וכן שמעתי אמרים בשם הבעש"ט כי האדם הרואה בחבירו איזה שמי ונדרנו בלתי טהור ירמה בעיניו כאלו הוא רואה במראה הטלוש' ופניו של עצמו הוא רואה (במראה הטלוש') ולא של חבריו עכ"ד (ס"ד) ורביו המה באחרות א' עם דברי הארץ ולו ע"י החכמת ביהודי החיים עלמיין יראה איך כל הנשות דמה בוגר אחד וככל"ז הטעש חפר דעה במראה סובר שאחר עומר שם לבן אחוי האחים תדרעו אשר והוא כלל גדול בתורה אשר על והוא סובב כלל הפרט כי והוא תכלית הדעת לירע שלמות עצמו שאין גרווע בעולם יותר ממנו אחר שמתבל בחכמת מתעלות מעול לעילה עד אין סוף ב"ה וב"ש עלת כל העולות והוא תכלית כוונת כל המצאות הוא הדעת הוא הכלל ובduration הוא שורש ומקור האהבה כתעם רק אתם ידעתו והנה כאשר האדם בשלימות הדעת או היחיד הוא בשלימות וח"ז בישיש קנאח ושנאה אחד על חבריו ואינו רואה אותו בעין יפה וסובר אשר הוא יודע יותר מחבירו וייתר חכם וטווב מחבירו עליו נאמר בתיקונים תיקון א' ובן מאן דאפריש חד מן חבריה אתה כאלו אפריש בר. והוא ר"ל כמו קוץץ בנטיות יהודי הבודהה ב"ה ובדוק שמי. והנה הגם שאהוב את חבריו רק שראה עצמו במעלה על חבריו הגם שבאמת יש מעלות ומדרגות בגדרותיו של יוצר בראשית כנראה בחוש בודאי. כי הגם שהאדם הוא גוף אחד וכשיש שמחה ותעונג לאיזה אבר פרט' מגיע חונגו לכל הגוף ועל כל זה מעלה הראש נדרלה על של רגלים ויכול האדם לומר האמת שאני אהוב את חבריו אבל אני הראש והוא במדרגה שפלה כמו הרגל נגד הראש ובזה כטה מדרגה. ולכוארה אין וזה נדרנו היפך האהבה אבל גם זה אינו בשלימות כי מעלה הראש

הוספות מהרצ"א ז"ל

רק ימלכה ל"כ כס פסוך נסן לכל מהר סטולס כללה מל רגל מלך פול ולחנטת כלוחיו לו עכ"ז יסלה בירוא ג"כ כנגדי כולם וכו' ולייך פיטוכס סוק גמ' סבב: וכגן ומצען נס כן מצום זה המל שטפיו (ס"ד) וכן טמנתי טרחה סכונק"ט חלול מהה ל"יק מסכל מלך כלכלי קלכ: סקט מלודס ועמל כהמקון וככטבונם (ס"ג) נס במלמודה וידין למד הלא נגנ' כל קמחקכח קהלוועו תלמידיו מה זה וככיב קפתינט

וְעַשֵּׂה טוֹב

הרראש על הרגל היה באמת אשר הרראש הוא משכון הדעת אשר יורע אם יחסר לו הרגל או כיאב ראייו ויקילקל דעתו ובמה נחשב הוא ונמצא הרגל ממש שוה לו אחר שנורם לו שלימות הדעת ואיך יתגנה הרראש על הרגל אחר שהוא נוף אחד (זה הוא הטעם שהקדריבו הרראש והרגל יחד בפ"ב רiomא ולגען טופו בתחלתה) ובשים חסריון באיתה אבר בכיבול מנייע בו וזה הדבר נוגע מעלה עלה עד הטיבה הראשונה בביבול ב"ה וב"ש אמרו ז"ל בעירובין ונמנדרין בזמנ שרדם מצער שכינה מה אומרת קלני טראשי קלני מוציאי. וכל זה בשארם מסהכל למטה ורואה עצמו במעלה נגד חבריו אבל בהסתכלותו למעלה ראש גנד וגנות רמות רומיות אלהינו בחכמה הצפונה בלב כל חכם לב וראה גודל שפלתו מכל האדם אשר על פניו הארמה כי לפום גמלא שיחננא ויראה כי כל הנגידות שבעולם הכל תלויין בו כי אם היה הוא אחר שב אל אל באמת היה מרפא לכל באכ הדור (ובפרט לחבירו אם האמת אותו שהואطيب וחבירו ח"ו אינו טוב מחויב להדריכו ולהחויק בידו בתובחת טובה כמ"ש בוחר פ' קדושים) בראמרין ביום אוח"ל אפי' ייחד שב מוחליין לכל הדור בשביבלו והוא מסיר כל רעד מן העולם ואפשר הארץ נ麝 באכ לרגל כי הרראש לא היה בשלימות והסיר רעהו ועי"ז נתקל הרגל באבן נגע ח"ז ואין להאריך בזה למשכילים ומאהר שראהו זיורע את עצמו שלם בשלימות למה לא האצלי את העולם ובפרט לחבירו מן השთותים זמיחת רע נמצא הוא הנורם לנתק חבריו והוא גרווע ממן בא וראה במסכת מלוקות פרק אלו הן גולין טעם למה ציריך החורג נפש לישב בעיר מקלטן עד מות (ס"ס) בהן הנдол ומעשה דרביב"ל שם שלא בא אליו נביה דאבל אריה לאחר בתוך שלש מאות פרסיות שלו והמשביל בו ימץיא אשר אין יכול להאריך כי עמוק עמוק הוא

וּרְזֹא דמלתא באחבות חבריהם שהוא כל גודל לכל התורה כליה. כי מאין נ麝 הריע מן מלכין קראמיין דמיינו שלא היה בהם אהבה ורויות ונמצא נ麝 בכל התאות והפסולות מן אבי אבות החטומה הוא הנאה אני אמליך. ולכן היה בהם במדות השבירה ובונטו ופנס בנורע מדברי רבינו וכונרעד מספר שער הקדושה למחרח"ז ז"ל (ס"ו) אמנים אם האדם החפץ חיים אהבת חסר ואוחב את חבריו עמו עתורה באחירות אחר באחבה שאין אחרת אהבה מעורר במדה זו תיקון העינורות ובלים הנשברים אשר היה בהם פירור וקייזן בנטיעות ומפריד אלף אלף של עולם והנה זה הוא שורש כל המדרות רעות ושורש כל הרע אשר בעולם כמו בהמות ועופות טמאים

הוֹסְפוֹת מִהְרָצָ"א ז"ל

לכורך וטפ"י רביי לריב יוון סלהרכינו מס' חז"ר ה"ע טווין טגולים ח"ז לזה בסמיכ' רעטעו ח"ז מע"כ סחיק ה"ע עניינו יותל מס' נאיטו לרע' לטס וועטעו قولת' לומס וטנן :

(ס"ו) גס חנכו בענינו קדס מיהרלען זוז לפי חנכי בליך טע"י הצעדים נעשה סטייקון וכמידות טסי' כסוד קדולות דס"ען טירקה וכלהקה וכוילך ט"י כסוד נקדומות דס"ען רק כלמו כל קתפקנות נטעיס מע"י הצעדים נסוד פלנוף קתפקנות מודמיין נפונן

ספטייך חיוס חלול סכת יט ציון סהרכוito מן סקמים חלול סכת מד טומכל סקמנע מקרוג זילעה דת"ח וטמק. כי סמ"ח קקלח סכת למכוול זאכ' : (ס"ה) ובזוס נגן עפ"י פפומו פלון טיח היפכ למלענ"ס לכוות טנוו מלך כל סהדים הצל עפ פלי הדרמה זרכוותה הפת טלמו סהין לסוס מין לאוטי מדרגתו להוות טולה הסמים ויכרד וטואו קוליד טולס ליטרעל כלס תלמידיו קומיס נטמך מה רבליו וטה אנקי קדרו רהש כמה פטומים קכעיסו

טמאים אשר ביהם דבק הרע ושרוש המרפא שאין כמותה חי' ונבלת. וشكצים ורמשים והערלה המאוסה הרבוק בה כל העירות שבתויה עיין בלק"ת פ' שמיני ופ' קדושים אמן באחבה ישראל אהבת חבירים העובדים את יי' בכל לבם ובכל נפשם ומוארם עפ"י סדר עבדות בית אלחינו עפ"י תורתינו הקדושה גמישך מוה. אשר האחבה הותא לחבירו גורמת אהבה בצעירות ומודת עלינוים וכשהצעירות שלימים ומושכין הרהיטן מים טהורים צלולים בקו היושר מושכין ונותנין ומקבלים דין דין ונמצא כל התשובה וכל התורה סובב על זה (סז) ועיין בוher פ' נשא (רף קכ"ב) בפ' אש או אש כי יעשו מכל חטא את אדם זול תח' וחבר הקני נפרד מקין מבני חocab חותן משה וכמו רעיבר קנא במדברא בעופי דא למלעדי באורייתא וכו' עד פנים לכל עלמא מיחיל לפירשי ימא דשאטין בארכא קם חד שטיא בעי לנכא ב' עיין שם כל המאמר וידוע זה המשל הקדמוני כ"ז שלא הטהום הספינה אין אתה יכול להוציא המים מתוכה שלא תבע הספינה אבל אחר שתימת נקב הספינה بكل תצל' הספינה בן בוה אחר תיקון שכירת הכלוי ונגרמה תוכל לתקן את המעוות ובאהבת חבירים מעוררת אהבה במードת עלינוים ועייז' נוכל להסיטו' כל הרע ולמה שיך כל הטוב ובתשובה לשאלת מוקה השהרה הארץנו בוה ג"כ בדורך זה לכנ' בתבוננו להחבירים בכמה עניינים ומוסרים בוה על מדה זו להיוותה חכלי העבורה לתקן מקור ושרוש המעוות מאין הוא נובע ונדרת וו עיקרת לתשובה ומע"ט לסותם נקב הספינה רוך. בניות מים הזודנים גלי הים עיין בתקון י"ט (רף ל"ט):

על בן אחוי וריעי הדעו שהחצוני מתרנים רוקא במדה ואת לעשות פרוד בין החבירי' הקטני' והקטני' בין הנדרלי' ובין העדרקי' ועובד השם והגוי' שלום שלוחה ועשה הס' א' שלום בינויהם ויש להם בדור היה אהדות בעה"ד מה שלא נהייתה מיום וכו' בין חברים ועובד השם מתגאה המ"א ר' אל ומספר אלוף ואשר חנהו יי' דעה והשבל יש לו להחאמץ בנפש היישרالي אהבה אהווה שלום וריעות לתקן זאת המורה שיהה אהבת ישראל ואהבת החבירים ביורח וכטבואר בספר הנגולות אהבת החבירים בין תלמידי הארץ זול הנאות וכמה אהבה אשר ראיינו בין תלמידי הבעש"ט ותלמידיהם ובין בעלי הוהר התנאים ההרים הנගולים ליעלים כמה נשקו זה זה נשיקון ואדרין ומפארין אחד לחבירו אין להאריך עיין בוher ויקרא. אכן אחריו נודין ליה ע"ש (רף ז') ואין בספר ואין להאריך במפורסנות ועתהبعث כמה היה המלחמה מן המ"א לעשות פרוד ומחלוקת בין החבירים בכדי להפריד אלף. ועשה שלוחה ואחרות בין האומות הרשעים והאפיקורוסים למען עונתנו בסבלותינו עיר בגלוותנו לעכב הגואלה מה נאמר ומה נדרב:

אמנם אחוי וריעי זה נובע מהעדר האמת (סח) במאמר זול מלמד שהעשה האמת

הוספות מהרצ"א זול

כפועל בכל סטה סגוף וככלליס כל קמדות סגולה הלחיכון טיקון צמלה טוק ציפתם וס זוס הילבש צירלה וילקה צלהצ'ה וויללה במלס כד"ה רגלי מגער מכבר טוב מצמיט סלום כי הוי יושה גמל תפיקון גמל בירול ומטפל כלמוני סללי' קעריס זקבלה סר"י סרוג יכין סענן למס דוקה על ידי סלום נטסה זס תפיקון זטמן זלמוני ויתקנו כל טזילות זטמניכיל יכין נטינל ע"ח כסוד ספקון דבחי' מ"ס סחדס יכין פדרים סלוט לפגמש ס"בוח וינסס סלוט ג"כ קענין ווון להלין: בטולס ג"כ קוח אללי' געלאו :

(סז) ווועס מטען מס קאמלן מדראט קמי' (סח) פטונגנו כל מהי' ורייטי' למ"ק זכלו"ס

וועישה טוב

37 יט

האמת עדרים עדרים בסברות וחילוקים שונים עדר לברד לו האמת לבדו ואין וולתו משיג האמת (סת) ומעת יש למדור זכות אשר זה בא מחמת גדר העניות והרתקות אשר בדור נצמה זאת וזה מובן לירודים ורואים אמנים האמת אניד רבנן עಲמן אשר מחרון חכמה והדרע (ע) מן דרכי יחוּר האל אלה' אבותינו אשר סגרו הדרתים ובריח בהסתת הזיר שלא לעסוק בחכמת הפנימית והוציאו עליה שם רעד לומר של העוסק בה געשה כל ורשע ח' ובמעשה שה' אבל הרע אה' בהיותו ערך כבן עשרים שנה התחלתי למלור זאת החכמה לא רוערי מ' שם עלילות וברים על זאת החכמה הלא בספר הוחר כליה יראת שמים ומושרים גודלים כשיור קומה איך לקרש כל אבר וכל שערה ממש לעברות הכרוא ב'ה ב'ש ובפרט בבחבי הארץ' ועל ממש הטמ"ר שעורת ראש החופש וחוקר לבקש דבר י' בכל תנועה ותנוועה ואיך יכול זה להוות כמו שרמו הטעשים בהסתת היזד עליהם לרחקם מהסתפח בנחלת י' בונפת צוף רבש אמר נועם אין די באר אילו כל היטים די' וכו' אין יכול להוות חלה' של רשות כמה מני טערנים ועוד ואת שאינם יודעים שורי' יחוּר הכרוא ב'ה ועי' רעה מהלוות בין החבירים עובי' השם כי אין מחדדים במדרגת אמת אחר אמת בשמותיו ב'ה וב'ש ועי' נחמר השפע הנם שוה החעם אמרת שבשליל זה הוא מהלוות מעוני עניינו ודוחק אבל הוא להסרון שפע החכמה אשר תחיה בעליה וזה נתהו קלקל היסודות והיציר מסית באמרו שמן החכמה געשה ח' מקלקל אה' וכו' יש שם רעד נдол מודה ומעשה שהיה נבב היה לעוזרים וכמו שבקש אותו שידר במסכ' ברכות שלא היה' סייענו כסיעת וכו' אלמא שבדורות הראשונים כל הרוצה לצאת הרשות נזהנה ועי' בא' אה' טעמו וראו כי טוב י' אישרי הגבר יחסה בו אפילו גבר וכ' אדים

טוב י' לקו' לנפש תדרשו בכל לב ובכל נפש וחוקו ואמצאו . ושלומ' :

זהנה שאין התנאים שביאר שם מהר' ח' ז' מלן ועשה טוב בוראי בלא עסוק החכמה נכו'ן לכל בעל נפש לקיים ואין לנו בהם דברים זולת בם' ש לבו'ן בכו'ן התפלה שאין הכונה דוקא בכו'ן המבו'ר בשער העמידה כי האמין לי אם יעמוד

חותפות מהרץ' א ז'כ'

כי ויל' מיט' נכל חמד שטוטה כן ל'ס' ס' וטל'ז'ים ידריו' תמים' ו' מלול' טס'יל גס' כן ובלין טעיקר ופקולט מלין יכל' המלו' :

(סת) גכל פילצנו גס' לכתנו בטניינו וה ימיס ככלי'ס פיל'ום מלמלה'ס ו'ל' כ' במו שפיכ' קר'ב שטא'הה הקה'ם עדלי'ס מדלי'ס וטול'כ' ל'ס קי'יו' ס'כל' חמד י'ל' לדרכ' ל'ה'ק'י' כמדומה בסכל'ו ט'ו'ו ו'ר' וליל'יך' ס'כ'ונ'ס ולד'ך' חי'יו' הו' ס'קל' ח' .

ו'ס' ו'ס'ול'וכ' ל'ס נ'ל'מ'ס ו'ק'ן :

(ע) פ'רכ' ג'י' פ'ל'ר'יך' ב'ג'ון' ו'ס' כ' ל'ס מס'ק' ב'ק'ל'בו' ע'ל' כל' ח'ט'ר נ'מ'ה צ'ד'ו'ט'יט'ו ו'ל'י' ח'ומ'ל' י'ד'ע'י' ל'כ'ן' צ'ה' מיל'ח' ו'ט'ב'רו' ע'ל'י' ו'ה'ט' ה'ל'מ'י' צ'ד'ו'ט'יט' מ'ס ס'ס'ל'מ'ה ס'ן צ'נ'נ'י' ה'ג'ו' ו'ק'ן' צ'נ'נ'י' ג'נ'פ'ק' ס'ה'ן' ל'נו' ס'ל'כ' צ'ל'ו'ס' ל'ל'יכ'ו' ש'ו'ס' נ'פ'נ'ד'טו' י'ת'ק' כ' י'ז' ק'ומ'ל' כ' ו'ס' פ'ס'ל' ק'ומ'ה '

יעמוד כל היום בכוונה זו ויאיריך בה בתפלתו לא יגמור הפליה אחת בכוונה בתקינה כי ארוכה הארץ מרעה (על) כי אם לקדושי עליונים המפורשים מכל עניין עולם הזה די מדרחון עם בני אנשא לא הוין העומדים בחצר בית המלך הפנימי וומרדים ברומו של עולם אבל בדרך זה לאו כל מוחא סבכיל דא אשר ישוטט במחשבתו באורך הדברים המכואר שבסורש תיקון אורות עלינוים בוועי הספירות והפרצופים ועליותם מעולם לעולם לונגע פנים בפניהם :

אמנם עיקר בכוונה הפליה במנג' לי"ו, ומדובר מחשבו בשရשי המחשבה ושפוך נפשו לי"ו עד בא למדרגת בטול במצוותו וזה מדרגת התפשטות הנשמיות המכואר בש"ע. ועיקר יעני בשער הפליה פ"ז כי עיקר התפליה לכרך ברורין היינו להשליך הרע ולהעלות הטוב מן שורש נפשו בדיבוקו ובכחעלאות מס' ג' בשיפחת נפשו לי"ו בכל חזו יותר על בחזו ויקשר עצמו בקשר אמץ בק"ש ותפללה זעיר עליו יודע העולמות אשר חפצו ורצו בו בכל נפשו בטוב ובמעשה הצדיקים העובדים בלבד אמת ויבקש נפשו בשאלתו על י"ז ועל עם י"ז אשר יתגדר ויתקדש samo של הקב"ה ית"ש בכל תנועה ואבר ורעיון ויעסוק במחשבה זו בכל חזו :

אמנם סדר להכוונות בפרי ע"ח לימוד ויגע עצמו בהם למצוא בהם דבריו חפש ררכי עבדות י"ז כי נורא הוא איך להעלות נפשו רוחו ונשמו בחצונות פנימיות ומוקוף אורת נוצץ כל' נשמו אל שורש מקור מהצחים משרשי מרות ומפירות פרצופי אורת נעלמים רקין תחימין דלא אנתגין לעשו ליוציאו לבוראו למאיצלו דrangle בתר דrangle עד א"ס ב"ה לפי שכלו ומדרנתו ובן קבלנו מרבותינו. אבל בשעת התפללה עיקר היא שיפחת נפשו לי"ז בגין הבנה המתחטה לפני אבוי ודי בוה ועיין בוחר פ' בשליח במאמר המתחליל ראו כי י"ז נתן לכם את השבתה (רף ס"ג ע"ב) רבינו חייא פתח שיר המעלות ממעקים קראתיך ב"ע' וש שם חראה דרכי התפללה בכל ועיין

ובן מ"ש שם מהר"ז זל' לקיים הרבריטים מראה דצדיק צ' אמנים. ד' קדושות. י' קריישים. פאה ברכות. לדעתו השפליה גם לקשר עצמו בכל הפליה ובמלמדו בתורה ובפרט בעיסוקו בחכמתו והכל ליחד ויקשר עצמו ברוא דצדיק ויהי רודף צדקה וחסד לאחבות צדיקים ילכו מחייב אל חיל מצדק וישמע חכם וויסוף לך : ויהנה עוד לנו לדבר עם החבירים אזהרות בעניין הלימוד ומיזוג במאמרם ע' ויהי אמונה'ת ע"ך וכו' יראה י"ז הוא אוצרו בכדי שייהה יראה י' אוצרו והיא

הוספות מהרצ"א זל'

המת לכל יקלל הכל יחול כל כי סוף זה סוללה טעה כנון היל' נבר הכרמל וויס תלמל מלון יצול ושהענין לנגול פודל לדבל סרה על כמה האקיס געלי תוכה ויללה הפלל מוענות פודל גרמו כל זה הוא מגנס כסם הלקינו הותכו וועוד דזריס עתיקין יחקין ספليس רק סמאנלייס יכיו :

(על) כחוותה הדר לדרק טלמו נטרכתי טמאנטקה היל' ס"ז ילמאדו דעתה פילין יכוון כל הכוונות הילר' זל' זותר וויתר וככל הילך כל ברגע חד ווינן הילך חמאנטה يولכ ר' י

וועשה טוב

ב' 39

והיא החכמת התבליות למען השגין יראת הרוממת כנור ליעיל בשם מהר"ז ז"ל ונאמר ז"ה ר"ת ירמו לשמה במרוגל בלשון הרים אין והוא אלא לשון שמה והנה העיקר ההרגל להשגה הוא השמה ובאשר מצינו בפסקוק והי' בnnen המגן ותהי עליו וכו' ובנור היה תליי למעלה ממעתו של דוד וכו' וכו' ז"ע לעורך לרוח הקודש ונכואה עיין ברמב"ס פ"ז מהלכות יסודית התורה ונאמר עבדו את י"י בשמה ובפרא והמברא בורה הרבה בס' הזהר ובפרט בוור וחיה (דף רכ"ט ע"ב) שמה בצפרא ורננא ברמשא והנה באמת אחר תיקון חוץ שביארנו למעלה אשר צריך לדחות בכל נשבר ונרכחה אריך תיכף להמשיך עליו לשורר ולומר איזה ומר להביאו לשמה וכמו שהbabati לעיל בשם הו"ח פ'blk ולשעשע עצמו בשעווי דמלכא. להאות לי"ז חברו אשר וכחו להיות מן עברי י"י העומדים בכיתה י"ז בלילות לשורתו ולברך בשמו ועל כל הטובה אשר וכחו לידע שפלתו ולהכיר בחסרו להתרות לפניו ולבקש על נפשו ונשלח לו מאשר חטא על הנפש נפשו העולבה ואח"ז ילמור בסדר הלימוד מהאר"ז ז"ל ובפרט או לעין הזהר בספר הזהר בעין רב יותרנה לו הדעת ושם בחלקו איזהו עשיר השם בחלקו הוא הדעת כי להיפך אין עני אלא מדעת יהתדי בשמה ממש כל היום ובפרט בשעה מצוה מעשות והנה כל זה מבואר (עט) בספרים :

* **אמנון** בכלל תיבת והוא השzier לנגר עינוי חמיר שם היה ב"ה וב"ש במקצת מהר"ז ז"ל בתנאים דלעיל (עט) ואותיות והיה אהוון דשא קרייא באטור בזוהר

) הגה ורנהן אין הפ" שחשום שם חוי לנגר עינוי על הניר או עיי הקלף בדיו כתוב אבל הפט שבעינו שבכל תחוי תמיד קשר ורבוק בשם ב"ה וב"ש (עט) וכן עונדים לפניך לנגר עינוי אותן אותיות פורות באיר ולפי הכנן שעתך בן תזיר לאפומים אותיות אש לבנה או שחורה או ירוקה או אדומה לפי מודה המרכיבה וח"ז לא תנשם גם בזה כי יש אש שורף ויש אש מקרר בדיאטה בבריות

הוספות מהרץ"א ז'ל

תורת קהמת וכיוון צוז ומפע"כ ממוקב ליזות מרווח טמיס טל פניו ומלחלה לתמייל לטעמו דבליס אקלר חקלון תומאס :
(עט) ודעת דיסנו בכחבי הקל"י ז"ל סימלי' כלול סס סויס לידט מסיקן סולס נקמתו וגס לדעת צחיש חזות פטס ח"ז ודען דכתב בספר תולדות יעקב יוסף חס ליטו יוכל לזריר כסס נס יתקסק טעמו בלאו כי זס קויל קלקח חזוקה גת מלך נאכ"י לך ייחזק כבדרי פורה פטס בפסקוק וזה ופעס נפסוק זה מד סיקס יוכל לזריר כהונן :

(עט) קרכ הדריך צוז ואלוי סקפן מוטולס קי"תי מקומות ע"ז ולכליות למורייס לפסי חנטוי כרימטו סיוקירו צוז הכל חיין כדי למחות על כן נס למכתה דרכ וס לאמן כי מונכ שיסו וכו' ומיל בלבו צלוס כדבל נעריך למוחטן והידי דמי לין מורה טכני גו"ז ונכ"ז והק"ס והבל נאן נס

זי בכל מוטס שנכו מחייבנו ניכר יומת גודלה במליל ב"ס וב"ס וחין די בטבודת טולס שלטטה ממנו רקסמי זס נמקכלייס ילו ויבינו בנטה מעלה הק"י כמוני כמוסט יטזרו נס"י סטצענו נס גמפל געל ח"ק מיטילד האקלר ריש נחנן נכון סטאל וסינ משכמ שכמי המלך סקואו סולט על ביט בסכל ולס ידע יומר עד סוליטטו יותל ווילר בכל פטס וגנן מהל' :

(עט) חמתה כבן קדרס סטאמחה טויל כלל בגודל לתוכה ולמפללה וככדי כטצענו מוש בטיענו אך לסיטום סרלהימי געל ידי וס התווים נטנמס כמה לאנטיס. גטלי ובכל מעסוק גהוילות ודכרים גטליים ידעת פדשו חייני ולכלי עמעולס נס סימה זום כוונת גולדקיס רק בטמחת כלב גענוזה וטיל טכני גו"ז ונכ"ז והק"ס והבל נאן נס

עשה טוב

בזהר ע"פ עלה אליו ההורת והיה שם כי ירמו ליה תמידית שלא הפסיק
ווחו מסוגל אשר בהגעה לך ח"ז איה צער בבן בכא איה מעשה לירך או מחשבה
בלתי טהור או בהשתף עצמן בצערן של ישראל איך הם מעוניים ורוחפים ובכח
השם הזה לא חפול ממרוגנן ח"ז לקטנות להחזרך דין ח"ז והיה בתוייך כמו
ר"ע שחק כשותיה רואה שעול יוצאה מבית קדרשי הקדרשים ור"ל והוא והיה בתוייך
תחא. אمن אופני השם' ראשונה תה' בשעת התבוננות תשמה בחלקך על אשר
חנן יי' לך דעתה לשמה ב תורה ובעורה ומצוות ומעש"ט ובפרט שמחה מן אהבת
חכירים אשר בהחזרך עם החכמים החכירים יהו: לך תעונג ושמחה אין שמחה
גדולה מוה אבל לא תה' השמחה כי אם בנחת וחסוך ברברים עם החכירים מן
הורה וחכמת אמרת לעצה עמוקה לבב איש להתייעץ בררכי עבורת השם ולודחיק
משמעותו ורחה ואש ורחל ר"ל ור"ל :

אמונת ודרשו ר"ל בפ' במה מדליקין ששאלין תחולת לארם ברין נשאת ונחת
באמונה והנה זולת הפשט עוד ירמו ישיא וויתן כל בר דעת באמונה
היאנו

ביבית טנוה וע"ז נאמר ויראת מלאיחיך והחכם עיניו בראשו ר' למשכיל והולך חמים לא כמו שפתפשט
המנגה שכותבן שם הייתה על התניין או על הקלף ומתקבלין בו ויזא מות חורב' לפניו עם שטובי
شمוקים ותמונה יי' יכול וועגר על כי לא רואתם כל תמונה וכמות החכם אפי' בקורהו בתורה מציר
עצמו אש שחורה ע"ג אש לבנה ומתרדא ומתחפה מפני שמו ב"ה באמור ומפני שמי נחת הוא מנה
עד נתפשט המנגה שכותבן שם' בעקב אדרום או יורך ומציירם אצל השם חות וצורות מכוברים
וקורין לזה מנורת וכותכין השם שלא בתמונה אותיות אשר כבר קרא תנור בדור (פ' אחריו ר' ס"ה)
וקורא עליהם כי דבר יי' בזה רחמנא לשובן ושוחקון את השם לפניו העמוד על העז או על האבן
בכיה"ב וצובען אותו בסופית' דרכה או דכטפא או לחים כי לא חזו ליירה דרשמא קידושא לבן
ראו לבל בעל נפש לבטל המנגה הגרווע החווא אשר נהפטש בזמננו זה לחדרן ויריעתם אין מנדל להם
ותימת על כל הגודלים שלא מיטחו בזה כי פשטו העם קרובות בזה לטעות גמור ולקיים בנטאות ח"ז
ואם צות הארי"ז ולציוו שם היה בזה לנדר עיניו הנה צוה שיכתחו לפסק שיטוי וכור לא נמצא
בזה להאר"ז ול שוב הראה לי אשר מן התלכידים שהגאנן בעל פני יהושע ז"ל במס' גיטין (ר' ר' ע"ב)
קורא תנור על זה באמרו שהוא נגר הגמ' ר' הנזיקין ר' הנזיקין לתינוק עי"ש ועיין בטעז
ליוז"ר ר' פ"ג ונחנני מادر והארכתי בזה מהמת באך לבי אשר ראיית שערורי ואין איש שם על לב
הרחמן יטלח וכופר לאיגום יורדים:

הימנעות מהרצ"א ז"

קסס נוכיר פרט חד לנטודען ולганנות כל חכמי ברים נזקיס בז' וכנה סולחנו
בטעין פולכת ט"ק סקטולס סקטוליס סקטוליס טטהולס פטהולס פטהולס
סוח ר' רק. בלא"ק מדרשו לירידי טטהולס פטהולס סוח
בכל לeson ומלילא חיללה נפקל בז' (גנס
שירענמי סיט מקוס לבעל דין נחלוק מודכבי
ספ"ך זי"ד אל"מ לטהורי בפלפלן הצעל
הין דעתני נוחה בז' רק יס לי נהוכות
בעל יוסף ויקרא יוסף סט סככל מוכה
כי נטה ללקיס וו' צלע נכתכ מכתה אל"מ נזק
לפקול צוז ווועט מגמלען צלען כל מוקס
אַסְכָּלִם קָסָס מְלֻיָּה מְלֻיָּה וְכָעֹזֶקְיָה

ויעשה טוב

היינו כל המומ'ת יהיה באמונה בסוד האמוני הוא מرت מלכות שלמעל' נקראת אמונה ויהי אמן את הרסה הוא אמן והוא אמונה כנורע. וכל אשר הוא עשו ודבר ורואה ושמע נושא ונוטן יהוה הכל בסוד האמונה באשר ישא האמן את היונק ואיןו מסיר מחשבתו ממנו אף רגע בר ציריך הארים ירא י"י להיות כל משאו ומתנה בסוד האמונה והטעם נושא ונוטן נראה חיסוך ציריך בטעם הח' נושא את עצמו ונוחן מצד הדעת. והדרעת נוטן בטעם נוטן לחם לכל בשר (עכ) וסור לחם הוא הוקבא כאמור כי אם הלחם אשר הוא אוכל וכל בשור יסוד ומלבות מיחות יסוד ומלבות אי נמי הלחם הוא סוד המוחין ב' היהות וכל בשור יסוד ומלבות כי כל ביסוד ובשר הוא מלוכה (עכ) והנה באמצעות הציריך משתמש תמיר מעולם ועלם בתחלת נושא הדינו שנגניה כל מעשיו לשמים ועיז' הוא נוטן בח וממשן חיות לכל הנבראים וזהו באמונ'ה כי אם'ן מן אמונה סודו היה' אַדְנִי' וו'ה מן אמונה

הם רשם בכללות השם כנורע :

ואמנם עוד בסוד אמונה'ת שלא היה' אצל הרבר בספק וייה מקשך בו אויה קושיא וספק וטעם אמונה'ת בטעם ותקחו יתר במקום נאמ'ן וגם נאמ'ן רוח מכפה רבר היינו שיחיה הרבר אצליו לוראי זיהיה לו לברו ולא יבזו ורים יענו כאמור בראש אדר' ר' פטה ואמר הולך רכבל מגלה סוד ונאמן רוח מכפה רבר הולך הולך האי קריא קשיא וכז' איש רכבל מכע'ל מאו הולך אלא מען דלא אהית שב ברוח' ולא מהימנא בהאי מלא רוחם ואיל בגני' בחירותא במיא עד רוחו לי' לבך מ'ט משום רלית רוח' רוחא רקומה אבל מאן דרוח' רוחא דקיומא בי' כתיב ונאמן רוח מכפה רבר ונאמן רוח קיומא כמו הינו שאין בוראי אצלו וככל עת שאמר האי מלא רשם אoil בינויה בחירותא גוי מיא הינו שאין מאמין באמון' מסתפק ושותאל לירע הכל בשכלו ורבך אשר לא ישיג במוחו ושבלו אינו מאמין שלמה ובסבילה והוא הולך רכבל שאין הרבר מתקיים אצלו הולך בקרבו אם להאמין ולבן מגלה סוד רוחה לחוץ כמו מגלה ערויות ר' אבל נאם רוח קיומא רוחה שמאמין מה שאינו משיג זה היא תכליות הסוד ותכליות הירעה ולהו אינו מגלה סוד כי ירע אשר אינו ירע ואין לו מה למוכר והוא כל' מלא מחוק אחר שבדעתו הוא רק מכל כי מה פשפת מה מצאת :

זהה אחוי כלל גדול בחכמה זו אשר ירע שאינו ירע כי באמצעות תכלית החכמה השוכבה ומע'ט. וכל היום בידרא י"י וזה תכליות רוחה ירע שאינו ירע .

מחמת שפלה עצמו ונדרות היבורא כל עלמי :

וינהה איך נכח היראה או עובדא מן ספור הפרטופים ברכבי הוהר בשני אדרות וברכבי הארץ' ר' כל מבוואר אצלנו כי רך משל סוד פריצוףABA הוא הוכח' ?זרצוף

הויפות מהרצ'א ז'

פניהם כי לרמי וכו' אבל זה מה טנרט' וככל ידעט כי כס פטלון נינט' וכון' וככס סטלון נס'ט' מ'ינו נוון ומליט' נומ'ט' מעין כספ' צרכ' ע' :

(עכ) הכל קלחן צו טלאס רק נט' מעין (עכ) קלחן צו טלאס רק נט' :

(עכ) כס פטלון נוון מ'ינו כס פטלון נוון :

ול' נכט' מ'נמ'ת ח'ט'ל' ודוק :

(עכ) נ"ל טוד נוון טיפת כס'ר' סמאנ'ס קודץ מבטלן מלכומ' ביטח' להוס יטנטן' נוכן' וכו' כי נוכן' נינט' כס פטלון דמ'ג

וועשה טוב

ופרץוף אמא הוא. הבינה חשובה עלאה ומבראדור אצלינו בפסקוק הון יראת יי' חכמה (יראה הרוממות) וסור מרע' בינה נמציא כשאנו קורין חכמה פרצוף אבל כוונתנו ליראה יי' הפניות ובקראיינו בינה פרצוף אמא כוונתנו לסור מרע' היא התשובה עלאה וכן בר"ט פרשת נשא כי תורה ומצוה הם זוג' ברא וברתא ואם תשאול למה לנו לנכנותו בשם פרצוף תרע' כי צורך כל עובדא דהינו החכמה היא היראה והבינה הי' התשובה סור מרע' צרך פרצוף אדרש שיעור קומה שלימה ברט'ח איברים ושט'ה נידרים עי' תריה היראה מפוזנה ולא תהיה בגולם כרכיב ופנוי האדם להנה ולא תריה נקודה כי הנקדוה היא באפס גולם ואחריך ליראה קומה שלימה מוחנן ליראה יומין ושמאל וגוף וברית וירכין ושוקין ויש לכל הבחן' דרגין ידיעין לעופק חכמה זו מה הוא ראש אבא הינו היראה לחזור בромמות אליה בחכמה המצוירות בעולמות עליונים צירום דקים צירא רמשכנא וצירום מן חכמה שלמה במקדרש ראשון וצירום בנין העתיד ביחסיאל והכל האיך ליראה מגודלו ית'ש ב'ה ובן ידי היראה ליטין ושמאל וכדומה יד ימין ליראה להוכיח עצמו בחוכחת מוסר השכל לאחבה בכל כח וכן יד שמאל בחוכחת טנולה בנבורה ויטרין לקבל על עצמו כאשר יסר איש את בנו וכן תדין ע"ז אחר העיון בכל הפרצופים בחשובה ומע'ש (עמך) והנה כל המדינות הלויין בשמו יהודו ב'ה וב'ש קוץ העליון של היהוד רומי לפרט צורך אריך סור האין' הנעלם מעין כל חי (ולדרבי העבודה ממדרגות אין' היא הבנייה האמיתית בראורא בהיקנים בתרא' עלאה ע"ג דאריו אור קדרמן אור צח אויר מצחצח אוכם איהו קרט עלת העלות צ'בו) ונוף הירוד רומי לפרט צוכה אבא היראה הרוממות זה' ראשונה לאמא תשובה עלאה וזה להברא וברתא תורה ומצוות וכחים תלויים כל העולמות וכל הנשומות כאשר תראה אחי' כשתבא בשעריהם וכוראי התהו למטעמים עד אין' שיעור כמה עבורה וחקר אלהי תמצא בשכליות נפלאים בפרצופים הכל לצורך חכמה עבורה וחשיגם השנת דעת שלימה ונפש חפה וכן בעניין הוווגים הכל היא דרכי העבודה להמתיק הדינים במזוני ווונו מרות וצנורות יחו'ר' שמותיו ב'ה וב'ש ליחדם למחיי אחד באחד :

ואם תאמר למה אנו מכנים לשם פרצוף זוג' וכדומה אחר שהוא הכל שכליות ודרגות העבודה שבבלב נאמר כל לדרגא בשמה הידוע בברבי הארי' זל' דע אילו לא הינו מכנים לא היה יכול שכל אנושי אילו יהיה אלף שנים לביר ולהתפשט עצמו לא בדברו ולא במחשבה לתהום דרכי מחשבתו ית'ש לעובדו בלבד הנלבב בלב כל חכם לכ וכל הדרבים שאנו מכנים הוא רק כמו דבר צורי בחר המלכות בראשומים וצירום דקים אשר כל דבר ונקודה שבו נרשם על גודלו ית'ש בערך ותפארתו וכל מעשיו כן כל הדרבים שאנו מכנים פרצוף או זוג' הוא הכל לדמות הצורה לויזרה בראותא במדרש שוחר טוב בפ' כי שימוש ומגן יי' אלהים ר' חזקיה בר' חייא אמר

הוספות מהרצ'א ז'ך

חותנגלו דין כחוצננו ודין וגס דין כל סדר בטובות בכל מטה יומך וו'ה ג' געטלות ניקנס כחד מקלחו מלקל עיין מג'ט פלצת וו'ה :
 (עמ') לר' ני' קהילך בכלהן דרכך . ותק' על סכת' יומך רק מפה נלהון . ומלל' צל דרב סולד נולד עט כל מדות הלא' וו'ה' וכיו'ן וכל מוד' קוח' בכח ומקי' ר' נק'ו' וכלהה כעםגעטך גמדותיו כדנכים סל'ינט כל חמת כל שחכמ' סונכנת על קועכ' העכוזה לפקולט' קמצל' יט' לו מdat חסבך רק נק'ו' כל עוד קיוסף שחכמ' קקדוקה כלמת יצע' טהיר'ה ומ' קהילך

וועשה טוב

ככ 48

אמר אשריהם הצדיקים שהם מודים הצורה ליווצרה והנטיע' לנוטע' ע"ש ובהור הצורה יוטעו' לכמה אלפים מדרגות אשר אין הפה יכול לתפות והשכל להשיג (עיין בס' ח'ות פרק י' משער היזור) ולכל טרנה ולכל צורה צורת ארם שלם בקומה שלמה וכל זה לצורך העבורה ואין להאריך תבין כל זה מעצמן בלומד ועוסק בחכמה הנוראה הזאת :

וזהנה אхи כל השנות השכליות שתשיג בצורות העליונות לעברת האל (עיין ברמב"ס) אם תוכה ויהי י"י בעורך לכנים בשלום ותצא בשלום (עמ') ציריך שתדרע בכל העולמות אשר אתה מושג בשכלך לצורך העבורה יש עליהם רבוואות: עלמות אשר לא תוכל להשיג ולית מחשבה הפיסא בהם כלל ויש צירום עליונים במציאות הו' ב"ה וב"ש פרצופים שכליים העומדים בראשו של עולם קשורים בשמותיו ב"ה וב"ש ולא זה בלבד השכליות שתוכל להשיג לדרכי העבורה היא שאנו מכנים ומדרמים אמנים מהה נמצאים בפועל רוחני ורק מן הרקה אשר לא ידעת ולא תשנן מהותם אמנים עיקר אצילות פרצופים אורות עליונים אלו ע"י התורה בראקמן אשר מהם נתקח לעבורה את י"י אלהינו ער א"ס ב"ה דרגא בתור דרגא כמו שיתבאר להבא :

זהנה הכלית הדרוע במה שהרשות להבונן כי אין לך עסוק בנסתרות שאי אפשר לשום נברא להשיג כי מה שתשיג תרע כי הוא כמו הנשמה אחר שמצוצט אלהות בשכלך וכל הדרבים אשר תשיג ותצייר לך והתאמיר בו כגון שהאמיר פרצוף אבא הוא היראה הרוממת ואחר שהוא מושג אצלך בשכלך יש לרבר נבול וחיליל' לשום נבול במדורי' אמנים בזודך ומכוך אשר הם נמצאים ונסתרים בלחוי מושגים מהותם ומציאותם לשום נברא גם השכל הוה יש עליון שביל יותר מאשר לא תוכל להשינו ולרדת לעומקו (כנ"ל וזה סוד ואבלתם ישן נושן ומתרגם עתיקה רותיקון כי עתיקה מל' וויתק משם כי הוא נעהק מן השגה האנושית ונוגזאת השגה היא גם כן בלאי מושגן) עד בלאי נבול ותכלית א"ס ב"ה וב"ש וכאשר תעמיק בעניין זה או תצליח ואו תשביל ותליך למעלה והוא סוד אמונה' כי דבר שהascal משיג לא נקרא אמונה כי אם משפט אבל מה שאינו השכל משיג נקרא אמונה להאמין במה שאינו יודע ואני שומע אבל אני מאמין אשר האין' הוא י"ש ננד האין' שעל נבוי בנובר בתפלת אל' בריש תקוניים וכמה לבושין תקונה להון דאתקריאו גוףין לבושין דטספין עליזון והנה זה הוא ענין נשאות ונחת באמונה שלא האמר אשר שום דבר רק בסוד האמונה לבירה ואחר כל היגיונות הדר שאי אפשר להשיג אם כן למה לך לינע עצמן ולישא וליתן האמין חיקף בלא ידיעת החכמה לאות בא בעל המאמץ להרחק וזה הדעת ולמה כי אחר היגיינה ומום יוטעם לך הרבר כי לא יגעה ומצאי א'

הומפות מהרצ'א ז"

ההפקה למקוס כקליפה ע"כ מוליך בקומו י'ין סדרב' כל שאל סמדות וגס ידעתי דברים לרוייס חיללה ובטיה ומלהות לה' כל פצעל ימגע חומס וכן מידי יספיק לג' יונן כי לס' מפה למון :
 פצעל סכל יטעג ברכרי לרכ' נ' שעל נבוי בנובר בתפלת ח' ז' אהבה גתאות כלכל ג' סתדרל להסתפטע חמ' אהבה הקוזסה על כל שטח כנוק' להמתזון כל טה ננדולם סי' ולח' ס' ולח' פוך מיטג' ומלהת טל ברכיו וכיו' ס' כלה' נטה' צוות יטסוס מנקודה פרנ' ווקוד' להכח בירלה וירחה לה' הא' וכמאל' למיז' קה' פט' לה' נטה' מכוון דרכ' בטבודה מגלי

יעשה טוב

אל האמין ומבואר אצלינו הגם שאנו דואים כמה מזיאות אשר לא עטל בו ונאמר אשרי אדם מצא חכמה. אבל תאمين כי נוח לאכדה אחר שלא נתיגע בו וחריו הוא. אבלו לא מצאי אחר שנابر ממנו ויר' עם אל תאמין במו ותקעתו יתר במקום נאמן ורי בזה. ובזה תבין אמונה עלונה כמה עמוקה ורחבה מני ים ועליה עומד הכל וצריך באמונתו יהיה ביהורי שמותיו אמן :

והנה הארכתי בכל זה. כי ראוי לחייב חכמי הדור אשר לokedים ופסבירים כל רברוי הוחר והארdot ורבבי הארץ ז' ולהרבר כפרצופים אב"ע ואמרם כי זה כל ע"ד משל וחדרות וחכמה לעבודת האל ומצבידים ענינים על ירי משל בחקירות השכל ומצויאן הרברות מהויתן לקרב הכל אל שכל החושי כמו שרائي מי שבת לקרב אל השכל דרל"א וכדורמה דבריהם העמידים ברומו של עולם ואנו לא בן עמו ובכלתי מטורי נב"ט להרחק מדעת זו מהויא הרבר מפשטן והויתן אל השכל האנושי כי בזה נשג וקרוב ח"ז למשעה אחר רחמנא לשובן אבל צירק להאמן בג"ל אשדר כל הטפורים מן הארות וס"ד ורבבי הארץ ז' הכל הווים ונמצאים אורות רוחניות דקים מושנים בצורות המרכבה לווי הראות לבני רוחה ק' והងיאיות כמו שבת טמב"ס ז' המכ"ל ויש אוורות רבים מקובלים אצלינו אשר לא ישיג שם נביא וחוזה טופרש ומובREL מכל רעיון מתעלם מן ההעלם אל העלם יותר פנימי יותר עליון ובאמת ונעלמה מעין כל חי וגס מעוף השדים נסתירה ולמה להם לחכמים האלה להציגו דבריהם עליונים צורים דקים למשיל משל חזוי בשכל נס אנושי. וכי בעורה ומשנה רבינו בעניין דרל"א אשר אין אנו יורעים איזה ברורין בורר לעצמו מן עולם הנקורים ומפני איזה בח' מ"ה וב"ז בורר לעצמו עין בשער עתיק ושורש מ"ה וב"ז מבוא מפולש לעברות האל במוען המרות וצנורות הקדושה לייחורי שמותיו ב"ה וב"ש בא וראה אשר הרתק הארץ ז' ול למוד ספרי הקבלה אשר אחר הרמב"ז ז' כי על שכל אנושי הם בנויים ע"ב וזה החבמה הקירה אמרנו לך דבר אשר השכל משיג בעניין אלהות מצומצם זה בשלבו וקרוב היא להגשה ע"ב אchi הוחר והוחר מן החקירות והמשל בעניין אלהות להסביר אל השכל האנושי. אם לא מן הרב אשר ידעת כי הוא למד מה שיתה הרטק מותה כי על שכל האנושי קרוב לטעות. ובבר אמר שלמה בחכמו היה עלה ביד שכור ושל בפי כסילים. ובגמר' בשמדמה לפעמים מלאה למלאה טקשין הוא לא רמי אלא להא ואיך תרמה. במשל שעפ"י שכך דלמא לא רמי המשך

הוספות מהרצ"א ז'

אבל עוד חומר לך ספקת וטעמ' יריד מהיקום בלו' עניין מוקצל סינדרנו סכך כככל כככל נפשי ולו יקסה לך כלום מה זה לך יוקצה לנו ומה סמקבליס ארחיםוניים לךסא לך למס מכיס נזרות טליות זכרכו בלטנות חמליס גנון ספר קככל זכרכי סמליס וצעלי הוסף דכרכו בלטנות מהר' וקאלא בלטן מהר' ומן הלאה ז' כל ככליים מהר' כי חלק ומגן הלאה ז' כל ככליים מהר' כי חלק פולק למוקס חדך רק כל חמץ כלכית זכרכי סמלה וסמלים כבנין חמל וקאלא בלטן חמץ ומגן הלאה ז' כל ככליים מהר' כי קבב מזימות במעין מוצכל שוכן' ז' ומתקון יפסיט קבב מזימות במעין מוצכל שוכן' ז' ומתקון יפסיט כבב מזימות במעין מוצכל שוכן' ז' ומתקון יפסיט תגלמיי הצעט ט' זלה ס' טובניט על מלכ"ז וקוטב זה :

זיעשה טוב

בג' 45

המשל אל הנמשל. כי באורות רוחניים אדריך להיות קולע אל השערת ולא יחטא. ע"כ תהא נוהר מלכבל המכברת בדרך משל וחקירה כ"א מבعلي רוח"ק המקובל פ"א"פ כמו רבינוינו בעלי המדרש והבעש"ט נב"מ ותלמידו מוהר"ר ד"ב וחביריו היו מוחזקים דעויilo ונפקנו. ולא כמו שנתקבש בדור הזה בענין החכמתו והסברות בדרך משל וכן קבליותינו ומוריו והדברים המוסכדים בשכל קרוב לבלב המשחבה. ואתה דע לך והרחק מהו שלא תקלקל מוחץ והואיות כישוכב לבב ים. אבל עיקר לילך וללהשין ברוא דיהודה ואזרופי שמהווים ית"ש כי הוא תכילת הרוחה החכמה לייחד שמו ב"ה וב"ש וכדאיתא בשער יהודים אשר אין העוגן לשכינה בגלוות (פ) כי אם ע"י הוחדים :

עוד בעניין נשאה ונחת באמונה. שלא היה אחוי פרתי יאמין לכל דבר (פל) אף' לרבות מובחן ומפורנס אפילו יהוה דומה הרבה למלך י"י צבאות לא תאמין לשום עובדא ומעש' לנחותו אחריו שום דרך רק מעשה עד שתדרוך עצמן בכל תנוועה אשר ראיית לרבק ותהייה נושא ונחת בדרכו מאייה טעם ושורש מה אשר עשה הרוב הנעטו ומעשה זו. הגם שהתנוועה ובעורות רבך הוטב בעינך ויש לך הנאה הימנה כי מלחמת אהבתך רבך יש להתנוועה חן בעיניך גם על זה אטר בספר נועם אלימלך שהדבר כמי פסל ח"ז ר"ל לעשות התנוועה דוגמת התנוועת רבך. וזה מפורנס לחסידים ואנשי מעשה. אבל אם אתה נושא ונחת והתנוועה יש לה טעם מן התורה. וכוונת הרציה

הומפות מהרצ"א ז"ר

(פ) וודאי לאטזון דברים כללים טהורות ערליוניס פרומיאיס למקל מסליס ודלי' חסוכו. רק בסלמיין אסק סול' בלוחיות דבל ויעג'ו"ר עי"ש ד"פ מ"ב סקו סוף רפ"ח סוד ח"ג כל"ל : הכא סוכאל אס' זה מעולם לטולס עד צו'ו לטולס הס' כן נקרו פטירול והגדול מיס סמתנדל הוולד ונפרט כלל פנס מספלומת נקרע נבכו. ולמקל געלוות טליוניס טיטול קומה כ"ך פלונז כי סול' בנימ' כ"פ גרא"ך (וכמ"ש בע"ח) ונוליה לי בטענס כי ס"ק פלאכט' צוז נקרך בתוך זה כנודע. הכא סטאל אקס' כוז נס צפוש"ז לקלום לטיטול קומה גטימות פליונז וכילוד כוז מקיט לכל האקל ובעבור זה למ' יוקא'ה לנו לטמה נוכך בתורה רק יודויס גטמייס ולט' רוחניים לך'ך דצחים טום' לפיק.

(פל) הרבה כ"ג היליך צוז וצפטייס יוקק ווּתְעַתִּיק לך'ך דכלי' קרמץ'ס צפrik טשיעי מהלכות יסודי התולס קלכח ג' חס' יהמר לך'ך נג'יון סלודע לנו טיזו'ן נגיון (דייטו' סילהתם לנו מוקודס לנו טזומ'ה נגיון) לטענו על חחתה קומת צמוך'ל (צמחי'ל) סיל'ת'ס ג'ס' ג'ס' לאט'ס פיריד'ס מן אט'ס' לרוות פני מבל. ע"כ נקרו סלטן לטון סקד'ס סכל לדבirs ולבונס חילס רק מקדשי דרבינו. ומיין כל זוז סכל'ס' ומבן כי דרבינו. נכווים וכחדר טט'וס מען' קח'יס

וינט' לך'ן זין' וטאכונן:

ענוג

הרוציה עפ"י התורה. או תעשה כמ"ש למען תשכילה את כל אשר תעשה ובפרט אם ראות אשר הרב עושה לעצמו איזה דבר שלא בדרך הדורש בכך שביעולם לכל היותר המעשה. אם מאוחר ומן תפללה ומשנה הזמן שקבעו החכמים לכל דבר שביעולם לכל המעשה אפילו וממן סעודה ת"ח הנג שחרב הוא צדיק ומפורס לא העבור אתה על דבריו חכמים ח"ז אף על תנוצה אחת. והרב הצדק שעושה אפשר בהוראה שעה ואפשר לפ"ג גנות וכחונו הוא עושה עפ"י משקל בראותו וצריך אתה לדונו לכך וכותה חוליה

הומפות מהרצ"א ז"ל

ונעד. ומתנוֹן אתה נעלט נילין גROL. ס"ל
המכבש למספר כדי זה מזוגת מילין הילוּן
וזמן מזע"ז. והוא טיטה הדרך לפי עצה
(ס"ינו טולמל פגביין צפ"י) טנתה מפני מקום
לטבר על זה לפי טטה האל מלוחה טנטוינו
וועפי מטה חכון לעד) כנון הל' בכר סכל מל
סקליך טולה צחון וכו' ומפני טטה נטייל
מלוא נטפוש לו וכו' ואלו טבלו אה לילו
חץ נעקור מ"ט בתורה פון טולה וכו' טיס
חומר נון נילמאר הילו הקליק צחון לטולס
וכו' האל אה כי להיליך טיס צחון צדרל
וי וכו'. ואלה יאלמר הנקיב סאדבר נעקור
לטולס מיטהו באנק. וכן אה טוקל צדרל
על מודוט מפי האמתה. אה טהדר בזין מדיני
הטורה טפקס נוֹה לו סדרין קר טוה. ואכליה
צדורי פלוני. הרי זה נבי טקל ויחנק הף
על פי טנטה אהות. טאטי בף לאכחים אה
סטומרה טהמלה לה בקמים טוח וכו' ואפי'
עטה הוויה ומופתים גדולים מ"ל ועיינ' כ"

בדרכיו בתקרמו למקה ונבנ' תורה ודידי
בכל זאת הפליא נמייה האמה טנטה לנו כבל
להותם ומופתים. ונתלה מטה נטומה נבייה
טלית נט"ט מזוה לנטוע הילו לטרבר על
רכב מרכבי הדרה. וו"כ ג"כ ג'ומויו סרך
שוֹה לפי טטה האל נמי טהויה מטה למיטו
במלה הנטויה חלייה נטומו הילו לטביה
הה פ"י יהיטלו לפי טטה וווע סנטויאו ח"ל
לפעמים עבילה לטמעה. סבב זה לה מיקרי
טובר כי זה הול מזפת בתורה כמו טליה
לאו בט"ט בתורתו להלן טכת מיפוי פיקום
נטטה וווע מלה מטה סטורה :

ומערכה הדרברה וירום לי כי גות נון
יבוזו. ואכליה הילו ידע. אלר
מדומות מקרוב הילו חמלי שדע' וסתילו נטולס
לטכל גלה"ר וגנות גמלי תוכה צפק קפל

טבער על דת כליל' בכ"ר סכל מל שמט לנו
המכבש נטע"ז. והוא טיטה הדרך לפי עצה
ס"ינו טולמל פגביין צפ"י טנתה מפני מקום
לטבר על זה לפי טטה האל מלוחה טנטוינו
וועפי מטה חכון לעד) כנון הל' בכר סכל מל
סקליך טולה צחון וכו' ומפני טטה נטייל
מלוא נטפוש לו וכו' ואלו טבלו אה לילו
חץ נעקור מ"ט בתורה פון טולה וכו' טיס
חומר נון נילמאר הילו הקליק צחון לטולס
וכו' האל אה כי להיליך טיס צחון צדרל
וי וכו'. ואלה יאלמר הנקיב סאדבר נעקור
לטולס מיטהו באנק. וכך אה טוקל צדרל
על מודוט מפי האמתה. אה טהדר בזין מדיני
הטורה טפקס נוֹה לו סדרין קר טוה. ואכליה
צדורי פלוני. הרי זה נבי טקל ויחנק הף
על פי טנטה אהות. טאטי בף לאכחים אה
סטומרה טהמלה לה בקמים טוח וכו' ואפי'
עטה הוויה ומופתים גדולים מ"ל ועיינ' כ"

וישנה טוב

בד 47

וחיללה ח' להרהר אחריו. אבל אתה לא העשה במעשהיהם ננד התורה עד שתשא ותתע עמו על מה ולמה הוא עושה כן. וכאשר יורה לך טעם עפ"י התורה ויסביר לך הרבר ויכנסו דבוריו באוניר אחר שתחקור בעניין או תאמין וולת זאת לא תאמין אף אמר לך שקבל מאליהם אל תאמין לו ולא תשמע לו וכבר אמרו אם יבוא אליו יאמר חולצין וכו' אין שומעין לו ואפי' לא ננד תקנת חכמים בלבד לא תשמע לו. ת"ל ית' שעלי גלויל האמתים כמו בעל הוהר והרמב"ן וחבריו והאר"ז ולב והבעש"ט לא אמרו לנו דבר אחד ננד דבר הגمرا בתלמוד אפילו כל השווא. אכן אхи הוהר בזה וזה הוא תכלית גושא ונותן באמונה ובזה שלום לך. וזה מבוא גדול ^{ח'חכתה}

הוספות מהרצ"א ז"ל

כל דבריו מה ברכוס"ק כי גמרא' כנendo נצפת פרך במה בסמס שחלמל סקכ"ה למדת סדרין גלי וירוט לפניו קהיפילו כי לא לדיוקים רקודים סלון מוכחים יהומת סדרין לפני סקכ"ה מוכחה מכח הרמה מרת סדרין לפני סקכ"ה רבס"ע חס לפניך גלי לפניהם מי גלי. מיד חמל סקכ"ה וממקראי תħל. ואחמי חז"ל הללו סהמנים קיימיו לת סטולס כליה מה' ומד ת' (וע"כ נקלות מקדטי"ס טקדטו רכה וסקטה ערפו זו מלה פלרסמו. הכל קודס סהוכימו בינו בין טליתם ממש סקסט פנימים חללה לדייטו ברכיס יסח מי טיסה. בפרט בסקלרים וכוצים הצל מויילים בטלוי לה"ר. זה"כ בלהמת מגדי לסתים במשיח גפ"י נעל סגדולים הצל במלחם פה סקל טאלת לאס סדרכ טה (והם יהמל הצל מלמר הלהג נערוך סוקה צבם טליה נמל דרכ בלהט נסמן ולסיות מה"ה ומבען הצל נחמן זה בלהמונס טלים שכך סענינים נכוו נדעתה שיזל וטה זה סיון בידיעתו יט' וביחירת סהדים חיון רעדת סהדים מנקת טהיר תלך ועניין ידיעת סהדים לו יטה ברכוס"ק. הצל בלהט סהדים בדיאת הלהט לנו עד מצפט סביחין ופסנן) וסהמאות לוח הדר ילהה לטוינס ווי' ולהה ללהב"ע"כ זי' למלה"ד מוקס לומר לפניות מי גלי בסס ציוו נטלי רוס"ק סקיעו חותם סתוליה מה' ועד מ' ואלה מתקפה ה"כ לפ"ז' לה נדע מלהמלס כסם בזוזס וכו' קר מלה סלה נחמל דרכ בלהט נסמן מהין נדע קלה ישמשו בז' אלף רוז"ק לה מהין לידיעת זמ"כ סכל הנטוי כ"ל דוה קרי לאס סוכיהם להט חכינו כמה פנימים כבב' ולה קיבל ממנה היו מלה קוב סלה להוכיהם (ועין בז' יג' מות פ' סכל ע"ז סחביו לה קיבל תוכחה ה' לאס ס"ל

מד שיחוץ למוטב. ועי"ס נעד מה סנקראט לה"ד גודל טנוקו בפ"י הצל מסמר טלית רלהט הדרם:

וזנגה יידי הנשים מסיכון יסח טימר נלהט למפל ברכיס בוגנות כל חכיו גמוך קסל וודס ולקלנו ולכזוטו הפי' יסח פחות בפחומות. אלם לע' זוכית הווע במלחה כמס פטמייס בינו בין עמו. ובדין רכה וסקטה ערפו זו מלה פלרסמו. הכל קודס סהוכימו בינו בין טליתם ממש סקסט פנימים חללה לדייטו ברכיס יסח מי טיסה. בפרט בסקלרים וכוצים הצל מויילים בטלוי לה"ר. זה"כ בלהמת מגדי לסתים במשיח גפ"י נעל סגדולים הצל במלחם פה סקל טאלת לאס סדרכ טה (והם יהמל הצל מלמר הלהג נערוך סוקה צבם טליה נמל דרכ בלהט נסמן ולסיות מה"ה ומבען הצל נחמן זה בלהמונס טלים שכך סענינים נכוו נדעתה שיזל וטה זה סיון בידיעתו יט' וביחירת סהדים חיון רעדת סהדים מנקת טהיר תלך ועניין ידיעת סהדים לו יטה ברכוס"ק. הצל בלהט סהדים בדיאת הלהט לנו עד מצפט סביחין ופסנן) וסהמאות לוח הדר ילהה לטוינס ווי' ולהה ללהב"ע"כ זי' למלה"ד מוקס לומר לפניות מי גלי בסס ציוו נטלי רוס"ק סקיעו חותם סתוליה מה' ועד מ' ואלה מתקפה ה"כ לפ"ז' לה נדע מלהמלס כסם בזוזס וכו' קר מלה סלה נחמל דרכ בלהט נסמן מהין נדע קלה ישמשו בז' אלף רוז"ק לה מהין לידיעת זמ"כ סכל הנטוי כ"ל דוה קרי לאס סוכיהם להט חכינו כמה פנימים כבב' ולה קיבל ממנה היו מלה קוב סלה להוכיהם (ועין בז' יג' מות פ' סכל ע"ז סחביו לה קיבל תוכחה ה' לאס ס"ל

וועשה טוב

כה ۴۹

התורה אשר יורוך ועל המשפט וכו' הגם שאון לך אלא שופט שכימיך. צריך לברר לך ע"פ התורה (פנ) ועיין ברמב"ס סוף הלכות מלכים טומני מלך המשיח:

ערתך ואתה שם בוגר שואלן קבעת עת'ם לתורה ובאמת זה כל גודל כי דבר בעהו מה טוב ולכל עת סגולה לפני זמנו עמו. כמו אחר חזות סגולה לעסוק החכמה סגולה הבוקר להפלת הבוקר ולהפלת תורת שאנין זמן תפליין היא. ואפילו יהי מוחו ברור וצלול ובריא וחוק אמרה תורה שאין זמן תפליין או כי דבר שלא בעהו לא טוב כי יש צנוגרים במדתו ית"ש עת לבן חפץ וזמן הבורא מרת היום לחוד ומרת הלילה לחוד עין בוגר ע"ש בברוך ובברך. ברוך שבחר בהם אחוי תורה העת זמן שקבעו חלמים לנו לך"ש בברך וירע"י וכו'). לבן צנורי המרות המשמשות לכל אחד בא וראה שלוש משמרות הוי הלילה והאל במשמר צנורי הי סגי אבל כך גורה חכמתו ית"ש חק זמן נתן להם שלא ישנו את-תקודם אחר נמי זמן שקבעה תורת מהפך הצנורות ומקלקל היסודות. וננה והמשגה העת שלא בקיעת שקבעה תורה מהפך הצנורות ומקלקל היסודות. עתהיק לך לשון הזהר (פקורי ר' רב"ג ע"א) זול פתח ואמר והוה אמונה עתך וכו' האי קרא אוקמונה חבריא אבל הוא תנין כל בר נש ראתה באורייתא בהאי עלם"א זובי למקבע עתין לה. אצטריך באמונה ברעותא דיליה יתבונן לקוב"ה היכוין לשם שמים. בגין דאמונה להבי אהובין חומר ישועות. לאבללא רחמי ברינה חכמה ורעתה דתרין אלין שראן דא על דא. דא טמיר וגנוי לאשראה דא על דא יראת יהי אוצרנו. אוצרו דבל אלין בנין דהאי נקסט כל אלין נחלון ואיזה אהעבידת אוצר לבתו וכו' ע"ב וכתחנו שם פירושו סוד עסוק התורה בהאי עלם"א. ועל ידי זה זובה למקבע התורה עם המרות שהוא האי עולם. ובזה נורם ע"ז עסוק התורה. שטמשיין מצנורות רזעיר השפעו לנוκבא דויעיר אשר היה מכונה להאי עלם"א. ועל ידי זה זובה למדת מלבות עין עתין לה היה קביעות ע"ת יהוד זון כי ע"ת ירמות בכל הזהר למדת מלבות עין פ' ויצא סוד קב"ע היה סוד יעקב בסוד שבת דקבייע וקיימת סוד יעקב יוסף שנקראי קיימ"א וקיימ"ם בנים יוסף והיינן קביעות עת שלא התפרד לעולם וכוהה התקין לקביעות ע"ת בתורה שלא יתפרד זון לעולם וזה שאמר אצטריך באומנו"ה דרעה"א דיליה"ה יתבונן לקוב"ה יתבונין לשם שמים כי סוד הרוץ והכינה ירמות לבחו" יהי רצון בינה נוצר ובונה בחכמה וכוכין פרתיכון ליה ובחכמה פותח וכו' והוא יתבונן לקוב"ה היא סוד התה"ת ויתבונן לש"ש היה סוד מלכות הנקראות שם סוד אמונה"ה בהבטי בכמה מקומות שהוא סוד אמן ו"ה סוד אמן הוי"ה אדרני" זון אשר הם סוד ו"ה אמן צריך להמשיך להם חסן" ישותו"ת לאבללא רחמי" בדין"א חוץ ישותו"ת הם שמי ההיון שבשם בה חוץ היא בינה שטרשיה לבנה הנעים כל המוחין שטוטם ח"ס בסוד חיים בסוד התפליין" זון והוא ז' פשוט' שמתפשטה בו"ן בראיטה בוגר (פ' וילך רפ"ה) ע"ש ישותו הוא הנΚבא כדאי' בפ' בראיטה דפ' וא' וחכמה ורעתם הם ז' שבשם דתרין זון שראן"ן ד"א ע"ל ד"א. כי חוץ ישות רחמי בראינה שני הין וה' ראשונה רחמי וה' אחרונה דינא כי הבינה שרש רחמים רק דינין מתערין מינה בראיטה (פ' אחורי דפ' ס"ה) ומלכות ישות בסוד כו"ס ישות והיא דינא דמלבות. וננה האדים העסוק

הוסתות מהרצ"א ז"ל

ולין זמן גולס כתע' : **הדרגה כמא"ל**zos ח'יו טפ"ז כתולס ג'י
(פנ) סלולק לכלי פרכ' לו יטעה למפל יŁמץ לכלי עפ"ז לתולס יŁמץ. ויסס לזר גנטות. כי ככדי דכלי מוז. בק סיכס ח'ס לו יŁמץ לו ימיט לדכלי ולמפל גנטות.

יעישת מושב

העוסק באמונה מיחד זו"ג המכ ו"ה ואמן סוד י"ה במלוא כוה י"ד ה"א יוד ה"ה בנימ' אמן' כדאיתא בכונת הקידש. ועי"ז מהיחד שם הו' ואשרה ד"א ע"ל ד"א טמי"ר יהוד או"א ונני"ז יהוד זו"ג (עיין פ"ש פ' בלק דף קצ"ג ע"ב) בסוד החכמה ורעה דברין על חומן ישועות נוקין ומהיחד שם הו' ב"ה וב"ש ורא"ת י"ו ה"א אוצר"ז איה"י אהעכיד"ת אוציא"ר לבלהו ע"ב בתבננו שם והוא מעין כוה כי סוד גדול הוא) אתה אחיך רע לך עם שיש לרבר בוה' הרבה. לא אריך בוה' והרוצה לבוא בסוד י"י מוכחה לקיים כל הכתוב בספר حق נתן ולא יונור:

ובקי"צוץ בתיבת עתך לעורר עת דורותם הס השבאים וו"ט שיחיה על הכליה הבחרות העבורת אלה' אמרת לזכרים ולשומרם וזה מועל להשנת החכמה יש מאין בסוד עתך ע"ה ר' הוא הבתר כמ"ש בכונת כי מאה"ך הוא מגוחם ובכלל זה ציריך הירא שמים לשמרו עתוי ורגניו שלאל לכלותם בהבלי עולם ח"ז כאמור בזה ע"פ ואברהם וכן בא ביטים ע"ש (פ' חי דף קכ"ט) ובוחר (פ' בשלח דף ס"ג ע"ב) אר"י בכל יום ויום מתברך עלמא מהאי יומא עללא (היינו שככל יום ויום נשך עלייו שפע טמזרו שככל יום ביום א' מדה חסר וכן בכל יום) כי ע"ש ועוד שאמר משה איש אל יותר ממנו עד בקר מ"ט בגין שלא יהיב ולא יויף יומא דיא לחכירה אלא כל חד וחדר שלטת בלחווד' בהאי יומא דילוי' דהא לא שליט יומא ביזמא דחכרי' (וכן אמרו רוז"ל עבר יומא בטול קרבנו ועין בדורשי הצלם ובשע' האלים פ"א מן נורל המום' בוה' ומשם התבין אמר הינוקא פרשת בלק ברייחא דלבושיםיו ידענא כד קרבננא לנביינו הנם שמן הדין ז"י פטורים מק"ש וש נוה' הרבה לרבר ואכ"ט) אמנים מבואר שם אשר כל הימים מתברכין מיום השבת אבל החול מכין לשבת ואם אין מכין על שבת הנם אשר באפשר ישיג בשבת התહבות על ידי יגעות הרבה אמנים הוא שני וסת' וכו' כנודע ונדריך על זהה להתפלל כלחסיד לעת מצוא ומי יודע אם לעת כואת הגעת למלאות לנו' ישגוח כל בעל נפש בחכמה על כל עתו וגינוי לבחון אותם כאמור לרוגעים הבחןנו. ועיין ביחסו שמותיו ב"ה השיך לכל יום כמයאard בדרבי' רבינו:

חוסן עסקת נפריה ורבייה. והנה איןנו אומר קיימת מצוות פריה ורבייה וכמודמתה שהמחרש"א בח"א הקשה ע"ז ואיני ווכר תירוץו (פל) אבל לפיו דעתו להיות כל אחד עסיק ונדבר עם חבריו ולחזוק בирו להרבות הרעת בפרק"ז ולאחוזוק בידא דחכרייא כדאיתא בוחר (תרומה דף קכ"ח) ולהעמיד תלמידים הרבה בכדי שתירבה הדעת נס לו לעצמו כאמור למען הקצר באוני בנק ובן בנק וכו' וידעתם כי אני י"ז ר"ל ע"י שאתת הספר יರבה הדעת אצלך ויעסוק עם חבר טוב ותלמיד טוב ויעסוק בעניינים לצורך העכורה האלקוטה כאמור הרבה תורה לממדתי מרבותי ומחברי יותר ומתלטורי יותר מכם והם נקראים בנים ואין לך פ"ר גROL טהה שיתרבה בכוד שמים ובHALACHAH דרך ארץ ותורת למתהרמ"פ אמר שאריך שלא יהוה עקר בהרבה אבל צריך שישיה לו שבל מולד חודשין דאוריתא (פל) ובאמת זה כל גודל בחב' החדרש חידושין ונגי"ע לך שמחה מוה והשנת השבל:

ישיעות

הספנות מהרצ"א זל'

כגנות. כי יטיח צבלל טשונלייס כי"ל וכגן ציינו לקיים טלפטעmis יטמדל ולט' יטל'ם ולמוד זכות על חכמו נגס טסוו סולק פ"ז ומה ציינו לטצתם רק ק"ק עעל פ"ז כי כן

בדרכ' חכל לנט"ט:

(פל) ח"ה לא יכול קיימת מות פ"ז כי חין (פל) חין כוונת קרב בז'ס יול' יוד' חותם סמלוא

וועשה טוב

כ' 51

ישועות שואלן צפיה לישועה נראה דהינו לחוק עצמו בעת אשר הוא בקטנות המוחין ובגרו עליו הסחת החזינים המתרנים לעוטקים בחכמה בנ"ל בשם האר"י : "ל ולפעמים נפל מודרגנתו או יהיה מצפה לשועה שלא לעוזב את שלו כמו שהרבנן ליעיל בתנאי הר' בשם מררי ז"ל ויהיה לבו נבען בטוח כי"י אשר לא יעזוב את שלו כמו שהוא לעולם נשמרו ול"י היושעה . ואם לפעמים שליט האדים באדם הוא לרע לו כי מוציאו בלוועו מפני כל הנזוץ שנבלעו בו וארdem העובר בנפלו מודרגנתו ואחר כך שבאמת מעלה בשפחת נפשו לי"י כמה נשווה ונשנות וונצוץ אשר לא יכול לעלות ונטבחו בקיליפות (פ) אхи מה מאד עמוק מוחשבותיו ית"ש ב"ה וכ"ש :

וכן לדברי ריש לקיים שאמר ישועות זה סדר נזקון ובאמת אמר הכרוב כום ישועות אשא כי יונקתם מן כום נימ' אלקיים סדר הנגורות אבל נתקין בגבורות ישע ימינו כי הוא כום של ברבה מקובל בשתי ידו וונתנו בימינו והנה החיזינוס יונקים מן הגבורות והדרינוס ולא אחד בירבד עמוד עליינו לבלוטנו והקב"ה מצילנו מידם וזה אמרנו בהגנות הוחר שלנו בסב' פ' משפטים כי לבן נקריא סדר נזקון ולא מזקון (כמו שדרך הקה"ט) והירושנו כי שב הוא הנזק כי עת אשר שליט באדם לעז לו לרע לו וראי כי שב הוא להיות הנזק כי מוציאין בלעו ממנה בהומפות ברחה וקוקשה ע"ש דבר נחמד ולוה אמר צפיה לישועה היינו בסוד וונתן עניין בו הנאמר בכם של ברבה התקרא כום ישועות העומד על חמש אצבען ה' גבורות מבואר בהקרמת ו/or בראשית ובכמה מקומות בהר לא נאריך בזה בכמה מני מתקה אchar לנו כי ת"ל כי לא לדרשה קאתינה לכאן ב"א מה שעריך לעוסק בחכמה שלא יהיה נסוג אחר בנפלו לפעמים מודרגנתו . ובפרט לבעלי החכמה והתוורת הפנימית שכיה זה כי החיזינוס מתנרים בהם וכדכתabinא למעלה בשם האר"י ז"ל לבן חוק בני ואמץ אל תירא באמור אל הירא אויבתי לי כי נפלתי קמתי . יחוור לשיעור קומת עבורתו ל תורה ולעבודה ולהפללה יותר ממה שהיה רגיל כי הוא ירידת צורך לעליה אחר שהקם טuper דל והעליה אורן נצאות וודנות נעשו ל כוכות וורי בוה להפצים בחכמה אמתה :

ונם בכלל צפיה לשועה השילך תמיד למעלה מודרגנתו הגם שרואה עצמו בשפלות לא יהא ירא לנשא אל הקודש ולא יאמר מי אנכי ריק יצפה לישועה : **חכמוות** אמרו רזיל ששאלין פלפת בחכמה והנה אין שואלן פלפלת בתורה"ה מכאן אתה למד שעיקר הפלפל הוא בחכמתה והן כתוב מההרש"א שם ולבן אחוי תרחיקו מזה לפלפל שלא בהלכה למעשה שלא לבלוט עציכם וחוויכם ומণיכם בו . ובאמת מה שאמר המגיד להב"ה קוב"ה חדי בפלפלא דילך הוא פלפל חכמה האמיתית התאמינו

הומפות מרכז"א ז"ל

קמלה . כלכך מסכו סרכס טוטיס . כבוד קמיס על פפי חבל . גרכום גענדיס ומטפלין מ"ע לדוחיינט . אבל קכוונה טgas כמ"ט דפ"ז תוכ' בבלג לטולד ברכמיינט קטולך וויס יט למזרע ליה יסיס ד"ך עק"ר יסיס במי' עק"ר ועקל"ה טויה ז"ך סכל מוליך לטבין דכץ מזוק דכץ טומך גס מה קנטוות גנטמוות צה' בטעו גס צז' נס פס' טק"ל רק פוליך גאניס וצעות לרוצות

ולג' מטי יונן למקளיס :

ויעשה טוב

(פ') תאטינו לי אחוי אשר יש לנו פלפלים חריפים ובקיאות הרכה מותיב וmprk בתורת הארץ" ו"ל לפרש דבריו הוחר אשר הוא עמוק עטוק מי ימצאו אשר אדם מצא חכמה. כבר בילדותי שמשתי גדויל יישראאל ת"ל ופלפלתו הרכה בחרישין דברתי לפני מלבים ה"ל בשאלות ותשובות וחrifot ובקיאות וחולקים בש"ס ונפסקים. והנה כאשר יוכננו השם לכנות פנינים לפי כוחו לא בגדרות ונפלאות מימי ח"ז. אבל בלמודי הארץ" ו"ל כמה דבש ומתחוק האור לעינים מצהאי בפלפלוי בחכמה ובמה האירע עני בספר הוחר אשר נגלו לנו בדור הזה. וכמה נפלאות ראיינו בוחר בפלפל וסבירא ע"פ הクリמת הארץ" ו"ל להבין ולהשכיל לשומר ולעשות. וכל אשר נפשו נש שוקקה לעסוק לאmittah פנימות טעמי צנורו התורה בודאי יראה וכמה יורה לדברי אשר אין בפלפל הש"ס בוה פלפל בחכמה שורש נש ביה ישראל וכמה יראה ותשותח נפשו נש שוקקה לעסוק כל כך העונג ושםחה עצומות כמו בפלפל חכמה פנימית ומרובבה בעין החشمل. ח"ש ונתגלה מ"ל מן דבריהם בחשאי הגללה סוד מל. (להברית ערלה כל המוסכים המתדרלים בדברי פלאות הרכה שאמרו רבותינו בפושטו התורה והם דברו בעולמות עליונים) מלשון דברו דבורי רבותינו בש"ס ובתלמוד מהיקת חז"ק דברי רבותינו אשר תחלה לאל בובונו על המחקר בטעמי הלכות או באיווה פלאה או באיווה פסק שבעה נשנו ותדרשנה עצומתינו מרוב שמחה ותעונג גדולה תורהינו הקדוצה אשר זבינו להבין בה מעת ביראת י"י מעומק מחשבות י"י אלקינו מה אדריך שمر בכל הארץ:

ונזוד פלפלת בחכמתה להעתק בעינן הלכה הלכות עולם בנופה דעובדא אך ליחד שמו יתברך ב"ה וב"ש בכל דברו ואות. אבל לא ח"ז לבות ימיך ומתיק בפרפרואת לחכמתה דהינו החבון הגם. הגם שם מנסוגים מאד. וע"ז אמרו בהיקנים ובוחר (פנחים דף ר"כ) כי אין חכמה ודעת וחשבון בשאל אשר וכו' ועין בוחר חדש (רף צ"ח ע"ב) ו"ל ובנין האי כי אהמר דמאן דלא ידע אהמר בגין' ובշבונות דילוי עתר לחתאה לשאל מי' עכ"ל אבל זה הוא פרפרואות לבך והעיר הואר הפלפל בחכמה ולהיחד שהוא קדישא בכח דיליה ודוק היטב ותעיין שם (פה) ועין בסוף הקונטרס מה שהעתקנו דברינו ביבורי מאבר זהר (פ' פקורי דף רב"ה ע"ב):

והנה הصور בפלפל החכמה להתקן סוד מסת ומייבנה על נשות י"י הייש י"י בקרבנו אם אין או הייש בה עז אם אין וחלבין בתסקופי מילין ועשו ח"ז פרוד בין החכמה הנקראות י"ש כידוע לוודעים ובין הכתה הנקרוא אין' כראותא בוחר פרשת בשלח ובאד"ר (רף קכ"ט) ועל האי התאובי ישראל לצרפה בלבנון דכתיב הייש ו"י בקרבנו וכו' בין זעיר אנפין דנקרוא ה' ובין א"א הנקרוא אין' אמאית הענשו משום דלא עבר בחייבותא אלא בנסיוו דכתיב ועל נסותם את י"י ועין (פ' שלח רף קנ"ח ע"ב) והנה בדרך רמו דרכי העברוה צרייך האדם שלא לעשות פירוד בין י"ש לאין' אבל יעשה ט"ש אין' ומאין' י"ש כי מוגדל גדולה הבורא הכלchein גndo ונאפס ותוחו נחשכו

הומפות מהרצ"א ז"ל

(פ') וזה דוקה מקום חמץ הנויל לו ונכח טgas חס ינקס ברכות ולול יקון נטלכח ליון סכוינו לטעים קו"ס קרוי:
במג'ן עפ"י קדין צמלהן ציטט פופסק"
צטני פיס. חמר סהלהד למאת גס קאפי
לן פממון מספוך כי קו"ס חדי וכו' רק
טיטיס כוינו בנט עסקו הכל לאכלכה.
טמקוינט זכמם מקומות. וכמה גופי כתולע
ומולס גדולה לפלפל בגמל' וטום' ופסקים.
רק טיטה כל ע"ד קללה ולול כל הקללה

וועשה טוב

כט 58

צחצחו לו ולהטשך שם י"ש היו ברכה ושלום ולמשיכים בעבור יונען וכן דרך הפלפל הוא מותיב לה וסותר הילכה נעשה הילכה איין והוא פרק לה ונעשה הילכה י"ש וזה חכילת לבער קוץין מן הרכם (פנ) כי הארם העובר רע לך אחוי אם לא יסתפק בתהילה בחכמה ולעמור על כל דבר על המחקך לא יטעם טעם מתוק בחרות אחריו אשר לא عمل בה כאמור אם בחקווי תלמו. שההיוعمالים בתורה למלמור על מנת לעשות הילכה לטעמה להוציא יקר מזולל כי עי' העמל מלושן עמלן של טבחים הוא דבר השואב הווומא טן המאכל ובן עי' העמל והונעה בתורת היהת י"ז חמימה ביל פסולט ואתתקיים בירדו וזה הילכה תבלית הדברים של הפלפל ואמרתו בשם האר"ז זל כשהוא מקשיה היה מקשיה בכך כדי לשבר מה קליפות ובזה הם נכנייניס בעמק התורה לשמה ובנייה נכוונים והוא סוד פלפלת"ת בניין' בת"ר אשר לא יושג ורחוק מן השנתה נקרא איין'. וכן טעם פלפלת בפסחות כתעם פיר' בט' גט פשות מלמעלה ספ"ל ומלהמתה קפ"ל ס' פלאן ק' פלאן אלמא השני אווחיות אלו הוא מלשון מקצה. כי בן צרך הילך דעת שלא יטה מותו ושבלו לצר אחד כי עי' זוכך לעבור על איה אבן נוף וכישל ח"ז ולא ידע בינה. אבל כששכלו מטה לשני הגדדים מחזקה לבאן ומחזה לבאן עד אשר יכיריע בחכמה ורב חסיד להחדר ומשפט. אווי יציא אוד בהיר. וזה סוד הדעת האמיתית. פלאן חסדים. ופלאן גבורות. מחזקה לאהרן המתשיך חסדים לכ"ז אור ישך. ומחזה לבני המוסרים ונפשם לי' אור חורם הם שמות ב"ג. ומעלין ט' גבורות והדרעת מחזה חסדים. ומחזה נכוורות. ובו מתייחדים באחד אמרת. והוא עצם כת"ר תורה. וווטו סוד פלפל. והנה מ"ד הדעת הוא סוד היכדר בפנימיות כבודו מרבבי הארץ זל וויתחבר י"ש ואין' בחרא בחביבותא פלפלת'ת סוד היכדר אשר בסדור חייזנוו הוא הדעת והיכתר נקרא איין' והחכמה י"ש והחכמה מאין המצא כי בחחבירו בפלפלוא וקוב"ה חרדי בפלפלוא בחביבותא והוא פלפלת'ת בחכמה בסוט' בישישים חכמה ואורך ימים תבונה וווטו סגולת מדרת השთות י"ש ואין' אח"ד והפלפל מונגלה לזה וחפשילים יביתו:

ודעת הבנת דבר מתוק דבר. וצריך להבין מה ענן הבנת דבר מתוק דבר לדעתו הלא רשי זל פירוש בחומש על פסוק ואמלא אותו רוח אלקיהם בחכמה וכו' זל חכמה מה שאדם שוטע מארחים ולומר תבונה מפני דבר מבחן דבר מלבו מתוק דברים שלמר. ודרעת רוחה ק' עכ'ל וכאן אמרין שרעת הוא הבנת דבר מתוק דבר וכאן הקשה מהדרש' א' ע"ש אמרנו עצמנו מבואר במשנה אם אין בינה אין דעת. דבר וכאן הקשה מהדרש' א' שם דריש זל ודרעת הוא טעם של דבר עכ' ובן אמר זאמ אין דעת אין בינה ופי' שם דריש זל. כי אחר שההעת דוא דוד טוב טעם ודרעת. ובאמת אין סותר עצמו דריש זל. כי אחר שההעת דוא שירוד ומרגניות טומו של דבר ומתוק הטוב אשר בדור ברור בוראי הוא עצם המביא לידי רוחה ק' הכא עי' החסידות בבריתא דרפה' ב"ע א' פ"א אחר שיירוד ומישיג ומתגעג בנווע נפשו מטר שורה עליון רוחה. ולבן רשי זל חופם בחומש הילכת הדעת הציריך:

למלאכת שמים מלאכת הקודש ויש לנו הרבה בוה פלפל אכ"מ:
אבנים נאמר אם אין בינה אין דעת כי בבר גודע כי הבינה היא אם הבנים כי אם לבינה תקרה ובינה חכילת תשוכה ובאמור לעיל בשט הוזדר פ' נשא והוא מרגנא

היספות מהרצ"א זל

ח"ז ב"ב למ"ס בט"ע וכן כמה וכמה פוק פלאן. וסוק ימד ונפה למולח:
 זאו כל ספל לגיטויניס פה טל ליטוי (פנ) טפ"י סדרביס קהלה כנ"ל גמלען צלהcum וגו'. ועיין כ"ח זטעל גינט' בטען טהומת מוש נטולח. סנטמי מרנגנא כקילני

מרגלא-בפימי' דמורי נשותנו בינוי מרווחים רמו לדבר וללבבו יבין ושב ורפא לו (וכן בס' הקדרוש שער אורה) וזה דברי המשנה אם אין בינה אין דעת ר'ל אם אין האדם שב השוב' פשוט' כי אית תשוב' ואית תשובה' כמו שהבאתי לעיל בשם הר'ט (פ' נשא רף קכ"ג) ואם אין שב בתשובה תהאה בודוי וחרטה עד דברוכה של נפש בודאי אין דעת לא יטעום טעם תורה ועובדיה כי יש לו מסך המבדיל השם לו מותוק למך ומך למתוק ואם אין דעת ר'ל שאינו ידע טעמי התורה והעובדיה להשיג ולרדוף לדעת את ו"י בכלacho ועיזונו לפנזה כל מהשנתה ומגנתה אלו בודאי אין בינה להשיג השוב' עלאה אמרו לעיל בר"ט הנל'. אית ב"ג רוחיב מהחטאוי ויתכפר אויל בדרכך וכוכ' דא כי להשובה התאי ואית ב"ג לברר רוחיב מהחטאוי ויתעתק באוצרתא בר"ז דקוב'ה ולא ע"ט קיבל פרם דא זכי לאות ו' דיאחו בינה בן י"ה ועל שמיה אתקורי בינה דא גרים דחassoc ו' לנבי' ה' והוא אם אין דעת היינו השנת הדעת בטעמן של דברים אין בינה לא ישיג השובה עלאה ביהודה דנהורה קדישא דהושב ו' לנבי' ה' לחדר ולקשר שמוי יה' בשורש היחור לתקון פנים הצינור הקדוש אשר בו פנים . וכח השם הנפנס ח' שלא יתיחר ביהוד שליטים . ווש בוה רוזן עלאין ולוה שואlein הגדת דבר מותוק דבר זו השובה פשוטה אשר רואה את הנולד וכבן דבר מותוק דבר ושב ומתוודה . ועל ידי זה ישיג הדעת כי בלא הבנת דבר מותוק דבר וחתובה בודאי אין דעת . ובאמת עוד מוכרכה מטה שבתבננו למעלה כי פלפלת בחכמה הוא סוד הדעת וע' שואlein הבנת דבר מותוק דבר היה ו' רשם אקריש' היא עצם הדעת בן יה' והוא גולד מותוק הבינה רבר מותוק דבר וחביל ביבן כי אין ביה להאריך :

אמנם הוויא לנו מוה אשר אם אין דעת אין בינה והג' כל שעיניו פקוחות יראה אשר בלתי אפשרי להשיג השובה עלאה כ"א על ידי הדעת עסוק התוצאות בדחיפו ורוחמו בלי קבלת פרם . וזאת אחוי אי אפשר להשיג כ"א ע' טעמי המצוות והתורה שהיא יודע מה שהוא עובד ומה שהוא עושה מה הם הפילון ומה מילוי מצויצת ותבל על ידי למורי הארץ ו' רשם אקריש' ו' וכמו שנבניא להבא . ואו ישיג השובה עלאה ברא דיהודה דנהורה קדישא :

ועוד ודעת ראנפקו בלשון ורעת הבנת דבר מותוק דבר תרע אחוי זה וכל גROL בחכמה אשר לא העשה דבר לקיום מעשה אחר שתבין טעם הדבר לא תוצאה ההלכה מחמת הטעם בגין מקום שאין טעם וזה נוהג הלהקה בן . או מאחר דהטעם בדבר והנמצא גם בדבר אחר גנעה נעשה בגין אשר טעם וזה נוהג כי זה סבנתה עצומה בא וראה מן שלמה מלך ישראל ור'ל (ג) אבל אם תבין דבר מותוק דבר ציריך שתצטרכ' ALSO ור'ה'ת אשר הוא טעם של דבר בפ' רשי' הג' אל גם ציריך רוחה'ק לוה אם הוא בן וצריך קבלה מפני אלוי' ויל במוד כי שפתה כהן ישמרו דעת היינו הנבולים של כהן סוד החכמה מכונה לשם כהן לנודע מסבאת פרשת משפטים וצריך הרבר: במשפט שככל' ובזה תלך לבטה ולא תטפס ח' לעמוד על השנת דעתך בהבנת טעמו .

הוספות מהרץ"א ז"ל

סגולני וכו'. טול'וי' למון י"ק חי'ן ספנמא סמלות ע' פ' בטנען . וכ"ט רעכ' כל' מוקט בז' וסמסכליס' יגינו להן רלווי לטלריך זכמן : טעמל' דקלה . ולכך קי'ל סגי . עיין במתנית (ג) לטעפ'כ יס' לכל דבר טעם . וכסלכ' סללו ח' כל' מקומות בטלמור ופוקטס פלכו צנעם טלחן

זעשה טוב

טעמו של דבר וע"ז נאמר ואל בינתך אל תשען. כי זה סכנה עצומה ועל זה נאמר אורה חיים פן חפלם נעו מעגלוותה לא תדע ח"ו אם תעשה במשקל דעתך ודי:
באורה זו:

ובבר' ת"ל פלפלתי בזה עם כמה מקובלים הראשונים אשר המצויאו הנගנות מן ט' הוזר ע"פ טעם של הוזר. והוציאו מכלל המשמעות והבנתה דבר מתוך דבר דכר הלכה. כמ"ש היב' בשם האנור ע"פ הוזר שלא לברך על התפילין כ"א ברכות אחת. ואנו ת"ל הארכנו והוציאו שדרעת הוזר לברך שניות ברכות. ולאו בפירוש אמר דברי האנור בוזר אלא משמע כן מן הטעם שאמר התפילין של יד ותפילין של ראש הם ננד זבור ושמור. מזה הטעם אמרו מה זבור ושמור ברכחה א' וכו'. ובאמת לא דמי כלל אף' ברוך פושט כי שונות מצוזה א' נחריג' וכאנם הם שתו מצוז. אבל גם ע"פ סוד הוציאו שדרעת הוזר לברך שניות ברכות כי לא נאמר זה בפי' בוזר רק לפיו הטעם הוציאו כן והארכנו בזה בתשובה שאלה. וכיוצא בזה לאין מספר נחותינו ת"ל ומצאננו:

ועוד ודעת' אשר הוא רוח"ק לדעת רשי' ולבחום באחו אליו מעת לדבר בזה אשר כחובנו למעלה בתנאי הראשון. שלא תלמוד ואת החכם' בכדי להשיג איזה השגה כמו רוח"ק ונבואה. והנה באמת מצינו אשר קדמוניינו עשו פעולות לרוח"ק על ידי יהודים מכואר בשער הקדושה ובדברי הדמ"ס התל' אבל תלמוד בשער הקדושה למחרח'ז' ול' ותקיים ואו העשה היהודים (ל' להשנת רוח"ק המכואר בצד בשער היהודים והכל בזה אשר לכל דבר השקול בפלם הרורים התלויים בשערה אם זכאי אתה לך' ואם הנון אתה ליהול וזה השעה הצריכה להמשיך על עצמו וירעה עליו רוח"ק ונומ הבינה בכל דטור ורבור אשר יוצא מפי בדברו יהיה לנדר עניינו ויעין ויפחד ויציר יהוד צנורי הקדושה הנעלמל מעין כל חי וכמו שהבאתי לעיל בשם האר'י' ול' בענין בידך אפקיד רוח'י. וכן שמעתי ממורי' ז' שאמור על אורן החלדים ממעשה שהיה כת שיצאו בחולול השם היודע בימי הרבה הטע'ז. היה מחתה שרצת להשיג השגה אל' ונבואה רוח"ק ע' יהודי שמות ולא הכריעו מדרותיהם ולא הבינו חומרים ולא היו ובאים ולא השיגו על עצם ולהלכו בנפלוות מנהם ועמדו על דעת יהודים (אותא חמא ובטש לשרגא) בלי הוכחות חומרים וציוו לפניהם צורות עליונות אשר תחת המרכיבה וע"ז נתגבר עליהם צורות והרהור ניאוף רחמנא לשובן והיה מה שי' ר"ל עכ' מורי' ואמר בשם הבעש"ט נב' משלמדו התפישים ואת החכמה בלא כח ובלא זע' ממורא פחד שמים ולכך הנשימו וע"ז יצא ע' וזה בז ראה אני אוק להוזר ולמדוד עצמן להודכות חומרך וכלל תנעה לתורה ולהפללה ולדביבות אהבה באמת במת'ג' לי' בכל לך'. וסוף הרוח"ק מעצמו יבא לך'. כאמור ונחנין ממנה עצה ותושיה תלמוד לשמה וסוף הבהיר לבא. ואתה אל חכין לשום דבר רק שתגע עצמן לתורה ולעבודה ולג'ח' לשבור כת החומר הגס וכח היצר בעזות היעוזות לנו בברבי רוז'ל ואו תשbill ואו יטיב לך' והוזר מלחשיך עלייך רוח הקורש עד אשר

הומפות מהרצ'א ז'

שלין טעם וסוג ליה יתגנג עדין ומכלמה יסור לגדו ט' עדין עמו. בטוח במקומו לדוינו פמל' סכחים הרבה רוח'ה. היוו גיגולות לך' יחות לך' וטבן: בליה כל' כי סקליל ע"ד פורה. סטמולה (ל') אה' למאנס כן קו' לך' זוקס לך'. למלה סנודרי יסווו לבבו וסוו' מקב' ה'כ' למאה ציירנו לנו יודיס נלו'ה'ק. סחכטו פעמוד לך'. ואלו למלה פולס פן כיוון כקמקרע מלמו. רוח'ק מילוח יכח'. בג'ס

אשר תרע ב��ירוד הרכבות חומרך למען לא יחלף לך ח'יו רוח ברוח אחר וכו' ז' תראה בשעריו הקדושה ובפרט פ'ז מחלק ג' שער ר' ע'ש. ותדא' נפלאות יי' אלקינו ב'ה וב'ש :

יראת יי' הי' אוצראן אפלו הci א' איכא יראת שמיט אין Ai לא לא והנה אחוי אחר כל הרכבים והאמת האלה יסחפהן Ai איכא יראת יי' האי דישנא להאי פרדישנא אבל באמת הזכה לחכמת לימורי הארי ז'ל בסוד חיצנות ומפניות. וכמה חיצנות לחיצנות וכמה פנימיות לפנימיות. עד אין חקר ואין קץ ומספר. חכין אשר זה המאמר סוכב בעולם העליון בכל ז' תחתנות של כל פרצוף עד עולם העליון ז' תקוני רישא וככלם לבושי ז'ת דעתיק. ועתיק הוא מלבות דא'ק שרש הפנימי של יראת יי'. ואו תבין דעת יראת יי' התמצא ותעליה כמה ארם ציריך לעלות ממדרגה למדרגה פנימי לעורך תרואה יי' והבן כי סוד עמוק הוריון ז' הפניימי מכלם אשר כל העולמות לבושין לטראה יי' ותורה יי' מאר עמקו מחשובייך ותראה חכמה הצפונה הנעלמה מעין כל ח' מה גדרו מעשיך יי' מאר עמקו מחשובייך

(לכ) אלקי ישראל :

אמנם בדור פשט לרביבינו בא עוד רמו ביראה' יי' הי' אוצראן ע'ד שכטב הרמב"ן ז'ל ע'פ' ועשית הטוב והישר מובה בספר חידדים ז'ל ולרבותינו ביה מדרש יפה זו פשרה ולפניהם משורת הדין וכיוצא בה. כי מתחלה אמר שתשתמר מצותי ועדותיו וחקיו אשר צדק ונם באשר לא צדק הן דעתך לעשות הטוב והישר כי הוא אוהב הטוב והישר וזה עניין גדול לפי שא'א לזכור בתורה כל הדגנות אדם עם שבינו וריעיו ומשא ומטהן ותיקון היישוב והמדרינות כלם. אבל אחר שהזכיר מותם הרבה כנונ לא תלך דכיל עמוק. לא תקום ולא תطور וכבר מפני שיבת תקום. וככזאת בהם חור לומר בדור כל שעישה הטוב והישר בכל דבר עד שכינום בוהה הפשרה ולפניהם משורת הדין וכיוצא בהם וכבר ואפי' מה שאמרו פרקו נאה ורכרו בנתת עם הבורות עד שיקרא א' כל עניין תם וישראל ע'ל זוח ג' באנן אחד שופר בכל הרכבים ומהויר אחוי וריעוי מה שהעלתה מצוותינו בכחינו אמונה וכו' ו דעת במדרגות ועכ' ז' היה לך אוצר של יראת שבטים מה שאין הכתב יכול להוכיח ודין בות אחוי וחבירי :

כתב יושר דברי אמת

והנה אחוי אבאר לכט אחריו האזהרות האלה ואסדר לכט תכליות מגולת ואת החכם' מה היא משמשת והן אמת כי כל הרכבים שהצענים לפנייך א' להשיגן כי אם על ידי עסוק החכמתה כמו שביארנו אבל עוד גוטיף לך להעירם בכתבי ישר דברי אמת :

ראשונה להבין דברי ייחור האמתי אשר הראשונים חקרו ונלווא בחקריהם עד שהוציאו למדוד פלוספיה היוונית. ומחמי הערלים הדמים היוונים אשר מהם

הוספות מהרצ'א ז' ז'

וכהס לנו. לסול נסמכינו. הענן סול וגס ממענו כה סדריכו, ולפניהם מעותם סדו נעלם ספו מוקן לך לפניהם ט'ז' מוזג נוכחים לנו לוייך ימוליס. בין וסתובין : מעשה כ'ז יוסל ממענו עיין ברכבי מוסכח' ז' (לכ) הס עלי טכל לך קבין כספוק ז' כל ספעם חחת סכוף ידו על הצעתו וcosa נטמי סכומו בכל מלאה ותבזין

כתב יושר דברי אמת

נט 57

מהם חקרו לחפות מהם רהם (יעין בתשובות הרשב"א ובתשובות הגרשי לחרש"א נב"ט) ורוב חקירותם בקויות בנסיבות של היהות עולם הפרק דלית דין ולית דין ח"ו והנה אחיה הנג שהרשותם במו הרמב"ס ו"ל בփר המורה עמד ומבטל כל מענהם. ועכ"ז העלה זהה החכמה טינה לבב בני עמנו עם בני ז' והטייל ספיקות לבנים. כמו התאנחו הרשותם על זה. ותרימו קול על העוסקים בפלוטופיא היוונית (בא וראה בתשובה הרשב"א ובתשובה הרא"ש) אוו לנו לאotta בשושה וכליימה לממוד מן היוונים אשר רובן היו מטורים רהם בלי שם אמונן לממוד מהם שהם ירו לנו מהות אלקות אלקי קדוש יעקב נורא ונשגב. והם ירו לנו מהות אלקיינו אשר הוציאנו ממצרים וכו' אמרם מה היה לנו לעשות אחר שנחתמה בימייהם מעינות החכמה מחמת גודל הארץ והשמורות והגנות אשר היה בימייהם ולא ירעו ולא יבינו בהגדות ומרקאות המגשימים בענייני אלקות. והיה להם בקלה וכחיב בתורה כי לא ראיות כל המונה. כי לא יציר לאלקי עולם י"י שום הנשמה וחקרו למצוא דברי חפץ בחכמת אלקות מהותו ואיכותו וכמותו בליך חכמת מקובלת. כי נשתחח מאתם מנורל השמדות. לקים בנו אשר הבתיה הנביאו ואין להאריך בזה כי ירעו ומפורטים הוא. זיל קרי ביה רב עד שחקרו מחייבת התביעתי. ונשתלשה ונתגללה היווני בין עם ישראל. בא נאachi ואראך אם לא נכתנת עור בחכמתך תמצא ירך ורגליך בראשי קירות הרשותם הקירוש עליון חסרים צדוקים נשומות נבותה וקדושות אנשי כופת. כאשר אבותינו ספרו לנו. ואשר אנחנו רואים בספריהם עצם קדושתם ופרישתם בידיעת החכמה והמטרע:

וזה אמר החסיד בעל חובת הלבנות. המלצה לבות בני אדם בהלינו דרכו בקורס כתוב בפ"ד משער היהוד ו"ל ומה שאנו צריכים לרעת קודם שנחקרו על היחור אומר כי כל דבר שמקשים לרעתו אותו כמשמעותם במצבתו צריך לשאול עליו תחילת אם הוא נמצא אם לא וכשתתברר אמרת מציאותו צריך לחקור עליו מה הוא ואיך הוא ולמה הוא אך הכרוא יה' ויתעלת אין אדם רשי לשאול עליו אלא אם הוא לבר וכשיתברר מציאותו זבו' נחקר עליו אם היא אחר ובו והנה כמה קשים אלו הרבבים. אהה י"י אלקים. הביטו וראוachi אשר יאמיר החסיד הזה דברים בלי ראיות נגר התורה ח"ז שאמר למן קיים שאין אדם רשאי לשאול עליו אלא אם הוא לבר ור"ל אם יש אלקינו לעלם כלומר אם יש נמציא בעולם בורא אבל מה ואיך הוא ולמה הוא אין לנו רשות לשאול עליו ובמנינו היפוך בכך התורה הנתונה בריש גלי לעוני ס' רבו נפשות טישראל הגברים לבר מטה' ונדועע' העולם בנהינתה וכי מה בין חטא זה לחטא הי"י בקרבנו אם אין ופירושו ז"ל במד' אר"ל למה הי' ישראל רומיין לאחר שהיה לו בן וחרביו על כהפו והיה מולייכו לשוק והיה המכון רואה דבר של חפץ ואמר לאביו קח לי והיה לך פעם א' ב' נ' ראה הבן אדם אשר אמר לו הבן ראית את אבי כו' ע"ב ותמה על עצם וכי יש לנו רשות לפি דברי החסיד האהוב הזה לשאול אם הוא היה הלחנים הוציאנו י"י ממצרים וזרענו את גדרו ואת ידו החזקה באטור' ובמושגים הלחנים קרע לנו את חיים והאבלנו את המת ונרתנו את השבת ופתח לנו י"י אלקיינו אויזורת kali חמרה שעשו בית גינוי במעמר הר פינ' . והשרה קדושתו בנו בוגין בית הבחורה ושלח לנו נביינו. ורגלינו עמדו על הר סני ובכל דור ודור חייב אדם לזראות א"ע אבלו הוא יצא מצרים. וכל המעשים אשר עיגנו ראו. ועד היום לא עוב חמוץ מתנתן

הוספות מהרץ"א ז"ל

ומגן מין סימור לילך' מהלך' ז"ל מפסקין ליל חט י"י צי ומלך. וככז:

כתב יושר דברי אמת

๕๙

בי ה' בעלי רוח'ק. ונאמר בתחילת נברוד מעתה מן המעת דבריו אדונינו הא"י ו"ל בתשובה שאלת הקידומנות למה לא נברא העולם קודם ו"ל והמשכילים על דברינו אלה ימצא טוב ורעת אם יבינו. והנה עניין החקירה אשר שואלן ומה בריאות עולם זהה היה בזמן שהוא ציריך שתבע את אשר מבואר בחיבורינו (ותנה לא אמר תירץ סתם כי תבע אשר כל החבור צורך להתר) שאללה זו עיין לקמן בביורנו את תירוץו) והוא כי אור העליון לטעה להעליה עד אין קץ (ו') ושמו טעד עליו שאין בו שם הפיטה לא במחשבה ולא בהרהור ולא היה בו ומן התחלת וראשת כי תמיד הוא נמצא כי אורה ברא וסוף כלל. והן, מן הא"ם נשתלשל Ach"b מציאות האצילות וכ' הנקרה אדם קרמן לכל הקרים' ואה"ז נשתלשלו ממנה האורות הנטלן מן א"ק הזה וכ' אורות רבים מאורים ונחלין בהם הנקרה עולם הנקרים ואה"ז ד' עולמות וכ' ואמנם מציאות הא"ק הזה היה לו:

והנה האחדרנים שנבו ברואה בתרין היה. והמציאו להם דרכיהם שונים (ו') אמנםachi מה שאומר להם תדעו ותבינו כי קושיא ואת קושיות הויינם הערלים ממש

הימפונות מהרצ"א ז"

(ז) מקירמו סקלילות וכמאות המזולג בטלוי הצעיר טליתו על המחקה טליתו למולר דצל וה תפיסת טבלן גנטס כי טבלן טולטני כוונת נקסס לו יומך רק גקס וטאיל רקסיד טאנר דעת לו יוקה במקירמו וחתה חכל לכהודע וחכמים טריינט טלאן דעת לו טה"ח לכהודע וחכמים טריינט טלאן דעת וצפן מלך כי זה פלאי' זבדלי הטעיד לדעתו וטואן נכוון :

(ו') שין בספר יונת הטלטלו מה נל נק' הי"ן לרבק"ם ושין במתלם בטלן לתרב"ן ועיין בס' טגע"ע וכגדים ללודען ועיין בס' סומר הלויים ובם' חוקר ומוקובל ומליח' ביזור דבורי קלמ"ע צוונת הטלן :

(נ') מה טנ' ל' נפי פזונו דבורי מון במלחין הלאה כהצד תפזון במתלם דבורי טס חמ' זו"ל החקירה טב' הוי קרווב היל' מה טלטלה ממנה וכו' מה לפנים כי' ממקנן הטודס בטהומיק הסמכלו מה בחקירה וז' וענין' כהצהר הזיכוי ח'ו"ל כל הסמכלו כר' דבניות הלו לחי' לו טליה כה' נטולס וט' כ' הוי יכול לארחיך ולטהומיק נמקותם הילנס בטכח"י רהצי פרקיס וכו' וכמאליל טל' דברינו ימליח טוא נעס וכו' :

והנה טין החקירה קולת היל' בטלן זולאים מה כריה טול"ס קע"ס כיש

כתב יועץ דברי אמת

בשם צומחות והם מאמינים הקריםות. וחשבו מציאות העולם כמו צל החותול ואין העולם דגוני ח"ז. אחר שהציגו להם הצעת ווונקים מן פסוק אני וָא' לא שנית. יש בוה דרכים עמוקים להצעת הקושיה. עיין בריש ספר חרדים במתוך לשונו בול שם כל הצעתה הקושיה. והנה בספר שענ"ע ריצה תרע' כי עולם חורם בשטחה וובל (לט) ואין צורך להסביר על דבריו (כى תלא תני' ברלא הנייא ועי' בלק"ה פ' קדרושים) כי לא הבין מהות הקושיה במחילה מכובדו ואין תירוץו תירץ:

זיעש למי שראיתי כ' בשם הרב המורה רבינו מהרד"ב ג' נשמהו בגין מדורמים הירץ לאות הקושיה כי הומן ג"ב נברא ומתחללה לא היה ומן. ובאמת אני מאמין שיצא וזה מן הקדוש הזה (ק) כי יקשה גם ע"ז למה לא נברא הומן קודם ומה יעשה הרוב במדרש ב"ר שאמר מלמד שהי' סדר ומנים קורם (קח) ובנברא אמרו אלף שנים קדמתה התורה לעולם ומה זה שנה. אלמא הי' הומן קורם (קכ) אמנס וכרבני מאיה

ספר אשר הרמב"ם בם' המורה אומר ואית הסכירה לענןacha אתנו בעית ה"ז:

אמנוןathy הת אוניך ושתמע. עשה אוניך באפרכסת והבן פכח עניך וראה אחר שנציע לך איזה הקריםות הנה שם סעיף א' אומר הרב בשם המתוקבים בראשותים כי סבה בריאת העולמות היה לפני השנה הוא ית"ש מוכחה שוייה' שלט בכל פעולותיו וכחוויותיו ובכל שמויותיו של גודל' ומעלה וכבוד ואם לא היה ממציא בחוויה

הומפות מהרצ'א ז'ך

סתמך ורשותו הבל יס' לך טקי' כתף
מבחן כל מה שכתמי פום קרוג לפפט צדכי
מן זוק"ל ומבחן כמה שכתמי קרוגה
דסיינו פטהלט על בטוח' ז' קרוב' וכו' כי מיד
סתמוך מילא למקור יומך הבל אין כתפו
על בטוח' ז' סבן מלה ומלוד :

(טט) סס גלע"ת הילר טמעס יהונן כסוכרים
סשהלט מניג כסדר האמיטות הצל
לוזמן הסוכרים סברל' ז' תירן ארבע בטהנ"ט
נכון לדעתו וכרכ' סהוואר סאלכ' בטהנ"ט אל

הבחן הקוסי' חי' מבחן כוננו :
(ק) כתף מבחן בדרכיו בגג'ס מכו"ה
למהווק ומבחן כי דרכ' סקדוט מוכרד' ז'
מסכימים לדרכיו :

(קג) תמאני על דרכי סרכ' ג'י' למס' עזב
דרכו בטוב גלו' המ' ז' סוכ' על
הנטלות לי' הלקו' יודע למסכלי'יך ורוק
המכו' סרכ' זמיס' ולוי' זמיס' :

(קכ) ביזמאל מגדל כתמי'ה על דרכ' ג'י' לך
הלו' קדרלי'ים כפצען צוז סה' ה' לכל
מסכלי' למאל צוותה קו' כפוצעו וכורדי' ג'ו
נמלט זה מ' דרכ' כי כל ר' לו' לה' נאים' לא
סקפונ'ה על ז' הילפ' ז' חל'ך' חכם' היל'ך
בינה זבנה בגימ' ספיר' כנוד' וולפי' כהוק' :

לה' סוג לדעתו ובכמה הצלחה הוזמ' פום
מד' טהרות ה'ג'ל טהסוכ' כה' מקיר' וכו'
דליך כל' רלה' להקו' צענין חמוץ' ליל'ת
חל'ת' לטנות כוות' דסרי' סמו' מוכ' עלי'ו
טנקריה' ח'ג' ס'ז' ולחין צו' סוט' תפיסה' ג'ז
קמ'ח'נ'ה ול'ג' כסרכ'ו וכמ'ח'נ'ה הפק'ר למטר'
ז'ס' במח'נ'ה' ולחין צו' סוט' דול'ס' להקו'
ס'ר' לאג'נו רול'ס' למטר' וכו' וככ'ן מלה' :

רך ז' חק'יה' חמת קרוב' ז' מקיר' ה'ג'ל
למה נכה'ה טול'ס' ס'ז' ד'יק' ז'ז'ן
ס'יח'ו'ג' נלה' קדס' ה'ח' ז' ז'ז'ס' מ'ב'ב'
ז'י' כ' סדר ה'ט'ל'ס' בדרכ' עלה' וועל'ז'
מ'המ'לו' קרא'ז'ן עד ז'ה' בדרכ' עלה' וועל'ז'
ל'ס'ט'ל'ס'ה' קצ'ז' ז' ז'ז' מ'ט'ל' ז' ט'ל'ג'מ'ק
וחק'יר'ק' הינ' על' סמ'ה'ז'ל' ז' ט'ז'ה' ז' ח'ינ'
הט'ל'ל' קרא'ז'ן מ'ז'מ'ה'ז'ל' ולח'ס' ז'ן' קרא'ז'ה'
ה'ינ' על' סמ'ה'ז'ל' מ'ט'ה'ז' ח'ס' פ'ל' ז' ט'ע'מ'יק
ז'ימ'ר' ה'ס'ו' ז' ש'ס' ז'ג'ר' עניך' ז' ס'ס' ס'מו'
ז'ו' ז'ו' ז' ט'פ'יס' ז'ג' ד'אל'ה'ו' ז'ג' ב'מ'ה'ז' ז'ז'
מה' ס'ג'ל' ז'ס' מ'ד'ק' ד'ד'ל' ז'ס' מ'ין' ז'ל'
וככה' ז'ס' לה'ט'ז'ן מ'ד'ל' ז'ק'ז'ס' מ'א'ל' ז'ב'
ה'ט'ל' ז'ס' כוונ'נו הג'ס' ס'אל'ב' ז'ה' ד'רכ'ו
ז'ה'ס' ח'ל'ה' ז'ט'ז'ן מ'ז' ד'וק' ד'רכ' ז'ר'
ב'ט'מ'לו' ז'ס' ק'ד'ס' ז'ס' ז'ג' ז'ז' ז'ז'

כתב יושר דברי אמת

לא 61

כהותיו ופעולותיו לידי פועל ומעשה לא היה כביכול שליט לא בפועלחו ולא בשמותו ובגנו כי הנה השם הגדול בן ד' אהיות נק' בן על הוראות הוייתו הנצחות הי' הוה וייה טרם הבריאה וכו' ואם לא נבראו העולמות וכל אשר בהם לא יוכר אמתה הוראות הוייתו ית' שעבר והוה ויחיד ולא יהי' נקרא בשם היה וכן שם אדרני וכו' וכן בענין הבנים רחום וחנן וכו' לא יקרו על שם אלא בהיותם נבראים ויצאו מהותיו אל הפועל וגס היה ה שלית בכל השמות בלי שם חסרון כלל (קג) וענין טעם זה נהבאר בוחר פ' פנהם (רפ' רנ"ז ע"ב) והוא פקודה תליסר והוא למדוד דאיו איקרי הכם בכל מני חכמתו וכו' אלא קודם לדבר עלמא איתקיי בכל אינון דרנין ע"ש ברין דהי עתרין להבראות דאי לא הו בירין בעלמא. אמאיatakri רחום וחנן וכו' (ע"ש ותראה נפלאות) ובזהר (פ' בא דף מ"ב) אמר וזה לא אחפרש נהוריין על כל בירין איך ישתרען לי'. ואיך יתקיים מלא כל הארץ כבודו ע"ל הרב; ל' והנה צrisk להבין שאמר על הבורא כביכול השלם בכל מני שלימות שהבראה העולם כדיו שהיה שלם בשמותיו בלי שם חסרון אל הטמע' שה' הכרח לפניו יה"ש או להשלים חסרונו אמנס הדע אחי יריד נפשי אחר שנדרדק תיבלה בשעה ברצונו ולא אמר כשרצה לבורא העולם. וגס בכל הוחר אמר כד סליק ברעותי למברוי עלמא. ע' פ' א' וכו' משער החיקון וברורשי המ"ג ומ"ד כי היבת עלה הוא למ"ג ואומר שם בדורשי המ"ג ומ"ד זול' בדורוש ב' והנה הוזונג הרាជון שהוא בעה בראיה העולם היה נס כבחיתנו ית' וברצונו הפשטות כמ"ש בזהר פעוטים רבים כד סליק ברעותה וכו' וצריך להבנן מה שמדרבר בכל פעם בבריאות עולם או בהחילה אצילה מדבר בלשון זה כד סליק ברעותה'. אך הענין הוא א' מב' פנים ע"ש: ונמצינו למן הי' עלה היא פעליה ע"י מעשה אהערות' דלהת' והנה שמענו בשם הצדיקים והוא בסוף ספר נועם אלימלך ע"פ רצון יראי יעשה כי היראים אינם רוצחים מאומ' אחר שאין להם מהسور. כנאמר כי אין מחסור לראי והקב' העשה להם רצון ע"ש בליקוטי שושן'. וכן במשנה פרקי אבות עשה רצין כו' אלמא שיש רצון הנעשה ואמרו כופין אותו עד שיאמר רוצה אני. וכן נאמר בכאן כי עליה ברצונו בבחית' וככיבול עשה לעצמו מהسور וחסרן לצורך קיומ התורה. כי על פי דרך ההוראה מוכחה לשונה עצמו מרצין במו מן גלות להרות וח' לו היופך וכמצבי' עבד בחיל שמי מאהקים מלכין ומהערוי מלכין. ודרך התורה שיהי' שבר ועונש. וע' אהערותה דלהתא אהער לעילא לתה לאוש כרכיו והנה התורה שם אלקota . והוכחה ע"ז' בשבייל אהבתה התורה לעשות לאור עצמות הסדין והאהו למען ירצה בבריאות עולמו והבן. ולא ח' שהיה חסר ולא שלם בכל מני שלימות חלילה לומר בן. כי הוא בוראי בהכלيات השלימות הפשות אבל עשה לעצמו חסרון והאהה בנין דישתמודרין לה. כי חפץ חמד הוא. ורוצה להימב וככיבול אם אנו מטיב אינו מתבלית השלימות והוא ח' בחסרון ונמצא כביכול הוא עשה לעצמו והרצין ועלה ברצונו לא ע' הברח כלל. אבל לאחר שעשה לו והרצין הוכחה

הומפות מהרצ' א' ז'ך

כפלוסופיס לה' מקו' וה הכלג' מעלו' נילך וכמהנו כתימי' וגס הכלג' מעלו' נילך וכמהנו ויסיס לך' סיטיה גודלי' סומן גברל' מחדך ודקן עיין סס: (קג) אל' יטמס סמאנזון כי כפי' גנרטה לה' גנו' כק' סט' וככלו' וס מי לה' ימלון כז' לאלה' יטמס יטמס נילך דה' ח' סקזומן נילם על כן דברי סרכ' הילס סלקו כ' ס קליס' נמליט' קטלימות ותיק' נילמ' סנדת'

כתב יי'שר דברי אמת

הברכה להיות שלם בגין רישתמודען ליה. וית הברכה עשה לעצמו ברצונו בשעה ברצונו דփשטו לרצון והרישתמודען ליה וקורם עשיית רצונו לא היה מוכחה ושני רצון היה היבר בכם כנ"ל בשם דרושי מ"ט מ"ד. וכזה"ג פירוש"י בחומש בפ' וינה כו"ם השכיעי בכיבול דכתיב לו מנוחה לעצמו למלמד ממנה ק"ז לבשר ודם ע"ש אלמא ע"ג שאין צריך למנוחה כי לא יעף ולא יגע. אבל תורה הוא ולמלוד היא צrisk. וממה שקורא לרצון רצונו הפישוט. כי באחת הגם שעשה לעצמו רצון הוא פשוט כי לא געשה מollowתו. ולא משום סבה שיבירחו ואם היה רצחה כי כה בירו שלא יהיה רוצה והבן:

זהנה איך ישתמודען ליה נודע מפ' הוחר בראש קוב"ה אורייתא והוא מסתבל באורייתא והאיציל וברא יוצר את כל העולמות המבוואר בע"ח צא ולמד. ונקרם לך הקדרה מן וזה בפ' והוא אמר אלקים יקעו המים שא"ל ר' יצחק לר"א כד הוא אויל למדברא אמר אני בעי למשאל. חד שאלתא אי לא הי' חטאה (ר' אל אם לא יעשה חטא אם ישאל במעשה בראשית) אל יאות אתה למשאל וכו' אמר האי קרא וירא אלקים אתה האור כי טוב. אי קודם הפעולה ההיא יאות הוא. אלא מי דאמר אחר הפעולה ממשע דלא היה ירע קודם לבן וכו' ובשיותה הפעולה ננמרה ממשע דהוה מעין בה וכו' רכיבב וירא ואח"כ אמר כי טוב אל לא חטאה את ואת ציריך למשאל דא. ורא אהורהת לב"ג ראמר ר"י כישלומר אדם במעשה בראשית פועלות של כל יום ויום אין לו לשאול על מה שאינו מצויה לומר פועלה זו ומה נעשיתך ברכבתות זה. ויתו נעשית ברכבות זו. התרע למה וירא אלקים כי טוב לעשו. וע"כ לא התשאול למה נעשיתךך ברכבתו ולן נאמר וירא כי טוב. העשיה בעני העושה על דמותה תמונה זו שעלה ברצונו לנו נאמר וירא כי טוב. הכרוא בעוצם בינתו הוא בעצמו הרואה והבין אשר פועלתו זו טוב ואין אהנו יודע החטבו) ועוד כדי להזכיר את האדם להורות להם הדרך הנכון כי גליו וידוע לפניו הפעולה העשיה של רצאה לומד טוב עד גמר מלאכה וכן אין ראוי לאדם לשבח דבר עדר טומו שטא ימצא בו גרעון יותבדה והואו בדבריו אמת ר' ברבי וכו' ע"ש כל המאמר נמצא לממנו מהירץ וזה. תירץ מספיק על כל הספיקות. כי רע לךachi ר' ברבי שטאו מרכובינו כמ"ש הגאון מהרמ"ע בראש ספר יונת אלם. כי העולם רושם הרווה וההרווה רושם אלקתו ית"ש עכ"ד ונמצא בשחاذיל הקב"ה מאתו התרתו הקדרושה בהדין קמצא לרבותי מנוי וכו' והוא נקרה או רבו של הקב"ה והלביש גהורה בנהורה בהשתלשות העולמות עדר אין ערך ואין קץ והוא סוד השתלשות העולמות אשר מחלב ומתקן אור א"ס. ב"ה וב"ש ובכתרם האורה מהיכן נבראה. נבראות מאור לבשו של הקב"ה. והשתמים מהיכן נברא מלמד שנתעתף הקב"ה באור לבשו והכחיק ממנו וכו'. עיין בראש ספ' פרקי ודר"א הגם שהרמ"ם מתמה פאר ע"ז מתרחת בסא בבודו וכו'. מהר"י און רעדתו של הקדוש הזה. להיות ח"ז הומר קרום (יעיון בפ' גינז אונז אם ח"ז און רעדתו של הקדוש הזה.

להיות ח"ז הומר קרום (יעיון בפ' גינז אונז)

רף י"ט) ומבוואר בע"ח בשעריהם ה' ל"ה:

וינה

הומפות מהרץ"א ז"ל

תנרכג טעולמות בכדי וכו' כי כ"י נרך לסולין וטין לקמן לדרכי סלה:
לטמות פ"ח נפקוד על למלקי החקמה היל"מ (קד) עיין ציונות הילם ופוקסל מסה ונעמל

זהגנה תשל' ותאמר למה היה ע"י השתלשלות דזוקא וכו' אין יכולת בידו יה' ב"ה וב"ש הבלתי בעל תכליות לברווא בלם כ"א. כאמור קורא אני עליה עימרו חדייו ורונמא לוח שאלת התנא במשנה והלא במאמר א' וכו'. אבל זה הוא התרץ הנICON אשר התורה מורה לנו הדרך י"י אשר נלך בה אשר כל התורה מוסב על דרך זה בהשתלשלות (ק) ונעתקין לך דבריו הותר חדש (פ' בראשית) עני השוג'תלשל' ב' י"י מאורות ר' אבחו ור' חייא ור' נתן הוי אולו באורחא וכו', ואנא דברינא מאי דאמרו דהאי שימוש אונגעיל נהורא מזיווא דאספקליה דליעלא והאי גהוורא לא דיליה הוא משמע דכתיב ויהי מאורות והל"ל יתי אורות מי אורות א"ר זираן מן אורות מ' של מאורות לשם. ותיבהא הוא אורות. א"ר חייא אל התמה התורה נאצלה מהכמתא דליעלא וכו' (קנ) (נדאה דבריסיא האמור הבא הוא מלבות מערכ' א"ס ומינה האziel א"ק וממלכות ר"א'ק געשה עתיק רצילות וכן בין כל עולם מלוכות מלוכות ואצילות געשה עתיק דבריאה וכן כלם ועיין בס' האצילות למחה"ז ז"ל ובשאר אב"ע פ"א) א"ר אבחו לא תוקשי לך האי דהא רישא מן בהבדלה (ה"ל כמו שימוש להבדיל בין דבר קודש לדבר חול. ובין דבר קטן לדבר גדול) שי בקדמותה למלעי אבודיתא למתרגמנים. וმתרגמנים לדסמיico ליה אשכחך דבר מסיים שמעתה דכלחו תלינו מון רישא וכח'ג תשבח לעילא ולכלחו עלמין. ואמר ר"א משה מתאצל מזיווא עילאה.

:

זהגנה כאשר חתיכל בהנוגנות העולם תראה הכל ע"י השתלשלות ולמען לא אරיך כלום משמי אשר בלבבי בענייני הייחוד האמתי עתיק לך דברי התקיונים (תיקון ס"ט דף ק"ז ע"ב) א"ר אלעוזר אבא בתדר דרשו אשכחך וכו' מאיר אדם דברא עלת העולות ברזוקנא דה' כתור דלייה לי' דמותא אל' ברי הכא לא אמר בצלמין דאית ביה דזוקנא. אלא בצלמו ר"ל בגונוא דאיירו רווה ואינו נראת דיהא איזה בכוי. וכגונוא דאיתו ביה רזוקנא ריהא איזה בכוי וכגונוא דלית קרמן עליינו' ריהא איזה בכוי. וכגונוא דאיתו עלת העולות חד بلا שותפה ולא חושבן. ריהא איזה בכוי בנונוא דיליה. ואותה אדם דבריאה יצירה עשייה. כגונוא אחר' בלבשן וגופא לדבר וכו' אית' בריא' דברא הוא לתהא ברזוקני' אבל לאו דאתביבר איזה וכו'. ושם ע"א אמר ואמאי אמר באות י' כי ידע שמי כמה דלית באota י' שותפע דאות אורתא אונפ' בכוי לית ביה שותוף. דאייהו א' ואין שני לו א' بلا חושבן הוא ברא כולחו. ולית ברא עליינו' וכו' אית' דיכול למבריא אף' יחש ויעיר אלא הוא אלא Mai'a אית' לנ' למבריא אילנן ועשבנן ואינוון אתביבר. אבל ברא עלמן ברא ולית מאן דברא ליה עי"ש עד דסיטים ולאו כל מה הוא יכול למסבל האי אללא איזנן דרערן ברזון עכ'ל ובוטף תקון י"ט שם י' דלית לעילא מני' אלא האי דברא כל ואלו לית מאן דברא ל' דאית ברא ואתביבר. בנון מא דאייהו ברא לעשבין ונדרל להן ואיזה אתביבר והאי ברא ואלו אתביבר איזה דלית אלה לעילא מני' וכו' ע"ש אמר ל' מכאן אשתמודע דעתה אדם קרמן לכל הקדומים וכו' עי"ש ועוד

הומפות מחרץ"א ז"ל

סמלך ונספֶר סְנָגַע ומරקה פלאי פלאות : מצלמים סְנָגַע וכן מושלך לטולס בדרכ' (ק) לְסִטְרָא לְרוֹת לְמַהְוָךְ צָהָע עַיִן טולס וועלול וכו' :

טולס וועלול וכו' :

טולס וועלול וכו' :

(קנ) אל תקוה לאזען זה כ"ה חחר סְפָמְעֵין (קנ) ספסל סומל למוניים ומלהך דביסים כלהד נס דבסי' קרכ' ולו פלאה וזה פזכל מטה וטומך סמלך וגוקל ומפני ליהו קרכ' בטוויה שטוחך פנווב כרכ' מטה וטומך סמלך טונס מוטלט לטוטיב על כן סהויל מהקלת טונס מוטלט דמלכת

כתב יושר דברי אמת

ויעור במקומות רבים ובפרט (בפ' בראשית דף כ"ד ע"ב ע"ש). והנה אחיך ראה נס ראה דרכי תורתנו אשר היא ע"י השתלשלות עד שאנו רואים הנגנה העולם כלו ע"י עליה ועלול עד שנראה אפ' ובן שהוליד האב ונין ונכד וסנה מוציאו סבה. מים מנדרלים צמחים ועשבים בתחילת היה הצמחים אפ' ותוtroו אבל היה בכך העפר לכשיכא עליהם מים צמחו בהם וכמוודם ומטמן. וראה נס ראה עד הICON כח האציגות מדברי התקינות הלו ראייתם קדמון נאצל ממה שעליו. כנונאנ דאייחו עללה העולות ללא חושבן ובלא שותפה עד הסיפה הרואהונה עלה כל העולות דלית ריברא ליה. והנה בוה נברים עמודים דונפל חוץינא לבן גנרא הא שב שניין דדריפיו מיא. כי גכוות מעל גבוח שומר ונבחנים עליהם והואיצא לנו מדברינו שהוא בוגותה הבורא כ"ע שהיה הכל הולך עפ"י דרך התורה וכל העולמות הנאצלים והנבראים והצירויים והגעושים התלויים בשמו ית' יהיה הכל טובב עפ"י דרך התורה מעלה לעולול וזה הוא חבלית התורה בגין דישתמודרין יה ואמרו בדור (וינש רפ' ר"ח ע"א) ת"ח ברא קוב"ה החמי וטפשי ועתורי ומסכני צדיקיא וירושעיא. בגין למכוי אילין ע"כ. בכדי שישחה משפי' ומכל וברא הכל עפ"י התורה לא האziel ולא ברא כו' עד שבכל דבר נסתכל בתורה והאziel וברא כו' כדאיתא בזוהר (תרומה רפ' קמ"א ע"א) דעד לא אהברוי עלמא אקרימת אוריותא תרין אלף שניין (כי אוריותא הוא בחינת ו"א בסוד אוריותא וקוב"ה יישראל חד ותרין אלף שניין הן או"א אלף החכמה אלף בגיןה. שב מצאיין כן בפ' ס"ד להאר"י ז"ל זה פשות יש עוד בזה סוד) וכבר בעי קוב"ה למברוי עלמא הו' מסתכל בה באוריותא בכל מילא ומילא ועכיד לקל"ל אומנות' דעלמא בגין דכל מילין ועובדין דעלמא באוריותא איןון וכו'. ואוי תימא מאן יכול מהו אומנא בגיןה. אלא אסתכלותיה דקוב"ה בגיןא ראי העביר כלא בלי עמל ונגעה וכו' כתוב בה בראשית ברא אלקיים את השמים וכי אסתכל בהאי מלה וכברא בה את השמים כתיב בה ויאמר אלקיים יהי אור אסתכל בהאי מלה וכברא את האור וכן בכל מלאה ומלה רכתי באוריותא עי"ש ותרא נפלאות

תמים דעים בחרותינו הקדושה :

וזהנה אחר שכל העולמות בראיהם היה ע"פ התורה הנאצל' מא"ס ב"ה וב"ש אשר היא רושם אלקות והעולם רושם אליו. תשאלبني למה לא נברא העולם קורם או אח"כ כי למדרינו בא התורה על עת לכל חפץ ורצוין (קן) ובמרש ב"ר. את הכל עשה יפה בעתו. א"ר תנחותם בעתו ברא העולם ולא היה ראיי לבוראה קורם לכן שני' וירא אלקיים את כל אשר עשה והנה טוב מאד. א"ר אביהו מכאן שהיה הקב"ה בגיןה עולמות ומחריבן עכ"ל. אמר הרין הני לי עכ"ל ובאו וראה מה שפי' וניל' לנו האר"י ז"ל על דברי המדרש הזה בגיןן שכירת הכלים. ובונה עולמות ומחריבן בכדי שהייתה שבר וונש. אשר ברא אלקיים לעשתה כי הכל התורה כללה לצורך העברוה וכן השתלשלות לצורך העברוה והتورה ואלו נברא העולם בפ"א. תשאל למה לנו אב לנו וצמחים וכוכבים ומולות יצמחו ויתנו כח בזמחים וויה א' מולד האהר. שהשתלשלו דור אחר דור. ונגלגול אחר גלגול וסיבה אחר סיבה היה לו לבורא הכל ביהר. אבל כן

הוספות מהרצ"א ז"ל

למלךו כו' וכעת ציס לננד מייניך שנטוטטלות צמלהו זטוטטלות טל' לדיקי' צדייחות קעולס טיה כדי טיגלא טאלר מל"ז סגן מלהוד ווינעס לאחיך ווינגלן לך כמו"כ טה"ה נתקרא מלך צלמי עס וגנא יטראל פלו' צמצענש טאס מליכטו ולכך לא יטראל צער לורה : צי' מליכס טס מה טיוליס וכו' עס קאנלן רק

כל זה הוא דרך התורה. דרנא בחר דרנא. וכל שברא הקב"ה לא ברא אלא לכבודו הוא אויר לבושו. בטעם ר"ז קרא למאנא מכבדותא (קמ) והتورה מראה לנו דרך נלק בה לעשות נחת רוח לקודשנו קדוש אלקי ישראל עליה במחשבה. ונשתלשל אויר פנימיות וועלמות ונשימות מאור עצמותו ב"ה אשר האziel התורה מalto. וע"פ התורה עת לכל חף. זמן תורה. זמן תפלה. זמן אכילה ושתייה. זמן שינוי זמן قيمة. זמן שבטים וו"ט זמן שמיין וויכלין חק נתן ולא עברור (זה טעם נמי אותן הסוברים שהעולם חור בשמטה זובל ויש להם סמק בא"ד דף קל"ז ע"א ורוק היטב) (קט) עד הסבה ראשוני" הוא אדם קדרמן לכל הקדרונים. ומה תשאל על אדם קדרמן למה לא נאצל קודם לא מהכמלה תשאל על זה כי מרצון הכוורת ב"ה שנחת תורה לעמו ישראל ברצונו שהיה כהו הכל מחודש בטעם חרשים לבקרים. כי לנרוילחו אין חקר ולהבחנותו אין סוף ומראה כהו הא"ס בכל העולמות העליונים ובשביל זה עשה שעתונג תדרוי לא יהיה תעונג כי יבחר אלקים חדשים להראות כהו ונודלו הא"ס ב"ה וב"ש. ומהדרש בכל יום תмир מעשה בראשית. ומאריך שתאמיר שהחזרך להיות מחודש וממנו ישתלשלו כל השתלשלות המחדשים מהודר אחר מהודר קודם היה שפין מדרב. ב"א היה נביא קדרם שנברא. ולא, ה"י העדר קודם הויתו לא היה נקראי אדם דבריאה ולמה נקראי אדם דבריאה כי הוא נברא אחר העדרו. ונקראי קדרמן בدلיל בתיקונים שאין קדרמן לפניו רק הא"ס ב"ה וב"ש שלא היה העדר קודם להיויתו (ק) והוא בו כל העולמות בכח עד שהוציאים ברצונו ית"ש אל הפעול ע"י השתלשלות ממדרגה למדרגה נחית מכתרא למנרא לנרויא מעטרא לעטרא והכל ברצונו ית"ש שעשה בכיוול לעצמות כבוגרו לנליות לנבראים לבכורו להחטיב חסרו עליהם שיחיה שבר וועשן ע"פ. התורה הנازלה מאורי א"ס ב"ב"ת ועין בשער הקדושה בשורש. שם אדם קדרמן הנה הספרות הקדרונים העומדים בציור דמות אדם בכיוול והן עצמות התורה רמ"ח אברים ושם"ה נידים כי זה כל האדם הסובבת על עשר אמירות ודברים והולין והן: איך שיר' לשאול על קדרמן למה לא היה ונברא קודם הלא אתה קוראזו קדרמן והוא זונמת קדושת הא"ס כנ"ל בתיקונים בגונא דאייזו עלת העולות וכו'. ונמצא לפי דברינו התירץ מהרץ"ז על חכמת התורה מיסדים כי ע"י השתלשלות באה הבידאה מעולם ועד עולם מן א"ק וא"ק נאצל מרראש וsoftmax (כמו שאמר הרב בלשנו הצע) וע"כ היה לו זמן שלא היה כי מה שהוא בעל נבול יש לו זמן שלא היה והעדר קודם להיויתו עין בח"ה שער ה'. אמן ראה בתיקונים הג"ל (דף קי"ו ע"ב) אשר יסمر שעורות ראש בוה אשר נס לא"ק יקרא עלת העולות חד ולא בחושבן וממנו נשתלשלו העולמות וכל א' (העדר קודם להיויתו) בעתו ובומו והיה לכל א' העדר קודם להיויתו ע"פ דרך התורה כי דרכ' התורה להורות לנו זה ומן כל חף עד שנשתלשל העולם הזה שבודאי בעהה ובמנה ובמעדרה נבראה ברצונו ית'

הוספות מהרץ"א ז"ל

רך לנטהה: מדרשי כתמוגה בכם מקומות ומדרשי סקנה בכם מקומות על כל סטולס כלו בכתבודך (כספלט ר"כ) הרכ' צעל סמג"ע טוירתו יסודותיו וככל סיינו צינלה מלכותו צעל מלכוויו סיינו צכל הסכל סובב טולך נ"ד וס ופי' מלמרי עניין הטולס טפס מלכוטי מלכות סמים רז"ל ט"ז א"ד לך עיין סס: מילך' מניין כל מלכוויו וסו' לה יכוף עוד (ק) לדעתינו צע"כ נטולך לאבילים דרבינו מווין וכי' מניין כוותה הות מווין: הרכ' טפ"ר דברינו בכלנו צפ' מREN צע"ת (קט) מוד יס' לסס קמיה סיט בס ממק' מ"ל נג"ה וו"ז ומתין לה טווי סנכ' לך' ילהקי

כתב יוישר דברי אמת

ית' בלי שם הכווי אחד כל העולמות אשר מהם נשתלשללה ואין צורך לחוקים שונים אשר המציאו האחרונים וחוכמים ברורים :

ועפ"ז יכוו דבריו בעל ח"ה על נכון כשר נכון מוצאו וכי נראה מרבי בעל ח"ה אשר דבריו בשער היהוד לחוקים מן דברי רב טדריה גאון מספר אמרות שלו ובפ"ז למ' יצירה ע"ש פ"ז משער הנ"ל והגאנונים בוראי בעלי סוד והואobel בדבריהם בקבלה. והנה כל דבריו החסיד הנ"ל מיפור על חקירת היהוד האמתי לקיים מצות יהוד האל בכל לב הנאמר בפ' שמע ישראל הנטהר לנו עם רוע קודש מן אבינו חזקן שהיה טוהר עם בניו מטהו שלימה בעה לעלות נשמו ליחדו של עולם וחקירת ח"ה שהיה אחר אמרת בניו נפשו ומתייחד באחבה עם כללו ישראל כמו יעקב קורם אסיפה נפשו עם בניו וצריך כל בר דעתה להתייחד עם נשמו הצדיקים העולמים ל"ג ועלים ומיחידים מעולם ועד עולם מג"נ לו"ג ומוג"נ לא"א ואו"א לאיריך עד מדרגת א"ס ומושכין השפה מעתקא בכל חי' ק"ש כל חרוא לפום אורה ומיחידים כה שמוטז ב"ה עד כלות נפשם ליחד באחר אמרת עד א"ס ב"ה סבה ראשונה עלה כל העולמות וסבתה כל הסבות לילית לעילא טניה לעילא ולא תחורתה להטהר ולא מכל טריין.இיהו מטלא כל עלמין וסובב כל עלמין ואו כשם שהעולמות משתלשלין מעילא להטהר. מעלה לעולם ברכינו ית' בשעת הבריאה כך אנו מיחידים שמו הגדול בכל יום מתהה לעילא מעולם לעלה עד עלה כל העולות ב"ה וב"ש עד א' וזה הכללית עבורתנו בק"ש והפלחה ובפרט בעבודת הקרבנות עין והר (פ' נח רף ס"ה) במאמר א"ר שמעון ארמיית ידי בצלו (ובפ' פנחים רף רנ"ז ע"ב) הנ"ל ושם נראה נפלאות בוראו מתקלים ומתעללה מעלה עד א"ס וע"ז סובב החקירה של החסיד הנ"ל שאמר ומה שאנו צריכים לדעת קורם שנחקרו על היהוד ציריך לשאול עליו אם הוא נמצא וכו' אך חברוא אין לנו רשות לשאל עליו אלא אם הוא בלבד ע"כ. ולפי המתבאר חקירתו על הסבה הראשונה בלבד בורא שלא היה העර קורם להיויתו והוא הא"ס דאית בורא ואית מאן דברא לי' בנ"ל בשם התקוניים. אבל בשעת היהוד אנחנו צריכים ליחדו עד חברוא עלה כל העולמות. דלית מאן דרבא ליה וזה לא נזכר בתורה והוא לעמלה מן האצלות הנאצלים כלם ולית מחשכה תפיסת בית כלל ובודאי אין אדם רשאי לשאול עליו איך ומה והוא ולמה הוא. כי אפילו מחשכה והדרה בו ח"ז הם מהחוכר. ולא יודיע ולא איתרע. וכאשר אמר מהר"ז ז"ל הנ"ל בעצמו וכאשר מלא מוה ספר הזהר ובפרט באדרות ובאר"ר (רפ' ק"ל) ז"ל תאנא עכ"ד שמי דעתיקא סתו' מכללא ולא אתרפרש באורייתא וכו' ע"כ זהה העתק אשר מרבר בו שם אינו סבה ראשונה א"ס ב"ה אבל נשתלשל מלכבות דרא"ק. והנה באמת הספרות כלם אלקטה זו וכחם נקרא שמותיו ב"ה. כמבואר אצלינו י"ה שם החכמה אה"י שם הכתיר או הבנה והבנה הי"ה בנקר אורקלים מבואר בוחר (פ' יתרו רף ס"ח ע"ב) ובוחר (אחרי דף ס"ה) ואצלינו מתכאות השמות עפ' דבריו האר"ז ז"ל ת"ל כל ערך השם למה הוא בא באותיות אלו אשר בו נקרא בחכמתו נפלאות מיסדרין:

ונהנ' תרגום ירושלמי בראשית ברא אלקים בחכמתה מדה חכמה ו' בוחר בראשית כי אלקים זה מדה בינה אשר מינה משתלשל שמיים וארץ הם תוו"ט אקנס אן מיחידים כל הספרות עד הסבה הראשונה הא"ס ב"ה. אשר נמצא הו בא בכח פעולתו שופע ומחדרש בכל יום תמוד מעשה בראשות. מאור שפעת כבוזו הנעלם ען שמלא כל עלמין ובד איזו אסתלק מיניו אשთארו אפילו כל שמן קדושון בנופה בלא נשמתה

צ' ואראה מה שאמר אל"י בדיש תקנונים אנת הוא חכמים ולא בחכמתה ידי' ר"ל אף' כשמתרפשת בחו באיזה ספירה עב"ז לא נורע לנו אכבותו ועצמותו ומלהותו והכלתו והנה זה הוא מצות ק"ש על אמתה להדר כל העולמות וכל הנשמות בכלל' נשמה ישראל עדר א"ס בפס' ג' לה' ואו ממשיכין בכח מאור עצמותו וב"ה כי אנו טעlin העולמות עדר שורשים הראשון לאין בכח התורה והמצות ומשם נ麝 רצונו לתוספות חדש חיות דעלמות וא"ת מה העברות הותא לנו ולבניו השובתך כי כן היה עלות רצונו ית' ב"ה וב"ש שהוא הכל עשה עי' אתערותה דלתה עי' התורה והמצות אשר נתן לו רוע קודש עם ה' עם אלקינו יעקב והנה בספק אם הוא נמצא סבה ראשונה לבר בורא כל עלמין ולית מאן דברא ליה קרטמן ולית קרטמן לפניו בודאי יש לנו רשות לשאל ב' אף' מן בריאות עולם אין ראייה כי אפשר יש מאן דברא לבורא וזה העולם וכי יאמ' פנו כי יש סבה דרא זונגה קדרמן :

זלדרך הפטור أول הבהיר הוא הסבה ראייה והבן כי עמוק הוא ואני צריכין להשען ליחיד ערי עד אל מה שאין רשות אפילו להחריך בו. והנה כל המופתים אשר עשה עמנוא' אלקינו הוא בכח שמויות בספרות ע"ד טשל' יציאת מצרים הוא ש' החכמה הפתח שעריהם והוציאנו משם ה' אלקינו (זה מופת על חידוש העולם יש באין) ובאמת החכמה נאנצלה מין מה שלמעלה וקריעת ים סוף היה עי' התגלות עתיקא קדרישא עת רצין פשוט (זה טופת על הרץ שנברצונו בלי הכרה מחודש היה חידוש העולם והמשכיל בין') והוא נאנצל מין מה שלמעלה וכן מה שנאמר בתורה כי ה' אלקיך אש אוכלה הוא וזה הכל בכח הבריאה ובמדומה לשבלנו הקלוש. והוא בנו' לטפירות הנכורה הוא אש הרוחני הדרקה שלמעלה וכשהטמלנות מקבלת מגבורה שלמעלה נקראה אש (יש בו ייחוד בנורע אלקים במילוי יודין' בנים' ש' והוא' של' אש ירמו לאלקום פשוט ואצליינו בשאנו רוצים ליחיד להמתיק הרין או' אלו מכוננים ו' פעמים הויה' וו' פעמים אהוה' שם הטוב בנים' אש ונעשה אש לבנה מאור בלילה וכן חלוף הויה' מצפ' ז' מטהיק שם אלקים) וע"ד זה תקיש אל השאר (קייל) אמן הסבה הריאונה בעל מקובל אצלינו ביחס מעד הר סיינ' והמשכיל ביין וע' הולך קחדה החסיד בעלה' ח' המתויקים - בקרב אל השכל אם הוא בלבד אבל אכבותו ומהותו של הא' ס' ב' סבה ראשונה ולמה הוא בוראי אסרו בו החקירה ואפי' לחקור על שמו ביחסו' שמתוינו כי ליה תהשכה היפסה ביה כל' ורוק אחוי ביה היטב ותבין גם דבריו בפ' ה' משער הנ' (אשר נלאו מפורשו להדריכו בנתיב הדיוור כי לא ירעוז הוא דהא טליתא) ולהעלות שם היחור ליחיד הכל באחד אין אחד כמוהו והארכתי ב' ז' למן ארמס ז' לרבי אליעזר אמר הוי שקדר למלמד תורה ודעת מה שתחשיב לאפיקורס כי ירמו שקדר מלשון שקרים בטעם מקל שקד. כי שקרים ממהרים להתבשל יותר מכל הפירות אך לא ימתין לימי הזקנה מללמוד ואת החכמה התורה (קייב) (זהו למלמד תורה ולא אמר הוי שקדר תורה או על התורה כמו לשקד על דלותו. אבל אתה צריך לחבין פניות למלמד עד טופ' הלמד מנדל הפורח באורי למן אשר ידע להסביר לאפיקורס ואין לך אפיקורס גדרוי'

הוספות מהרצ'א ז' ר

ירחומי נפרקיך לדגון :
 (קייל) מוד יט' לנטמייק בלחפן הילר סיינו ח' ס' סכפנותה סחכמא בטדור נחכמתה יסד הילך
 סחכמא פנק' י' ס' ונסס גמלוי יודין' ח' ס' יסד זלט' עיין בס' מילורי חול :
 שפצעט כוה ז' פטעמיס ק' זגינוי' ק' וכ' (קייב) ויל' מוד כמו סקליס גאנגלייס זל' ב'
 ג' רומו למכמה כס' סכטוג וולקן חכמא **חויטויטקס**

כתב יושר דברי אמת

גדול כמו היצור בימי הבחרות 'המוליד' ספוקיות בנפשו המשכלה בשאלות אם הוא מחתה אשר נמצא בדברי הראשונים חקירות על הספיקות) ובאותו להעיר אל החכמה למען תנצל מספיקות האפיקורטם וכברט בדור הזה (קין) אם הראשונים כמה צוחו כרכבי מה עשו אובי קיר אנחנו נמלים בכירם והთאה גברת כמ"ש הרוב צמח בהקרמן ע"ש והאפיקורטם לא בראשונים אבל לתאה יקשה נפרד בדור הזה. ותאמין ליathy מי שאינו לומר זאת החכמה הוא כמו הדר בח"ל. ורומה כתמי שאן לו אלקי. אחר שההאה גובר. והזכר מסית ומביא ספק באמונה ויש לו ראות דבות. אבל המשם נפשו בכפו וועסוק בחכמה לימוד הארץ" ולו ובזה להבנין. נחבש בכל חכם לב השנת החכמה ויראת שמים הרופטה צח וצול ואמת ולא ישאר לו שם ספק בדרכי ה' המפליא פלאות. וירע בודאי יהורי שמוטיו ויעמוד על עקרני ענייני אלקות אלקינו ישראל ולא ישאר לו שם ספק וקושי כל הרחמן ב"ה יוכנו לעבדו באמת (בא וראת קושיות הדיע) והבחורה שנחלבו בה הראשנים הרמב"ם והראב"ד ולו ומכוון' בסוף זה הגם שאין מוכן שם אין כאן מקומו לבאר אם תרצה לירע השאל אותנו בעזה"ש נסביר לך מתוק לחין) :

זהנה, עוד סגנון החכמה יחוור המעשה בכל תנועה ואבר מה הוא משמש. וכל המעשה אשר נעשה על הארץ מראש ועד סוף הן ביחסו החק"ש והחפה. איך ליחדו בכל מקורות צנורי אבריו הדמורים על שעור קומת יציר בראשית ואיך לעבדו בעבורת שבבל זו חפה ואיך לציר לפניו יהוד שמו ב"ה וב"ש ולא לנשם ח"ז כי אכן ירידי אותן שלא היה ביראת ה' בלמידה זאת החכמה הם מגשימים בעוני אלקות אפילו שהוא יודע שאסור לגשם אבל מה יעשה אחר שאנו פ"ל שראשינו צנורי היחור להעתות הכל באחד בבואו על דברי איזה אנדרה ומקרה שכחובך ה' עניין ה' אונוי ה' הגם שמכירות דעתו שלא לנשם אינו יכול כי למה נקרא יד בבואר ב"ה וב"ש הגם שיביר לו אחד כי זה לשבר האון ואין אומר הסברא מה הוא ואם הוא עשות מרת חסר בלבד ובאו וראת קשה לשון יד אל מה שאון לו יד ולא ת薨נות יד אחר שהוא מופשט מכל ובאו וראת ברבי עקיבא שנכנם בשלום ויצא בשלום לא לאחר אחר שהי' יודען שאון שם ישיבה ולא עיפה ולא שם הנשמה (עיין פ' אין יורשין) למה מ"ט יושב ומחתת וזה העלה ספק לבבו אבל רבי עקיבא מאי דרש צבאות אותן הוא עצמא מעלה דיליה כי כל תמנויות והגשימות שהוכין הנבאים וחוזל הכל רומו לאותיות השם אשר מותר לצייר כדאיתא בר"מ פ' בא אמרנו היה עלי אופן שוכרנו לעמלה אש שחורה ע"ג אש לבנה ופעמים. וראה אש לבנה בג"ל כי נס אוותיות יכול להוות חם ושלום הגשמה וכתווב כי לא ראיתם כל תמנוה ותמנות ה' יבית עין בר"ט הנ"ל וכן אין ת"ל דרך מה שביארנו לעמלה בעין ה' אלקיים אש אוכלה כי אש יורה על אוותיות השם וכדומה זו ה' י"ד שם היה פשוט ומלא עשרה אוותיות ותחת רגליו סוד רgel מבואר בכוונת חנוך אשר

דעות מהרצ"א ז"ל

מי שמעין כספי סמיניס טיעוניים כתעתפם :
חוויומיטס ולופיקס :
 (קין) נלמייט ובכ"י פ"ג ולתקן כמנמי זומנו יסיך בענין כללו עוגד ע"ז ופטו פט כותוי אל תקליב אל פתח ביטוי ותדע ירידי קפת מסלמייקויסיס קזומנו וכונס כס חכמים צעניעיסס ורחותיס פמה מאקס"מ ל"ז ולס פ"ס מל"ת למדוו לסונג לדבל מותרכו וtain נקס חלק קוזטס ומלייסס נ"מ מל"ל פוכח לך כי כס חכמים צעניעיסס נ"מ מל"ל פוכח לך כי כס חכמים צעניעיסס וכל קעננס כלו הלאס כמיוקל וויס מרלה מלון

אשר טרו ע"ב קמ"א כי הרגלים של עולם של מעלת המבלי טוחין לעולם של מטה
ואשרינו מה טוב חלקינו שוכנו להתגלוות עמוק סתר אל הגנו בקשר תורה (קיר) :
וגם בעבודות צרכי הנוף כמו במ"ט ואכילה והשתיה ומשגנול הובל לקוים יחוור המעשה
ביחר שאת ממה שכתב בעל ח"ה בשער יהוד המעשה ובשער עבורת אלקים
אשר סובב הולך על פסוק בלתי לה' לבדו והאכילה והשתיה והשיגה למטען יתחוך גוף
לעבורה בוראו וכדורות המ"ט בכרי ישיהה לו פרנסת האכילה והפרנסת בניו והנה הנם
שזהו באמת טוב לב שעושה הכל למן השם וכל מעשו לששים אבל אין וזה אחוי כבמו
המקובל בידינו עבורה תמה וכן שמעתי בשם הרב המגיד בות מן אמרת "ל' איזה עבורה"
תמה כל שאין אחריה עבורה והנה בשם מכיוון באכילה רק לחוק הנוף לתורה ולעבורה
האית הוא עבורה תמה הלא בשיעת האכילה איןנו מהפלל ואינו לומד ואין זה עבורה
אלא לזרק עבורה שלאחריה עכ"ר אבל אם האכילה הוא עד הארי"ו לבר בירורין
להעלות תנ"ק מן המאכל ולהעלות הטוב מן ברורי מלכון קדרמן ובפרט מי שיזכהו
השם להציג להעמיד לנדר עניין ושכלו שרש שמותיו יתברך שמו בראיתא מבואר בכוונת
סעודת ת"ח יכול ליחס באכילה כמו בתפלתו אישרי לו ואשרי חלקו (קטו) וכן בכל
ענייני משא ומתן גם בן הוא עבורה בפני עצמו אם גושא ונוטן באמונה ובכל ענייני
העונה זו הנעשה מריאש ועד סוף חירישה וזרעה קצירה וככל העבורה בשדה עין בלק"ת
פ' בהר. ובלק"ת בתהילים בפ' עובי בעמק הבבא ועין בפ' משער ההפללה ובפרט
אשר אם תוכה ותהי רגל ביהודי שמותיו ב"ה יהי" זכר השם תמיד לנדר עניין למצואו
דברי חפץ :ותולל לרבר עם חבירך במ"ט באמונה כל דבר שייצא מפי תולל למצואו .
בכל דבר אם תרצה ותוציא ימי חירותך חוץ בראשי תיבות או בסופי היות או במספרים
או בחילוף אלף ביתה איזה יהוד שמותיו ב"ה אחר שוויה" רגיל בדרמי יהוד השמות
ובמספרים ובצירופים ומלאם ליחד ולקשר כל מעשיו לשמו יתרבר ומשכיל על דבר
ימצא טוב טעם ורעת אפי' בכל לשון שמדרבר ובכל שמעים ובריקון כ"א אמר
בה יהורי שמותיו ב"ה וכל מעשיך יהי" לשם שמים ולא אמר לשםם ובריקון כ"א אמר
זבא' מאן דמציל וסלק מחשבתו לנבי עילא דהא פימי אפיק שמהן ואצבען בתבין רוזין
ע"כ כי בן הוא כאשר מחשבתו קשורה בברוא ב"ה יש לאל ידו למצוא בכל העניינים
יהוד שמו ב"ה וירע מזאא כל דבר שורשו במחוזות וצינורות שפהעת עליון דרך משל
לח"ם ירע כי סוד הלח"ם סוד מול"א בנימטריא כנדע והוא חסר הנבען מן מולא
שורש נ' היה של ה' מלך מלך ימלוך ומשם סוד העאנסה מבואר אצלינו בעורת השם
נותן

הוספות מהרצ"א ז"

כמי וכינוי נאכליות גלגולין וטפסרין
ומלומין נעד הן חקל וככלו כל דבש מסכת
לננד ענייך מה שתכטטו למלטה שלוללה' עיקר
לפ"ק סול ברכਮונות ובגסימות מותהן פלטזע
ועיקר קיבת י"ד קום בטולס סלמעל' לטולס
סמקפיט חסחו ונSELL קיבת י"ד גס בגסימות
להכללי גנטונת נמלח' בתיקת י"ד וחתה דע
לך ומתך נצטח ולום פנטס אבן ויונעס לך :

יע"ז במק拉斯 בימייט :

(קד') אל פדרנס בדנאנך טהון טור טעמייס
וזלט מס פלאט קרב לי קרב לול סי'

בחףפער לי ננחל הכל כי כפליס למוס'י, וכל
הכוונה

כתב יושר דברי אמת

נותן לחם לכלبشر כי לעולם חסרו בוגנימטריה לחם וכן מים הם הם ט' יורדין של ר' שמות ע"ב ס"ג מה' ב"ז ולחכם יונעם אפילו כשיאמר בל"א ברו"ט (קנו) למצוא יהוד ביר מופרו ז' פעמים אל'. כי החסר דמולא ושם החסר שם אל חסר קדרמי דאיל עם כלחו וכן ואסידר (קי) מספרו רע"ז סוד עיר מסוד טפת היורין עין בדורש אור מים רקיע בדורשי מג' ומ"ד וכן אחוי בכל עניין מכל מעשה ודברו שבועלם אם תוכה ותהי' מהשbatch נוכר בבורא כי אישר איש שלא ישכחו תמצא בכל דבר ודברו שמושל הקב"ה הוא והוא ויושר דור שם כלומר בכל מעשי המזיא יהודשמו עין בהודו נהנית העדר' בכוונת ואתה מושל בכל ובוחר (בחוקותי דף קי"ג) וכל ספר הר"מ נהיפר למצוא בכל מצאה ומעשה יהוד שמותיו ב"ה כמבואר בספר ר"ח והוא עניין אמרם ז'ל במנחות רשב"י אומר אפי' לא קרא אלא קריית שמע שחירות וערבית קיים והנתה בו כי והוא פלא כי במא依 עסקין אי בעסק במצוותנו בוראי פטור מהתלמוד תורה ואם ברבב הרשות על מה ולמה מצאה זו ذكرיה שמע חשוב יותר ממצוות תפילין או שאור מצאות ולמה יפותר מן התורה כל היום אמן רע כי הכלית כל החכם להעלות כל הדברים אל מקורם לבורא כ"ע וכי כוונת כל המעשים לברור ברורין להחיות נפשות המוטבעות בעמק הקליפות וע"ז סובב הולך כל המצאות אשר עכ"ז גילה לנו האר"י ז'ל בספר ע"ח ועפ"ח מישורש הנוקדה הראשונה צמצום ראשון עד נקודת האחרונה טבור הארץ ואת אשר עללה וציר כל העולמות וכל דבריהם ההווים והנפחים מושאש ועד סוף הכל ספר לינו האר"י ז'ל שרשם וענינם והויתם ומקורם וחיותם וטעם ונמייקם אין הם נמשכים מן מורה הבורא ב"ה וב"ש אשר האziel וברא יוצר ועשה לבבורי ב"ה לעשות נחת רוח לו לשמו ולקיים רצינו בחכמו. והנה בתבננו לעיל בשם הרם"ע אשר העולם הוא רושם (אלק') התורה והتورה הוא רושם אלקתו ב"ה וב"ש והנה כל בר דעת הרוץ לעבור את ה' באמת צרך לייחר מעשו בדעתו לקיים בכל דרכיך דעהו וכבר אמרנן בברכות פ' הרואה אליו פרשה קטנה שככל גוף התורה תלוי בה בכל דרכיך דעהו והנה סוד הרעה הוא בכלל ובפרט כראתה בזוהר (פ' וארא דף ב"ה) ז'ל בקיצור מופלג פקודה קרומה דאוליף לן משה וירעם כי אני ה' אלקיכם וכו' וכידין איליף לן בדרך פרט הה"ר וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא אלקיהם היום דיבא וכו' כי ה' הוא אלקם הוא דרך פרט במלה דא במה רזון וסתיר וכו' פקורה קדמא' למנדע לי' לקוב'ת בכלל ופרט בראש ואובסיפה ורוא דא אני ראשון בכלל ואני אחרון בפרט עי"ש בכלל המאמר וחקרתו כי יסוד גדוול ועמוק ועמור מקור התורה ועכורה מבואר שם ותעמיך במאמר זה ותמצא מדיניות לתקון נפשך ולהבין סוד כל ופרט הוא ה' הוא אלקים כי כלל כסר כי לעולס מסחו וווקף סכלל נקודות וגמי' ד' פעמים הילקיס (כינוי ע"ה) ולכך נקלות נזירות גזירות גנטמים וביהר נקודות וגמי' ד' פעמים הילקיס כמי' סביה בסמו כטמיה ע"ז קס' ה' גמ' ה' כמו' קמצע סרכ' :

הוספות מהרצ'א ז'ל

כס' מלול'י הול' נקס גנימטליה סכ"ל ע"פ'(ס' מלול'י כל עכוז' ו开会' עפ"י פ"ל :
 (ג' כ"ס גמי' ג' סווומ' סבלח'ס מלול'ס (ג' כ"ס גמי' ג' סווומ' סבלח'ס מלול'ס
 סוד יסוד דהכל גמליל היל' להמיות
 חממד סיני' ג' פ' ע"ב כסוד נוקן למ"ס
 כל כסר כי לעולס מסחו וווקף סכלל
 נקודות וגמי' ד' פעמים הילקיס (כינוי
 ע"ה) ולכך נקלות נזירות גזירות גנטמים וביהר
 נקודות וגמי' ד' כסוד מ"ס ע"ז קס' ה' גמ' ה'
 (קי) ווילקעס'ר כוות גמי' גט'ס קהמייט
 ס"ה ומיתרדים כלל גמי' נקס'ס ול נקס
 מ"ד וווק' נקלות נקס מ"ד עין
 סקלותיות

כתב יישר דברי אמת

לו לו

מצוות לא תעשה כי זה כל האדם שיעור קומה פרצוף שלם ומכואר אצלינו ע"פ הקדמת האר"י זיל כי שם אלקים ירמו על בח"י חיזיות הפרצוף בצלם אלקים כי א' דאלקים ירמו לנו גלגולתא והל' ירמו לנו' מוחין חב"ד וה' דאלקים לה' אברים מהחר עדר יסוד ח"ג"ה"נ"ה זיו"ד ירמו לסופו והם מלכות וארכנו בוה בפ' בראשית בקונטרס בריש הורטנווח באבירנו לשם בפלאות רבות ת"ל אשר שם אלקים נחפטש בשם הנבורה ומשמש מן העולם ועד העולם עד אשר דין שלמטה ומלך ומושל נק' בשם אלקים משא"ב בשום שם משמות הקדושים ובכיאוינו לפ' אחריו שם ביארנו שורש הרכבים ושם היה סוד הכלל כי בו נרמו פרצוף הפנימי והנה הפרט הוא מלכות שמים כל העשה אשר נעשה בעולם בו נפרט במלכות כל עולמים ועין בכוונות בריותך דרכך ישמעל בפע"ה והוא המעשה הנגמר בוה העולם שמייא ואראע וכל חיליהן ושבין וחיוון ועפין ובעדין ובני נשא הכל נרשם ונפרט במלכות והאדם העובר אליו מלך בכלל ואיהו מלכות בפרט וכן בס' הקנה אומר כי מרת מלכות היא כל קניין ארם ופעולתו וכל כליו גמר וסוף כל מעשה אשר היה במחשבה חלה וכן נתן גובל אמר גליל רושם אל' כי מרת התורה גדרלה מן העולם אשר זכר'י בן עדו נתן גובל אשר העולם רושם אל' אמר דא דכר ודא נקבא וכו' ע"ש והכל ע"ז התורה והמצווה גדרות בתה ג' אלף ר' אמות של יוצר בראשית ומכוואר אצלינו כי הי' ג' מרות שה תורה גדרות רשותם צמחיים מן ג' מכילין דרכמי (קייט) ופסטרם ג' אלף ר' יהורו אשר דרכך ל"ב מאות אמות כי רחמנא לב"א בע' ומהחלת' ב' ומיטימת ל' בכרי להורות על מרות ל"ב מאות מרות שה תורה גדרלה מן העולם ובכל מאה בה הברכה מצוי' ויתרים עליהם מרות הרחמים במספר יוד' להורות כי קוטב התורה והמצווה הוא סוד זיו"ד נקודה ראשונה והדרלה' התסוב על צירה ועוז סובב הולך כל התורה להשיג נקוד' י' יראת הרוממות השרשית העיקרית בך כל הוא יראת שמים וראת השם הוא אוצרו ואין להאריך בזה אמנים בה נרשם כל מעשה עולם אשורי המסתכל בחכמה ויראה בהascal הבהירה וימצא סודו ע"ד התורה במעשה ה' כי נראה הוא ונתן בכ"מ עינוי ע"פ התורה באשר הרשות לראות פנימיות הרבבר ואיך הכל נרשם לנגד עינוי . לעבור עבדות בוראו ומורה ומלהל ומשבח ומרומם כמו שמצוין להחמיר מלכנו דוד ע"ה אשר לא הניח דבר קטן ורבך גדור בעולם אשר לא נתן תורה וומרה צא ואהה במומו ברבי נפשי ובמומו הלו את ה' מן השמים וכו' והם אשר מעל השמים והמעין בכל דבר ימצא אשר כל העניינים מיטודים על שיש מרות ופירוטות עלינו חאלקים אמנים כל הפרטים התלויים במעשה והם שם אלקים לסוד האדם והעשה הוא דין ומלך מורה על שם אלקים כי כל חיזיות פרצוף מורה ע"ז על המעשה אשר בידו עשה והוא הפרט במעשה העשו אמנים מהיותר בכל הוא היסוד הוא שם היה ב' והם היה סוד הכלל כי בו נרמו פרצוף הפנימי בדעתו ועיין פ' ג' משער החשמל והוא התורה הוא שמוותיו של הקב"ה וה תורה רושם אלקוותו יה' ש' ונמצא רומו בכל תנועה ומעשה העולם

הספנות מהרצ"א ז"ל

סגולות נגמי' רלון עכ"ל וכנה כל פג'ל כטירול מיחדין נדוכוין לטלון עס ועס חפסל ליחד במספל ווּסְמַעֵר סב' מגכס ווה סג'ל' פל' לארניל כת טלען לסתוקן וכגן וחל מתפלל צזה לנחות יווויס נכל לנגד מיינו למפיקות סדוכר סיולחים מפי לזון עס ועס כי טדע' כמעו סכל שר יונק מאקרויס נן כל לטלון טו' חיית מלפ'ק (קייט) מזוקל בכתבי סקלהס מוגדר' ז' זלון' ז' וממנו יונק מלהוניות סקלהס' וזק' האנול כי נסכין כן מסה חולוני' נסכת פלנו' טל

כתב יושר דברי אמת

העולם מראשתו ועד אחריתו וועשה יודע המיתר כל פרט התורה נקראת כל מרצה סובבנה על "אחתה לעבורת הל"ב שורש שם היה והעולם פרטה במעשה שם אלקיים לבורך ולבן הרפ"ח נצווין ואפיק"ח ויעיל ט' לאנברא ימינה על שמאלא (ובוה אביך אתי בקצור גדרול טור (זהר ואתחנן דף רס"ד ע"א) כי יחוורא עללה שם יחוורא דהוי" ויחוורא התאה בשכטלו"ז יהור' דשם אלקים עי"ש. יעד דלא יתייחידן כל חד דא כלחוורא ולא אהכלל דא בר' למיהו כלחוורא וכבי ע"ב. ואספיר לך ברכך פשות כי יחוור שטע ישראל אלו מעלה מ"ג במס"ג לה' שם הווי. ואנו בכללין עצמאיו עם כל הנשנות ועם כל העולמות להעלות לאחר עלת כל האקליט דאייהו חד ולא בחושבן ונמצא מיתר שם אלקים הנקרא פרט מעשה כל השעלאות כנ"ל עם שם היה ערד רום המעלות וכבללים ונרייחדים וזה ערד אחר סבה ראשונה וזהו נקרא יחוורא עללה עליית כל העולמות עד א"ס ב"ה למעלת למעלה בראש ולהאר שעהלינו ועליגן לשם להתייחד באחר אמת אלו ממשיכין ביהור ברכך שם כבוד מלבותו לעילם געד פ"ז רצונו יתברך ב"ה וב"ש צנורי השפעות ברכתו ממ"ל מארח הנ"ל מיין דרכון לנטומת ברכחה. והטשבת חסרו לתוספת מוחנן לכל העולמות מן שורש שם היה הנ"ק כל"ל ז"א יסוד א"ק כאשר מכואר אצלנו במקומם אחר אל עולם וער הוא הפרט ורוא הדאקסם ב"נ"ל וזה נק' יחוורא התאה שאנו מושבון מעתיקא דעתיקין להיות ולהתייחד שפנו עטנו לתחא בעולם ועד הוא המלכות עד שנפשו נשמרנו נחמושר בה בנישווא דפלא כי בה כל הדברים נפרטים בפועל מוגלים ודיושים אצלנו. וזה נק' יחוורא תרתי שהעלין מתיחדר עם החתחון במ האב בחיבל הבן עם הבית ע' פ"א מדורישי. מ"ג ומ"ד והוא המשכת ברוך. ברכה לאב ברך' למנ. ברכאת דאבא ברכה דבנוי ושפע ישראלי הוא יחוורא עללה הפרט עם הכלל יודע הבן עם האב בהיכל האב והוא אומו בשכטלו"ז בחשי. ברכו שלא ינקו החיזונים בהטשבת הברכה ומשל לבת מלך שהריה' צוקוי קrhoה האמר יש לה גנאי כי אדר שעליינו ומפנינו עצמוני במיסרת נפש עד אשר אמת אין טף ב"ה כמו משה אשר עללה אל אלקים לא אמר בשכטלו"ז מי הוא בן המתיחדר עם אביו בחיבלו ולמה לו. עוד לבקש על זה העולם והי' בוש להמשיך האב לבתו בחיכלו מצד גורל העונה אבך יעקב עשה יודע אב עם בניו המשיך להם להתייחד בחיבלו ואמר בשכטלו"ז והבן וכבתה דהוישים יש לנו ערד בוה ולא באתי בכאן אלא אנבר גדרא יוכנו ה' לעבדו לבב אחד אמתם ובקשתי שתיעין בוה ותמציא מונען לנפשך צ'א ודרוש דבר גדור גלינו לך בוה אמנס בקייזר מופלא מכוסה ונעלם^ט אכללותה תורה ואמר שלמה ידרשי כי בל אשר עשה אלקים הוא יהי' לעולם (הוא זה א"ה) הוא הוא הוא. הוא הוא יהי' לעולם ועד. באורייתא כתוב עליו אין ליחסף לא תומסף ולא תגרע ממנו וכו') עליז אין להסיף וכו' ועין בוחר (פנחים דף רל"ט) האמר שם הוא

^ט לא כמו שנדפס בספר אחד לנדרל' א' בומגנו מפורט והסביר זה וקרוא שם בש"ט שער היהוד ותאמין לי אתי כי בל דרכיו לא דרך ישכון או בחיקות ומשליים לא נהנים ולא מושעלים וכבר הרתקתיק אתי מוח לעיל כי בל דרכיו מוה בחוקת סכנה שומר גשו ירחק מהם ואל אלקיים ה' הוא היורד ועד כי אשר לא לבכורי אני אומר הרברום אבל להרחק התרבויות מן הקיימות באקליט המתעניים עף חיקות. בפירושות ודי בוה :

הוספות מדרכ' א' ז"ל

כל מחותו אל נס רפ"ל וכו' סמחי פפהו וט"מ סקינו זק"ט טפיו מלה רה"ז
במס"ה"ל סקיע קמדת פלאג'ה מ"ג מכילן מ"ג מדור קקטורה גדרעם וט"ז
ט"ז

כתב ישר דברי אמת

ל' ז'

הוא ה' . הוא הוא חזה . הוא יה' לעולם ועד באורייתא כתיב לא תוטיף ולא תגער ממנה וכו' כי חיבת הוא מורה על ה' והוא ה' קורם בריאות עולמו וכו' ומסיים שם הוהר אשר ה' ירמו למספרת רעת והאלקים סתם דא נבורה מא'ס ואין חקר ע'ב ולכשתחבאו בסוד ה' כמה רוזין דאוריתא יתברר לך בדברי חזרה ואב'ת להאריך במתיקי טילין אשר יש לנו בו :

אבנים היזעא לנושואה אשר ע'פ' למורי הארץ ז'ל השיג זה אשר התו'ר' בה שמותיו של הקב'ה שתראה איך ומה וכמה מתחפש שמותיו ב'ה בשרשים וענפים ורבוא רבאות ואלף אלףים עולמות עד א'ס ב'ה וכו' ציריך נפש המשכלה להעלות בק'ש לחדר באחד אמרת במס' ג' לה' וקורא ק'ש בבורך העלה כל מעשה הלילה מן התשינות אשר מסר נפשו בפקודן ושינה אחר מששים במויה ונוראים צדיקים במתחם כי מעלה יותר ג'ק גם העלה מה שעסוק בתורה בלילה והעללה כל נ'ק ומתקבל עליו על מלכות שמום בשלימות מס' ג' ובזה מיחיד כל המעשים אשר יעשה ביום ותייחדו וייעלו כל הנצוץין אשר לשורש נשמו נשמות נאגדים ע'ז מעשו ומקבל ע'ל עצמו ארבע מיתות בית דין יעבור עליו ח'ז' לכל דבר יחרג ואל יעבור וכן בק'ש של ערביתה הוא בירור מעשה יומם העבר להעלות כל הכרורין במס' ג' לי' והשכינה אומרת חוי במא' ברא אתיאנו לנו' : **וזאת** אשר תדע כי מה שאמרו בשם הבשע'ת להעלות כל דבר לשורשו כגון אם באה לו אויה תאوة ירע שהיא מן עולם השכירה יעלת' אותה לשרצה וזה מרת החסד וכן אויה הרוזר הקפודה יעלה אותה אל המדרה וככלומר ע'פ' ר' ועיין בספרים מתלמידיו נודע ומפורנס אל תרע שציריך להעלות במס' ג' ישופך נפשו לה' וקובל עליו ארבע מיתות בית דין בכל חזו ובפי יכולת מחשבתו וכבוד מה שאמרתי לך כי דבר גROL הוא ולא תחטפש ולא נאריך בו יותר (קיט) (ובפתחה לפע'ח בעוז'ה'ת נאריך בוה' יותה') כי תלמוד תורה האמת כי אין שם עלייה בלי מס' ג' במחשכה ובמעשה בכל חזו ויודר מכחו בכל רט'ח אוברינו וושם' ג' גורי לעשות כל המצוות וכל המעשה בכל לב ונפש ומואר אף' הו נוטל צבו' וכזה התבין אשר לא יה' לפניו שם דבר הרשות . ומה שנקרה לפעמים דבר הרשות לגבי דבר מצווה קרי' ליה' רשות . כרא痴ון פ'ה דמסכת ביצה אלו הן משומות רשות אין דין' ואין מקדשין וכו' וכן חפלת ערבית רשות ועיין בריש פ' הפלת השדר אבל הכל אפי' עבורה תעריר והתעשה וחיד כי יובייך החכמה אשר תתרMER בפל דבר תמצא שם של הקב'ה הוא התורה והמצו באבילה וכו' ע'פ' התורה בדקדוק מוצאה להוחר בחוטרות כי תתмир במעשה העולם הן באבילה וכו' עד אשר תבוא ליר' הרגנל' ואו' תקדים' וראי והנית בו מחשבתך ביחסו שלם' ב'ה אשר תבוא ליר' הרגנל' ואו' ודברת בס' ודרשו ר'ז'ל יומם ולילה והוא והוא הדברים האלה אשר אנכי מצוך וכו' ודברת בס' ודרשו ר'ז'ל ולא בדברים בטלים (קד) אחוי וכי נאמר זה בכדי שלא יעבור על לאו הבא מכלל עשה בלבד כי בלא הני מהבי תית' שיתה מותר בדברים בטלים . אמנים לדרכנו הוא לשון הבאה :

הוספות מהרצ'א ז'ל

(קיט) עיין בס' סמיג' נקלע נקלע כס' לקומי' טומס כקחטנק לסתום סמתקב' כי פלון' יעננה וטוע גמלמו מוקט' לפקליפה ע'כ' יקיס' ולג' מטולו למלוי לבב'ס ויד' סמתקב' ממחצטמו ויק' לע' צוס דרכיס' דרכיס' עמו'ס סמי'ות סטב'ילס' שב'ה הילו מבקב'ילס' לתקנס' ולסתום' הילו מי' שמקסל מדין' כתחות' כתחות' צה' לו מנפכו סב'ם' קב'ם' קב'ל'ל רצמיה' סבל'ב מסכו טילס'ר . קול' נס'

המليب ספלי'ם' חמכם' לדבל נס' צוס דוקה' למי' ציודע סאגרס'ו לילו מנד'ו כי נצ'ו מלל' בקלבו ממלוח' עלי' ק' וול' ז'ה מה'ותם סטב'ילס' שב'ה הילו מבקב'ילס' לתקנס' ולסתום' הילו מי' שמקסל מדין' כתחות' כתחות' צה' לו מנפכו סב'ם' קב'ם' קב'ל'ל רצמיה' סבל'ב מסכו טילס'ר . קול'

בתב יושר דברי אמת

הבטחה נ"ב בשתקbel על מלכות שמים בשלימות ליחדא באחד או תוכה והוא הדבריהם האלה על לבך וכו' ודברת גם ולא בדרכם בטלים כי המצא מען לפlesh בברורך וורי בואה ותראה והנוה דעתך ולזה הפירוש המציא סיועה באוצר (תרומה רף קס"ב ע"ב) רוחש שם י"ג פקורין בפ' שמע ולא קחшиб והו הדברים האלה אלא ודאי ברכבתנא :

ויעוד הדע אשר כל החכמתם שבعلوم כמו חכמת השיעור וההוכנה . והטבעית וכדומה מאפס ותויה נחשבו אם לא תדע דרכי החכמה הצפונה ונאמר בחכמת התכונה אשר הניחו התוכנים הראשונים בהנחתם . שיש חנוכה הכרחיה ורצנית הפק ולמה יעשה ה' בכנה אבל לא נאריך כי אין אני עוסק בעה בעה כואה באותן החכמתה כי למה לנו לבלהות ימינו בוהה ת"ל אלו ייחיה איש אלף שנים ואין קצבה ואין קץ לאורך ימינו אינה יכולה להשיג אחר מני אלף אלףים ורבוא רבוות עולמות אשר תשזוק נפש המשכלה לחדק להעלות בעמלות סולם מוצב ארצה בו' ע"פ דרכי תורהנו הקדושה המחוקקה מדברש ונופת צוף והנעם שאמר דהמע"ה ולא הלכתי בגדלות ובגפלאות ממני אמרת שהליך מדרוגא לדרגא ולא שפי לדג' מבירא עמייקתה לאנרא רמא . ביל' לדניין ובלי משק"ל ויעון נפלוא ויעון בסבא פ' מושפטים . מה שאמר על עצמו ועל רשבי' וגם לה' הדבר תלי בשעה ובנפש המשכלה בשיעור האהבה המתוערת וכבר מצינו בינוי אמא רדיינ' דרכ' הרומה דף קס") דריינ' מאינרא חדרא למשמע קרושה בהדרי צבורה וכו' פעם כהוב אוירח חיים פן הפלס ופעם אוטר פלט מעגל רג'ל' וולת מאטרם זיל' בחנינה פרק א'achi על זהה יתפלל כל חסיד לעת מציא עת רצין לדגן שור . לדגן על החרים לקפז מאינרא לאינרא בלב הנלבב . באහבת נפש אין הכתב יכול להוציא דברים שבלב האורב אמה ואין הפה יכול לזרב ונחוור לעין חנואה הכרחית ורצנית בגולגולים וכוכבים כי כן דרכי העבודה והחכמה לעכוד' האל בשני התני'ו הבהיר'ו' ורצוני' בnalgal'וי' וכוכבי' בכל יומ הולך אל דרום וסובב אל צפון ואל מקומו שואף ווורח הו' שם ולא נאריך כי הרבראים ארובים מארץ מדה . אמנם פשוט . חנואה הכרחית בכל יומ אשר בע"ב אתה חי . ואדם עובד ועשה בדרך כדרך מנהג העולם וזה בכל יום והחנואה ההוא ממורה בכםתו . דרך דרום מצד חסרו ות"ש הרוצה להטיב מדרת טובו ורואה בקיום העולם בכםתו . וממור"ח סור אכא טוד החכמה שלוח שפעת חסדו למערב אבא יסוד ברתא י"י בחכמת יסר ארץ וסובב אל צפון בלילה לשוב בהשובה צפן טוד אמא השובה בינה . וכו' ז' דרך י"ב צרופי היה י"ב צרופי אליה . ואל מקומו שואף ווורח הו' שם הוא חנואה רצוני' ממערב למזרח להשיב نفس העובד לעולות מעלה עד רום המעלות בכל היחורים וברורים שעושה בזה העולם במ"ג לי' להו שואף ווורח אל מקומו וכבר הנקנו שהעולם ורשות התורה והם שבעה כוכבי לכתה שבעה מטבי' צער וכל כוכב מהלך רצוני מיזוח ע"פ מחרגתו בנפש הוושר כי הגנילים הם בסוד רעשה בركיע השמים עין פ"ב משער ציור העולמות ושם הראה נפלאות תורהנו הקדושה והעולם רושם ההוראה וכן נבואר אצלינו כל דרכי הלוכי היכובים בגובה השימוש ואמצע המשש מסלול המשמש ובירח נלגל התליו וראש התליו בטה הלכות נשגבות בידינו לדרכי השם כי מרא הוא בהיותנו למדוי' ואת החכמה בילדותנו יעת' שהרמב"ם זיל' בהלכות ק"ה אמר שזו טור העבור הנם שהוא לא רק שיר טוד בחכמים החיצונים אשר

הוספות מהרץ' א' ז'

قس ולו' כתפלה כתיה'ה קוטפת גכלות דרכ' רשות גכלות יטווין צה'ה צעל טזות' דלפי' ז' הכוונה טלה' מטורך כתפלה זיך סוכיה שלון טוס זכל גצול' תפלו' טל' ידי' יהודיס נ"ל ומ"ס קרכ' שלון רק הואה וו' ע"ק ומפני :

ברתב יישר דברי אמת

ל'ח 75

אשר העיר הרמב"ם ז"ל על עצמו שלמר זאת החכמה מן ספריו היוונים ולא מבני יששכר יודיע בינה וכבר נאמר לא עשה כן לכל גוי וסוד ה' לרائي כהוב (עיין בוחר אחרי דף ע"ג) ומזה יעננה הדבר במאמר גוליא רכינן ואמריא ערקון ובמאמר ועומסי ירכיב נחשון בקשׁו לקבוע נציב אחד וכו' בסגנודרין (דף י"א י"ב) ולמה יקרה לחרוש נציב נ' אשר לנו ת"ל סודות רבי בענינו סור העבור יחנני השם לבאר לכל אחי בחוי נפשי דלא תיעול בכוספה לעטמא דאי ז' אמר :

אמנם יכול להיות שהפנתרין ומעברי השנה ידעו את החכמה כי צריבה נ' בפי מערם העולם אבל זה הכל בטבעית . אמן מס' מזר הרוחניות הדברים הכל בפלם ומשפט יסורי החכם' הצפונה נשתקל וכאשר נכנסתי בחכם' בילמור' האר"ז' לראיית טירות בהליך הקובבים והמלות ועיקרים ושורשים מאין ולאין כמו מהלכו האמצעי בשס"ה ימים בסוד מספ' ווס"פ' הזרי"ק מס' פ' שס"ה ונדרין של האדם במספריו כי הוא שורש הנדרין ורשנן ממנה נמשכין י"ז רשותין (בוחר בראשית דף נ"ב) להמשיך רוח החווית מן הפהו להחיק האבריט עיין (בר"מ פ' וארא דף כ"ה הנ"ל) ואפי' על רקורקי מעילות ורകים אצליינו מבואר . והנובה המשמש שמהלבנה שביעים שנה ירמו על גדרות וא' בטור דעת שלימה וממשיך בסוד חי' אדם במנין אותיות של ז' שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ז כס"א קמ"ג וסוד י"י ליראי ומלך היה כ"ז ימים ולה גלגל התלוי בסוד חלי גלגל ובל המוכר בספר יצירה לרמו כי הורה ליה לה מנarma כלום וחוי' תלין מה מנגד המשמש וזהו מאיר בה ב"ז אותיות התו' בהדורות עמה בעת הניגור ואוחז אין אני כעת עסוק בו מלחמת אין פנאי אני מושדר באבות החברים בתפל מבל' מל' ולא עמד ישראאל ולא באתי כ"א להעיר אשר תראה כמה כל החכמות בתפל רעים רעים טעםם בס רוחם וכמה הבעל' החכמות אלו אטומין לבא סתימין רעניין יסודות רעים אין להם על מה שיטמוכו אחר שאין להם חלק בתורה ובעבודה בכל' ופרט ותאמי' לי כי בתכמת הטבעית בודאי הם סוטים . וביעיננו ראיינו פליות רבות ממעשה השם . כי אם מרפא מון שם אלקים בנטיריא הטבע והוא הבסא להיה וישראל חלק י"י עמו בלבד בשם אלקים חם ושלום כשאינו מחובר לשם הו' ב"ה להיות מטהיקו או' חם ושלום גובר מחתם הרפואה הרין האחים בשם אלקים ומיצינו בישע' שאמר לחוקי' ישאו רבלת האנים וימרחו על השוחין וע"ש פירש' ז' והוא היפך הרפוא' והוא עד' א' אמרם ז' לאגדת הענית מי שאמר לשמן ודיליך וכו' דירוע כי מעשה ההדרלה בכח שם אלקים וטהיר' בכח שם הו' בסוד חכם' אמר . בינה עשוה האמור (בוחר פ' תוריע) וכן בכל' המאמר מע"ב . והם חבר תרין שמן הו' אלקים אבל שם היה מכך ומושל במעט' אלקים לעשות בו ברצונו אמן למי שאין לו דבק וחלק לו בשם הויה רק בטבעית בודאי הרפואה הטבעית לו למרפא כי הוא בעצמו טبعי והנה אחר שנטרפא חזקה מן הרבל' גנו ספר רפואות (בן ראיות חרב) כי ראה כי לא הרבלת מרפא אלא הנונן בח' ורצין לב' חי'ות שבועלם . ובני לא השמע לדעת הרמב"ם ז' בפירושו למה גנו חזקה ספר רפואות עיין בפ' המשנה (סוף פ' מקומ' שנגהנו) כי בעיננו לא יעשה ח' שלמה בזאת . אמן מה שהוקשה לפ' רשי' ז' מחול' דעבון לא קשה מורי כי שם התירה תורה כל' ירך עשב לכט לאכלה ובימי נח אף' בע"ח ההורו ולעובי השם וזה הוא עבורה כמו שביארנו לעלה אבל הרפואה בסמים המרים הוא בודאי רק למי שמתנהג בטבע בודאי הوطבע בכל' דבר מן המרות של חברו בא' ב"ח בכל' עשב שייהיה גובר בו היסוד אשר המלאך הממונה עלו אומר לו גדל מן אותה מריה וספרה אשר המלאך שרש ותכל' בכח הטבעי אבל' בכח השם הנכבר והנוראמושדר בעמו ישראל ובפרט בימי חזקה

כתב יושר דברי אמת

חוקיה שכמעט هي כמו דורו של משה בראירא בחילך בדוראי מה ה' או להם למשת
ברפואות טבעים סטמים המורשים ומוחבעים בשם אלקיים ולכנן נג' *) אשר ספר
בי דעת חוקיה שיזהה כל איש מישראל כמהו למעלה מן רפאות הטבע והיה בדרעתו
באתערותה דלהתא יתרע לעילא שלא יצטרכו עם יי' לרפאות הסטמים אבל השם יה'!
רופא ועין בפ' התיקונים הנרपם בסוף התיקונים ביואר אמר עשרה רפיקין איןין
ולזה המציא שנגענש אמא שדרש ברופאים בחילו ולא בשם ובזה מטורץ קושיה החופף'
פרק החובל על אמרם ז' ל مكان שיתן דשות לרופא לרפאות והקשו רטמי תויו
לאסרו אבל ע"פ דרכיו התורה ישראל הרובוק בחיל שהוא למעלה מן השבע. הוי
אמנון אסור. עד שנתנה התורה רשות ועכ' זו לרופא נתנה (כמו הרמב"ם ז' ל' שהו
רופא טומחא ישראי), הויל בדרכיו השם קדוש יעקב לו ניתן רשות לרפאות. ולכנן הקשה
קושיתו) למקשר עצמו בשורש הרפאות אשר מקובל אצלינו מרבותינו אשר שם היה
בנקר חולם ימלשן ותחלמי ותהייני ונקודת חולם הוא נקדות הת' וכח שם היה
משירש בה' והוא הרופא האמתי כאמור כי אני יי' רופא' א' אהוון פאר' כמבואר
אצלינו בזוהר בשלח או תלוי הכל לפי כוונת הרופא ולא בכוננות הרפאות. וזה שאמר
שניתן דשות לרופא לרפאות ולא אמר שניתן רשות לרפאות. כי הרופא צריך כוונה
לרפואה ימישך כה רצון הבורא לכך העשב הסם ההוא אשר בו עוזה הרופא'. וע"כ
הרופא עלול יותר כי משתמש בטבעי בו מושרש שם אלקיים שורש מחוץ לדקנותו אשר
המשמעות בהם סכנה עצומה. וצריך לשמייה הרבה בכוננות שביעי של פסה ולא
גאריך עוד בזה. כי לא באתי אלא להראות לעורר לבבות התלמידים. ומזה תקיש
לשודר חכמתו אשר לנו תיל בדקוך הגקודות וטעמים מהכמי חירות בספריות ומידות
כל אמתא ברבונו וכו' וכל שיש ברחמו טפח וכו' דברים מתוקים מדברש:

ולא זו בלבד כל החכמת החיצונית אשר אינם הכרחים לדרכיו התורה. מבלדי חכמת
אמת כנ"ל. אבלachi נם בתלמוד יש פליות רבות כמה מאמורים שם: בקשיים
ואמורים הראשונים וחיו כמו בפ' שלוחה הcken (רף קל"ט ע"ב) אטורו לייה פפונאי לר' מאיר
מציא קן בראשו של ארם מהו. אמר להו כתוב ואדרמה על ראשו. ע"ב ופי' רשי ז' ל'
אפי' בשתייה על ראשו לא אבד את שמה ש"ט כי ארם גופיה אדרמה הוא. ולכנן לא
נאמר עפר על ראשו. והנה היש פלא נဂול מטה. וכי רבותא למבע בעי'. וכי וקרה
זה בעולם אפשר בראשו דחוני המעלן דחווי ניט שבעין שניין. וכי בשביבן ארם כוה
הזריך למבעי בעי'. והרמב"ם ז' ל' פ' י"ג מהלכות שחיטה טקרב אל השבל. ושנית
ואמד בראש בעל חי ולמה שני פפונאי. אבל לפי דרכנו דרך הקודש כשתבאו בסוד
ה' בסוד שלוחה הcken בברברי הארץ ז' ל' בשער או"א אשר ירמותו רביתה האם על האפרוחים
ועל הביצים. בשעה שאון לו"ג רק ז' קצוזות והאמ רובצת להניק לבנים זוג'. וזה
אשר שאלו מציא קן בראשו של ארם. כשהוא נגדלוותו ויש לו ראש מורה על שיש לו
מוחין והוא לא מציא אלא קן (אורות) ולא ש"ע נהוריין שלטמן אל מה ירמו רביתה
האם וע"ז השיב לו ר' מאיר והאדמה על הראש כתיב. אפי' בשתייה בראשו הינו בכלים
החיצוניים מ"ט יש לו גם הראש. אטנטם בכלים הפנימיים בשלימות המוחין אפשר הוא
בקטנות עור. כי והאדמה על הראש כתיב. וכן הוא האמת כי מצינו גם לקטן יש לו
בכל הכלים החיצוניים ועין בשער חן המצוות פ"א ודוק בזה. ולדרך העבורה שבלב
יש בזה אש להבת שלחתת והמשיכים יבינו:

וכן

*) (הגיה) ולא העבירו מן העולם אבל הוא בטעם עמד וגנו לאזכורים ולהם הכח להמן
המעשך המושרש בשם אלקיים ועין בכונת ר' יי' בתפלת ר' מה אשר הדינים אין כוונת' למיטלטם אלא
להמתיקם בלבד ודוק:

כתב יישר דברי אמת

לט 77

ובן' מצינו (במנחת פ' שתי הלחם ר' פ"ט ע"ב) בעי ר' יירא חתים שירדו בעבים מה הם לשתי הלחם. ממושבותיכם אמר רחמנא לאפקוי דוחז לארץ אבל רעבים שפיר דמי. א"ד אף דעבים. ופי רשי ז"ל פ' ח' מהלכות תמדין ומוספין ואסקין שות עם המתר ע"ש. והביאו הרמב"ם ז"ל פ' ח' בתוספות אבלachi אומר לך כי עביס בדרך נס דפרק הנט' מי אייכא דמיחרמי ע"ש בתוספות אבלachi אומר לך כי עביס יומנו על מכיאל ונבריאל (בסבא פ' משפטים ר' צ"ח ע"ב) מלacci חסיד וגבורה, והקב"ה עוזה שלום בינויתם (שלום הוא יטוד אמא והבן) תמיד אמרם המשל זה מכיאל ופחד זה נבריאל עוזה שלום במורמו וקוב"ה אמר ברין וכדרין באגדה הספרינא. כדי להמשיך השפעות טובות על ישראל. ולהשဖיל שונאים. וכשבלו העביס ספרינא מלאה חתים מה"ל והביאו לארץ ישנא. וירדו עם המתר בהחיה מעשה דאתרמי שם והנה ספרינה רומות בכל מקום למלאות דאייזיל (אמרם ז"ל מנין לספינה שהיא טהורת והמשיכיל יבין) המהלהכת בים היא עולם הבירהה. כמכואר אצלינו. וכבראותה בפירוש בספריא דצניעותא להאר"י ז"ל יודיע רוחטים ירמו ז'ב' אוותיות התורה במנין חת'ה הנמשך אל' מהכחה דעלילא. והנה כשחספינה הותה בחוץ לארץ מורה על שירדר' המלכות למקומות הווקף הדינים והחצינן יקנו מטנו והיא יורדת לשם להכנייע החיזינן. ומעלת שם כל הג'יק וכל הנשות הכלਊים ומעלת אותן לא"י לוזון אותן עם ז"א ואומרת לקמי' חי' במאו ברא אהינא לקמך. במאו ברא אהערנא לנבר' ומהכחה זה יורדת שפע החכמה סוד החת'ים ומה שהיתה בחוץ לארץ שוננה בין החווים בסוד תחת החת'ה יצא חוו' (עיןblkוטי תורה פ' עקב) ובארץ ישראל געשה מן חוו' חת'ה ונמתקו בעביס ע"ז שואל ממושבותיכם ולא רח' אל בעביס שפר דמי דחו'י כמו מתר רמתתוקים בעביס כדאיתא בהענית בן נמתקו החתים בעביס ואדרבה אחר שעלהה הספרינה ממוקם הקליפות והדינים ע' העביס וגעש: מן חוו' חתה וכתיב אם תוציא יקר מועל בפי תהי' ויהי' מותרים לשתי לחם מן החתין וסוד שתוי לחם מבואר אצלינו (blkoth פ' אמרו) כי הס סיד טפת החסדים שבhem' כ' אוותיות בנימטריא חת'ה שמהם חולד נוצר ע"ש. וכןן הם שתים כי כלולים זה וזה בוה אשא במיא ומייא באשא ואגב אומר לך אשר אמרנו בוה כי סוד הלחת מבואר אשר הוא בסוד המלכות. בכלל הלחת הואائق סוד העבודהammen נקראת לחם לרומו למה שצירכה להשפייע לישראל שני שלוחנות שייתה תורה ונדרלה במקומות אחד. ולזה רומי לח'ס כי המלכות נקויות בשלשים מעילות והتورה בשטנה וארכבעים מעלה זה הוא תיבת לח'ס וציריך שתוי לחם (בסוד לח'ס בנימטריא מול'א' ותרין מולין חן נוצ'ר ונוק'ה) שייהי' כל אחד כולל בחבירו בני' וזה בחג השבעות שנמרכו כל הגבורה. ונתרgal ה'א וועלת עד הרידקה. הדרן למאי ואמרנו רוחה בעית ר' יאס חתים שירדו בעביס הרומו על חסדים ונגורות מסוד אמא. וכן נראה מדברי הזוהר (בראשית דף ל'א ע"ב) ר' הפריש ע'ב ו'ס (blkoth איוב) אומר שהם סוד הנברות (וניל' שה' נברות דאבא ונעשין חמדי אמא כנדיע) ונמתקין הנשדים בשרשן בחורם אמא. מלוי נ' אה' נימט' שמ'ס ע'ין בכונת שמני עזרת ורוכ'h היטב אמי. ותמצא כמה מותקין מלין אלין. וכשנתמקין הנשדים מוריין חתין בפסח ואותן חתין בעת הלילה בשבייע של פסח חיה בחוץ לארץ מקום מושב הקלייפות אם כשרים הם לשתי הלחם הויאל והיה להם ניקה טהרה:

ובדרך רמו ירמו על נשמות חסידי אומות העולם או נשמות הגרים אם כשרים הם לשתי לחם לשלחן מלכות הפנימית וורי בוה והמשיכיל יבין בסוד נעלם וילך ס ולם לעלם. סוד הניר' והבנ'. נעמי ורות המובי'. ספרינה רוקטה. אש המובח מוקהה

מוקדמת. ונתקה בעבטים אשר אחר הגשם שביס סור בוועו וגעויו והמכמה שטימ בעבים. מכין מטר מטרונותא. משחיל מחלבנה בינוטא חלב חטה דקרדנוטא מבזינא דקרדנוטא:

ויעוד. לנו הרבה גמירות פליאות מכוירים אצלינו. וש' בהלכות ואגדות כטבוואר אצלינו בביואר טאמר בפסק שור או כשב או עז' ביאור דברי הגט' (חולין דף ל"ח ע"ב) תחת אמו פרט ליהום "ש' בנם" ותומ' ד"ה אלא זה פירוש וכו' וכן כל טימרות יועצה דופן הם פליאות רבות אבל חכמי הש"ס סיירו כל הלמודא דלהון על רוזין דארויתא בדרואיתא בר"ט (פרשת פנחים דר' רם"ה) וייש באגדות המב hiloth בפליאות אין מספר. אשר לית נגר ובר נגר דיתריך אותם. ווועט שם דרכי העבודה שם (פרק שליח הקון דר' חנ"ל) נבי יוני הריסיות לא ידען בפשת' דבריהם הגם שהאחרונים אמרו בוה איזה משל אל לא יוטען מהם דרכי חפץ לעבדות השם אם לא בבחמה הצפונה בחמשים שעורי בינה:

ויעוד סגולת החכמה להשובה כבר ביארנו המשנה. אם אין דעת אין בינה ולא נשאל לנו לבאר אל לא לבר החטעם למעשה כי יראה וידע בחכמה באיזה ספר' פנס ח"ו וכל ספרה מסתעפת להח' כלים מכלים שונים. עד אין ערך זה בא"א חן בוועג ובחייב פנימיות הכל' וחצונות הכל' ובאור פנימי ומקוף :

וזהנה בשיתובון האדרם בחכמה ימצוא על עצמו דקדוק' רבים באיזה אבר הגיע פנמו ויתחרט בספס"ג ונגר אותו מרה יעשה מצות הנוגע לכללות האבר. ואכ"מ להאריך. כי יצטרך להה חבור נדור בשראשו מרות עד אין מספר. אמן אריך דוגמא בגין אם חס' ושולום יש לו. פנים הכרית בא וראה בשער תיקון עוננות מה יהודים מסר לכל בחינה בפני עצמה. וכן יש לדרכו מצות הרבה. נגר הפנים בשובו מתחאו לרודף שלום ולעשות שלום בין איש לאשתו בין אדרם לחביו כי שלום רוא דברית וישמר את השבת בוכור ושמור בתכלית לבין להקן מה שעווות לשטש צדוקים יסודי עולם בשימוש במעשה... להיות להם עבר נאמן בפועל לקיים ברוא צדוק צ' אמנים וכו' כאutor בריש ע"ח. יעסוק במצוות צדקה לחבר צדיק וצדקה. לימוד תורה לשם אם רגיל לשנות פ' אחד וכו'. איש"ר בכל חבר ממש ובוונתו. וזה הוא לכל בחינה עצמים נפרדים עצמו מספר ויש לכל בר דעת הרוצה לשוב לחפש מקורי פרטיו העניים השיבים לכל ספרה ומורה שפנס בהם לעשות ולתקן במצוות ומעשים טובים וימצא בודאי ביעסוק בחכמה כי לא הבאתוי כי אם לדוגמא ובכל מעשי יחו ביהודי שמות אשר יודע וכו' שמות הלו' שיבים ואחרדים בטירה זו. וברוך הוא וברכך שמך יעוז לך. לפתח לך שער אורה. כאמור בזוהר על פסק או הדרע אלו' חמאתו ובוראי ברוך הוא וברכך שמך לא יגע טוב להולכים בתמים והבא לשר מסיעין לו ובזה שלום על ישראל:

וזהנה ביארנו סור ג' הראשונית אשר שרשם עסוק החכמה בלימורי הארץ' ז' ול' ומזה תקיש אל השאר גם לשבע מידות היל'ח שהי' במקדש הצריבין לעסוק החכמה היא תבלית התורה לשמה באשר נאמר בפ'. רבוי מאיר אמר העוסק בתורה לשמה וכו' ומכשרתו להיות צדיק חסיד. ישר ונאמן היינו שעל ידי עסוק התורה לשם וכו' בריאותה בכוונת תורה לשמה (בלק"ת פרשת ואתחנן וכסדרו) והיא לימוד החכמה היפניתית לשם וכו' הם ה' הלקוי הנפש המושרים מן ה' פרצופי אצילות וכולל כל

כתב יישר הברי אמת

מ 79

חלקי העולמות כנורע כל זה משער אב"י ע' והם שיעור קומת יוצר בראשית. והנה שורש שם צדיק להיות איש חי רב פעלים. וצדיק נקרא ח"י ור"ת ח"כ מה י"סוד יען אשר ממשיך הצורק סוד החכמה לכל הפעולות שבועלם. לכל הבעליים ולכל הגברים וכל החושים ר"אייה ש"ט"עה ר"יחא ד"בור. ועייר החווית בעולם הוא החכמה כאמור והחכמה תחיה את בעלייה ובela חכמה חם ושלום אין לו חיים. והנה עיקר כל החווית אשר בעולם הוא הטעם אשר בכל דרכו בדרכ"ם כמו שירוע מרבותינו. והטעם אשר בכל דבר הזהה בעולם. הוא הנזוץ הקירוש אשר בקרב המאכל וכל התעמי התורה הוא החווית אשר בתורה טועטיה חיים זכו. כי החווית אשר בתורה. נתנת חווית לעוסק בה. כאמור כי היא חייך. ואורך ימיך. ומובלעדי התורה אין לאדם נשפּ הירושלמי חיים כלל :

זהנה תורה לשם אמר בהקדמה ר"ח הקדוש היינו לשם הזרה שהוא נקראת על שם שומרה דרך לעלות להר ה' קדוש אלקי יעקב. והנה אחוי אם יוועל מה שמורים דרך לחג או לסמא או לאדם חסר רעה נמשל כבחמה בן קורא הזוהר לחצרו החכמה שאינם טועמים דבש ונופת צוף החכמה אוטומי לבא סתיימי עיניין. וזהה אמר התנא כל העוסק בתורה לשמה. ותכלית העוסק להבין ולהשכלי החווית אשר בתורה. או מברחו להוויה צדיק חסר וכו' היינו שעשויה אתה כל' מוכן לקלל להוויה צדיק וחסיד ותורה לו הרך אשר ילך ולא יהוה לא חנן ולא טמא אבל יהוויה שלם בכל שיעור קומתו ולא יחר לו שום אבר ולא יותר לו שום אבר אשר אמרו זל כל יתר בנטול דמי ואם. אדם אינו מסתכל בכל שיעור קומתו בשתי עיניו בשתי אוניות בעשר אצבעות ידו ובעשר אצבעות רגלו ובכל פרק פרק מן גותה רמ"ח אבריו על מה ולמה הוא משתמש כל אבר ועל איזה חכמה הוא מורה הי' יתר אבר והוא כמו חסר וטריפה ואני כשר להוויה צדיק חסיד וישראל. ואיך נקראת תורה לעמה שתהוויה מורה דרך לטמי יורה כאמור את מי יורה רעה אחר שאין לו כל' לא יד ולא רגלי ולא עינים לדאות ואוניות לשמען אבל אם הוא עוסק בתורה קרויה הנקראת תורה לשמה והעמק נקרא הניגעות אשר מגע עצמו בתעם התהעשות העסה וכן הוא משביר גנוו ועובד בכלacho תהיה לשידיך ותתקון לך בגדיו הש"ד לשורת בדורש הם החושים (ר"ת ר"אייה ש"ט"עה ר"יחא ד"בור) ואו תהיה שלם באבריך תורה לך תחיה דרך אשר העלה והרביק נפשך ושורש נשמהך בקונך. והנה שם חסיד אומר בר"מ (פרשת צו דף ל"ג) אם ת"ח הוא צדיק שהיה ביה חס"ד דאיתו חכמה ועם י" איזה חס"ד ואם לית ביה חכמה לאו איזה חסיד ע"ש כי תדע אשר מרת אהבה אהבתה צדיק הוא ענף החכמה ואם תחק הענף מן האילן שורשו נעשה עץ יבש וכן שם צדיק איתא (בזהר פרשה תרומה דף קמ"ה ע"ב) יוסף וכאי דאוקרי צדיק על שמייה וסירה וכו' עיין שם כי ממשיך היה אותן החכמות אל מלכותא קדרישא דאתקראות צדיק ונעשה הוא צדיק וכן גבור הבודש את יצרו והוא מברת הנברות ענף התשובה ואיתה בלבד בלק"ת (פרשת שמיני) דרוש חטא נרב ואביוו בשקלחו מוחין דאמא (היינו תשובה כנודע) בלי מוחין דאבא (היינו חכמה כנורע) ואמר שם גם בע"ח דרוש הנגעים אשר זה הוא סוד הנגעים וצערת סגירות אם לוקח מוחין דאמא בלי הארתו מוחין דאבא ע"ש וכי מאין נמשך הסתת היצר כי צומח ומתחער על האדים רינים רקטנות חס ושלום ומה נתגבר עליו היצר אם על ידי החכמה בה הכח כל המתקות הדרונים ונעשה צורפים אחרים להשרות עליו סוד החכמה בא וראה מה שבhab הרוב צומח בהקדמה וו"ל ועוד נראה לי כי גלי החכמה הזאת בדורות גרועות כדי שהיתה לו

כתב יושר דברי אמת

לו מנגן עתה לכלה בלבד לאבונו שבשטים כי באוון הרג' ג' היו החטידים והמעשים טובים היו מנינים עליהם ומצולים מן המקטרנים ועתה רוחקים משורש עליון כמו שמרומים בשולי החביוות מיין עליינו אם לא על ידי עסק בחכמה זאת הנפלאה וכו' והנפהרות נעשין נגלהות כי בדור היה מושל הונאות וכו' וגנפשתו הקליפות עיין שם עד, באן לשונו הרוי דברינו לפניך כי על ידי עסק החכמה תחתיק הרינים. ולא ישלוט הרע עלייך ח' ותכבוש' יצרך וורי בוה ושלום :

ויהא רעווא מן קדם עתיקה וכו' אשר דברי אלה באhabת החבירים באמצעות נאמרים יעשו דישם בלבד החבירים לחוקם להערים ולעורם אהבה עד שתחפץ ויתלהב לבם בקרכם ברשפי אש שלחתת יה'. למען יתרגדל ויתקדש בקרכם קדוש ישראל ויתרבה הדעת של אמרת חוקו ואצציו אחוי ורעני כי קרוב עת דורות לחתקדרש שמו של טמ"ה בתוך עם יה' והצידיקים והחסידים בקשתי אחוי שהעינו בדברי אלה כי מבל לבי דברתו להחזק ידיכם שלא תתראו ולא תננו לנטש אל הקודש. ובש מצאת אכול דיך וכו' אמרת כל אחר לפני מדרכנו ושבלו. שהתרדו עצמן במדידה דעתך אבל יהיה הכל בלב אמרת, אשר לא ייחפש שום דבר רק לדעת לעשות לעבותות הלב, לתורה ולתפלה ולמציה לייחוד האל בכל נפשו ורוחו ונשתחו חיתו יחודו לעלות נפשן למקומו אל מקומה אל עמה ואל מולדת השוב לבית אביה עם כל טוב לחתמאות רצון קדוש יעקב ברוך שאמר והיה העולם ולהטשרך כח ממוקר הברכה והצינורות ויעודים טובים יהא רעווא דימתשך ברכחה וחין לנו ולכל ישראל אמן כן יהיו רצון :

ב ג ל "ה ו א ע "

